

శ్రీనివాసాచార్యుల వ్రాసిన గాథాపాఠము,

శ్రీనివాసాచార్యుల వ్రాసిన గాథాపాఠము.

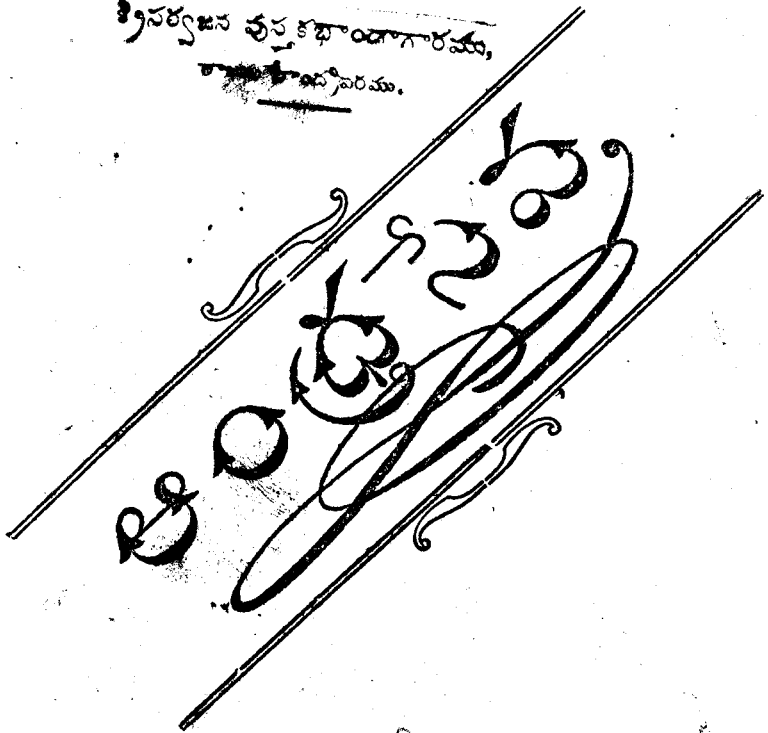
Registered No. M. 1287. చందాపోస్టేజితో రు 3-4-0.

తృతీయవర్షము.]

సెప్టెంబరు 1919.

[సంచిక 2.

శ్రీనివాసాచార్యుల వ్రాసిన గాథాపాఠము,
శ్రీనివాసాచార్యుల వ్రాసిన గాథాపాఠము.

అధ్యక్షులు,

విఠాపురము,

గోదావరిజిల్లా.

శ్రీనివాసాచార్యుల వ్రాసిన గాథాపాఠము ద్వారకాల, విఠాపురము.

రాజపోషకులు

శ్రీ పితాపురం రాజాగారగు శ్రీ రాజా రావు వేంకటకుమార మహి
పతి సూర్యారావు బహద్దరుగారు.

శ్రీ ఇజ్జతానాద్ శ్రీ కందుకూరు బాలసూర్యప్రసాదరావు బహద్దరు
వారు, దేవిసిజమిందారుగారు.

శ్రీ రావు వేంకటసూర్యారావుగారు, విరవ.

శ్రీ రాజా కందుకూరు లక్ష్మీప్రసాదరావుపంతులుగారు,
ఉర్లాం జమిందారుగారు.
పోషకులు.

శ్రీ రాజా మేకా వెంకటాద్రి అప్పారావు బహద్దరుగారు,
పుయ్యూరు జమిందారుగారు, నూజవీడు.

శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారు, చిత్రాడ.
జమిందారు (ఎర్న గూడెంపై రా)
సహాయులు.

శ్రీ మూక కందాళం శేషావతారముగారు, పితాపురము.

శ్రీ రావు (కఱప) వెంకటాపుగారు, పితాపురము.

మద్దల రామయ్య గారి కుమార్తె వెంకట చిన రాజశ్రీ గారు,
వర్కలు, యేలూరు.

బాలాంత్రపు సుందర రామయ్యగారు, కాకినాడ.

చందావివరము.

చందాదారులకు సంవత్సరమునకు పోస్టేజితో	రు 3-4-0
సహాయులకు " "	6-4-0
పోషకులకు " "	12-4-0
ప్రధానపోషకులకు " "	25-4-0
రాజపోషకులకు వారివారి చిత్రానుసారము.	

శ్రీకృష్ణాచార్యుల వ్రాసిన పుస్తకములను పాఠశాలలలో ప్రచురించుటకు
 రాజమహేంద్రవరము.

ఆంధ్ర సేవ.

తెలుగుమాసపత్రిక.

ప్రతిమాసాదిని వెలువడును.

పత్రికాధిపతి—అద్దంకి మాధవశాస్త్రి.

శ్రీలనాసంగు సతకాల లక్షేషము నాంధ్రమునందుఁ జెప్పఁగాఁ
 జాలినయట్టి పోడ లనికంబు శ్రీమంపడి బాణశేయఁ దాఁ
 జేరినపత్రికాంగన యిదే కనుచెంచెడు నిష్ఠ ధాత్రియై
 శీలముగల్గు నాంధ్రులకు సేవయొనర్పఁగ నాంధ్రసేవనాన్.

విషయనూచిక.

1. స్వవిషయము.
2. ఆంధ్రులకొక హేచ్చిక.
3. ఆత్మనివేదనము—మ.రా.రా. కూచి నరసింహంగారు B.A.
 Head-Master, R. Ch. High School,
 Pithapuram.
4. భగవద్గీతాసారము—మ.రా.రా. పేరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.
5. విమర్శనమననేది?—మ.రా.రా. అయ్యలసోమయాజుల సుబ్బా
 రావుగారు బి.ఎ.ఎల్.టి
6. హంపి.
7. పాఠశాలలయందలివిద్య.
8. అంటుమామిడితోట—మ.రా.రా. వెంపరాల సూర్యనారాయణ
 శాస్త్రిగారు.
9. హిందూదేశీయార్థికశాస్త్రము—మ.రా.రా. చివుకుల నరసింహం
 గారు బి.ఎ.

ఆంధ్ర ప్రేమ పత్రికా విషయము.

ఆంధ్ర భాషాభిజ్ఞులారా!

క్రిందటి నెల సంచిక తమకు జేరిన తర్వాత నాంధ్ర ప్రభ లసంత
పురమున జయప్రదముగఁ గొనసాగినవి. ఆంధ్రోద్యమముపట్ల మొద
ట విముఖతఁజూపినవారలు సుముఖులుగ నుండుట యొక శుభ సూచక
ముగ దేశమునందంతట భావింపఁబడుచున్నది. ఇదియే యొక్క సత్య
మును బోధించుచున్నది. కాలముయొక్క మాహత్వము ట్టిదని యెవ
రూహింపఁగలరు? నిన్న ససాధ్యమయినపని నేడు సాధ్యమగుచున్నది.
దీనికంతకును నిరంతరకృషియే ముఖ్యకారణము. కావునఁ బట్టుడలు
గలిగి పనిచేయుటయందు లక్ష్యముంచి. యాంధ్ర ప్రేమ ' యొక్క రెం
డవసంచిక తమచేతికు వచ్చుచున్నది. మొదటిసంచికకును రెండవ
సంచికకును భేదము తమకే స్పష్టపడఁగలదు. ఇటులనే నిరంతరకృషి
వలన మారుచు సురూపమును బడయ నుల్సహించుచు నట్టియుత్సా
హ సాఫల్యమునకుఁ దమసాహాయ్యము నపేక్షించుచున్నది.

ఆంధ్ర ప్రేమ చీరకాలము విహితకృత్యముల నెరవేర్చుఁగాక!

ఆంధ్ర సంఘము తత్కార్య నిర్వహణమున సమితసుఖములఁ
బడయుఁగాత!

మంగళ శంకమహాల్ శ్రీశ్రీశ్రీ.

ఆంధ్రుల కొక హాస్య రిక.

యుద్ధము ముగిసినది. సౌఖ్యమునొందుదినములు వచ్చినవా? దూరముగఁ బోవుచున్నవి. ఏల? మానవునిజీవనమున కాధారము లగువస్త్రాహారములు మనదేశమునఁ గరవగుచున్నవి విదేశీయులు— ముఖ్యముగా సమెరికావాసులును జపానీయులును—ప్రపంచవర్తకమునంతను దామే యాకృమించుకొని యమితలాభములఁ బొందఁ దలఁచుచున్నారు. వారియుద్దేశములు సఫలమునొందినయెడల మనకు మిక్కిలి నష్టమువాటిలునని క్రొందరిసంచికలోఁ దెలుపఁబడినది. యుద్ధమునందుఁ దటస్థముగానున్న దేశములలోనికి జర్మనీదేశపువర్తకులు బాటసారులవలె వెడలి తమసరకులను మిక్కిలిగ నాదేశీయులు కొను నట్టి యొడంబడికల నప్పుడే చేసికొనినట్లును, ఆయొడంబడికల ఫలితముగ నట్టిదేశీయులనేకులు జర్మనీవారికి సరకులను నప్లయిచేయుట కార్ధరుల నిచ్చినట్లును తెలియవచ్చుచున్నది.

యుద్ధము జర్మనీకిఁ బ్రతికూలముగ జరుగుటచే నిట్టిసందర్భములలో జర్మనీ యేమియుఁ జేయలేకపోయినను యుద్ధము ముగియుకాలమున మొదట మధ్యవర్తిగను, తరువాత మిత్రమండలిఁ రిషతుముగ ను వచ్చిన యమెరికావాసు లీసమయమును వృధవోసీయక తమవర్తకమును బూర్తిగ వృద్ధినిొందించుకొనుట కమితప్రయత్నముల నల్పుచున్నారు. ఆంగ్లేయదేశీయులుగూడ వారివర్తకపుధాటిని జూచి భయపడుచున్నారు. అందులకుఁ దగినకట్టుదిట్టములఁ జేయఁజూచుచున్నారు. ఇట్టిసందర్భములలో నవీనవర్తకవర్ధతు లెవ్వయో యనుభవజ్ఞునము వలనఁ దెలిసికొనని హిందూదేశీయులగతియేమి? అమెరికావారవ

లంబించుచున్న మార్గములు కొన్ని యీక్రిందియంశములవలనఁ దెలియనగును.

ఐరోపాఖండములోని యుత్తర దేశములగు డెన్మార్కు, స్కాండినేవియా (నార్వే, స్వీడను దేశములు) యుఁ బూర్వము జర్మనీ దేశము నుండి నేలబొగ్గును దెప్పించుకొనుచుండెడివి. యుద్ధసమయమున వారికిఁ గావలసినబొగ్గు నాంగ్లేయదేశ ముంపెను. డెన్మార్కు దేశములోని యొకపత్రిక యిటులఁ దెలుపుచున్నది :—

“యుద్ధసమయమున మాకప్పుడప్పు డొక్కొక్కపర్యాయము నచ్చినబొగ్గుకంటె నెక్కువమొత్తమును గడచినదనవలెలో మే మాంస్లేయ దేశమునుండి తెప్పించుకొంటిమి. కాని జర్మనీనుండి మేము తెప్పించుకొనుదానికి సమానమైన మొత్త మెన్నఁడును రాలేదు. ఇప్పుడు జర్మనీ దేశమునుండి బొత్తిగా నేమియు వచ్చుటలేదు.”

మరియొకపత్రిక యిట్లు పెద్దయక్కరములతోఁ బ్రచురించుచున్నది.

“ డెన్మార్కు దేశమునకుఁ గావలసినంత నేలబొగ్గు నమెరికాయీయఁగలదు. ధన యింగ్లీషుబొగ్గువలె చవుక.”

విరులక్షలటన్నులబొగ్గువృక్షే వంపుటకు బేరము స్థిరపడి సరకును బట్టుకొనిపోవుటకుఁ బ్రభుత్వమువారి యనుజ్ఞకూడఁ దీసికొనఁబడినదట.

ఈవిధముగ నే యిట్లీ దేశముగూడ ముప్పుదియైదువేలటన్నుల బొగ్గు నాంగ్లేయదేశమునుండి తెప్పించుకొనుటకు ‘కంట్రాక్టు’ ను చేసికొని యందలి ముప్పుదివేలటన్నులసరకున కొడంబడికను రద్దుచేసికొని యమెరికానుండి తెప్పించుకొనుచున్నదట.

నేలబొగ్గునకు మిక్కిలి ప్రసిద్ధికొంది యాధునిక వర్తకవ్యాపార

ములయం దారితేరిన యాంగ్లేయదేశ మిట్లు వెనుకబడవలసివచ్చు చుండుటచే నొక హిందూదేశముగతి చెప్పవలసినదేమి?

తమవర్తకమును వృద్ధిచేసికొనుట కమెరికావారవలంబించు పద్ధతు లింకను గొన్నికలవు.

“నలు బదియైదుకోట్లరూపాయలు మూలధనముగల న్యూయార్కులోనుండు ‘ఇర్వింగు నేషనల్ బ్యాంకు’ (Irwing National Bank) యొక్క డైరెక్టరులు తమవ్యాపారమును డెన్మాక్కు, నార్వే, స్వీడనుదేశములలో వృద్ధినిొందించుటకుఁ దమప్రతినిధి నొకనిని బంపి యున్నారు.”

అమెరికాలోని మరియొక యెగుమతికంపెనీయొక్క ప్రతినిధి డెన్మాక్కులోని యొకరితో నీక్రిందివిధముగ మాట్లాడెను.

“అమెరికనులము స్కాండినేవియాతో నెక్కువ దగ్గరసంబంధమును గలుగఁజేసికొనుటకు నిశ్చయించుకొన్నాము. మేము మీ దేశములోని స్థితిగతులను బాగుగఁ బరిశీలించినాము. మేము మీదేశమున కెగుమతులను జేయుటకుఁ బూర్తియైన ప్రయత్నములను జేయుచున్నాము. ప్రస్తుతము మా కోడలులేకపోయినను మీయోడలు సదుపాయముగ నుండును. మాసరకుసంతను బట్టుకొనిపోవుటకుఁ దగిన విశాలముగలవి. మాప్రభుత్వమువారు మాకుఁ జేయూతనొసఁగి వర్తకులమగు మేమందఱమును గలిసి విదేశములలోఁ గొనుసరకులను తక్కువధరలకే కొనునట్టి సంఘములుగ నుండుట కనువగుచట్టములను జేయుచున్నారు. అవసరమయిన యెడలఁ బ్రభుత్వమువారు ధనసహాయమునుగూడఁ జేసెదరు.”

ఈవిధముగ నమెరికనులు తమవర్తకమును వృద్ధినిొందించుకొనుటకు బద్ధకంకణులయి యున్నట్లును, వారిప్రభుత్వమువారు పారికీ

జేయూత నోనగుచున్నట్లును, వారిసరకులు వచ్చుటకుఁ దగినన్ని యోడలుకూడ లభ్యమయినట్లును పైవిషయములవలన స్పష్టమగుచున్నది. ఇట్టిసమాచారము లాంధ్రేయులనే యాందోళనపఱచుచున్నవి. ఇఁక హిందూదేశీయులగతియేమి? అప్పుడే యమెరికానుండి కాగితము మొదలయినవి మన దేశమునకు వచ్చుచున్నవి. ఒక్కసారి విదేశీయులు మన దేశమున వర్తకపుటేర్పాటులను గావించుకొనినయెడల వారితో సమముగ సరకులనాడెమందుఁగాని, ధరయందుఁగాని దేశీయులు పోటీకి నిలువలేరు.

అట్టిగొప్పమూలధనముతో సంఘముల నెట్లు నెలకొల్పఁగలమా యనుసందేహ మక్కరలేదు. సహకారపద్ధతిని గొన్ని వర్తకశాలలు బయలుపెడలవలసియున్నది. ఆలసించిన మించిపోవును. విదేశీయులదయకుఁ బాత్రులమయి నిరంతరముగఁ బరసహాయమున నుండుట యా? యన్నవస్త్రాదులకయిన నితరసహాయ మక్కరలేకుండ గడపుకొనుటయా? ఏదిమంచిదో బుద్ధినుఁతు లాలోచించి కార్యసిద్ధిఁ గడంగుదురగాక!

ఉ. సీతక రాజ్యముంగొనిన • చేతను నీతలతిక్కకన్నేనే
 రీతిగఁ గొందునంచనకు ; • హృద్భ్రమమేగును దానిచేయి నీ
 చేతనుబట్టఁగానె ; యటు • సేయక వెఱ్ఱితొలంగుదాఁక నా
 నాతిగఁజేసికోవనిన, • నానుడిచొప్పడి నవ్వుఁబాటగుఁ. 27

క. తరములుపది యటు నిటుపది
 తరములు సుతనిచ్చు వెంటఁ • దరియించెసిసుం
 దరతరుఁ డుదారగుణుఁడౌ
 వరుఁడు భవాద్యశుఁడు కంటఁ • బడునేరామా ! 28

క. వలదనుచు నన్నుఁగనరిసఁ
 దలఁగక నావెఱ్ఱిబిడ్డఁ • ద్వత్పదపద్రూ
 బులపైనిడి నాపాపా
 వలిడుల్చుక తోఁగువాఁడఁ • బ్రీమదాంబుధిలోక. 29

— అపతారములు. —

ఉ. మావలెఁబుట్టి దేహమును • మావలె నన్నముచేతఁబెంచి, సా
 ఖ్యావహాసంస్థితిన్మదము • సంది, విపద్దశఁ గుందికుంది, మా
 తోవనె కాలమున్లడపి • క్రుంకినశాముఁడు దేవుఁడే ! యటం
 చీవలికొందతేచి నిను • హేళనచేసెద ; రద్దినత్యమా? 30

సీ. నూనూగుమీసము • (లానిపా)యమునాఁడె
 క్రూరయకాతాటకఁ • సూల్పినతఁడు
 కదిలింపలేక ఘా • కాంతులెందఱో చన్న
 విల్లెత్తి యవలీల • విఱిచినతఁడు
 వల్లవంబులఁబోలు • పదములతాఁకున
 శిలనలివేణిఁగాఁ • జేసినతఁడు
 రణనహాయులుగఁ ది • ర్యగ్గంతునంతతిఁ
 గొని శత్రువులఁ బా • గొన్నయతఁడు

గీ. కదనభూమిని రావణుఁ ♦ కనులకెదుట
 వెనుక నీవ్రక్క నావ్రక్క ♦ వివిధవస్తు
 వితతి శ్రీరామమయము గా ♦ విచినతఁడు
 పలుకఁజెల్లునె మావంటి ♦ వాఁడటంచు ?

31

ఉ. దుష్టవిమాతకైక పరి ♦ తుష్టినిజెండఁగఁ దండ్రివాక్యముల్
 భ్రష్టముగాకయుండ నిజ ♦ పత్నినిగొంచుఁ జతుర్దశాబ్దముల్
 కష్టములన్లఱింపకురు ♦ కాననవాసముచేసినట్టి యా
 శిష్టచరిత్రు మానవులఁ ♦ జెప్పినచొప్పునఁ జెప్పనొప్పునే? 32

ఉ. సోదరుఁడౌట, లక్ష్యుఁడు ♦ సుప్తుని రాముని నేమిసేయునో
 నేఁదలఁగంగరాదనుచు ♦ నెమ్మిగుహుండును, బోయ నమ్మగా
 రాదని లక్ష్యుండు, నిశ ♦ రక్షణబాగులైన పూజ్యనిక
 మాద్యశుఁడంట వట్టి మతి ♦ మాలినమాటగదా రఘూద్వహా! 33

శా. అమ్మా! రాజ్యభరమ్ము బిడ్డకుఁ బ్రాణాంఁ త్యాపాదకారణ్యవా
 నమ్మున్నాకిడి, నీపపత్ని సుతుపక్షంబుంటి; యోగీశభో
 గ్యవ్త్కాసౌఖ్యము నీకృపామహిమ లభ్యంబయ్యెనా, కిట్టివే
 మమ్మున్నావుదురెవ్వ? రన్నజగతీ ♦ మాన్యుండు సామాన్యుఁడే? 34

ఉ. శ్రీదయితుండు రాముఁడె ధ ♦ రిత్తి భరింపవలంతి; దానికి
 స్నేహదగనంచు దుఃఖమెద ♦ నివ్వటిల స్ఫురతుండువోయి య
 న్నా! దయసేసి పాలనమొ ♦ నర్పమటన్న, నటుల్పొనర్పఁగాఁ
 గాదదిసేవచేయుమని ♦ క్రమ్మటఁబంపినవాఁడలంతియే! 35

సీ. అన్నచే నవమాన ♦ మందివిభీషణుం
 డరుదెంచి యాకస ♦ మండునిల్వఁ
 గుప్పీరులితఁడు గా ♦ క్షునుండు పద్మఁడటన్న
 సంతయునాశించి ♦ యలఁతిసప్త

చెలువైనమోవివైఁ • జిండులుదొక్కక్కఁగాఁ
 కెలకుననున్న ను • గ్రీపుఁగాంచి
 పాణిమిత్రము ! నీవు • త్వరితంబుగానేగి
 శరణాగతుని విభీ • మణునిదేముత్ర

గీ. శత్రుసోదరుడనునట్టి • శంకవలదు
 శరణు ! శర ! ణని రావణా • సురుండవచ్చి
 యభయమడిగిన నొసఁగెద • నన్నసత్కృ
 పాల్గి మావంటిమానవుఁ • డనుటతగునె ?

36

చ. వివిధనడీజలంబుల వి • భీషణులంకకు రాజుఁజేసినాఁ
 డవు రఘురామ ! రావణుండె • డంకతనంబటి యెప్పుడేనియు
 భవదమలంఘివద్దముల • వైఁబడ నేమియొసంగె ? దన్ననా
 ప్రవిమలమా నయోధ్యయని • పల్కిన రాజు మనుష్యమాత్ముఁడే !

ఉ. కొంకకయెంతవేడిన వి • ఘూర్ణితభంగరటస్త్రాక్షుభియా
 టంకమునేయ మంతనము, • డంబునడంచి కలంచి పూర్తిగా
 నింకఁగఁగొట్టుదునడలి ; • నేమి ధనుర్విశిఖంబు ? అన్నధై
 ర్యాంకమనోవిభాసి మను • బావళియందలివారడె రాఘవా ! 37

సీ. రానణుండు శుకనా • రణనామచారయు
 గ్రంబును రిపురహ • స్యంబెఱుంగఁ
 బంపఁగా వారలు • వాసరాకారులై
 ప్రవగనేసలఁ జొరఁ • బొఱియుండ
 వారికపటవృత్తి • వాసరుల్లనుఁగొని
 వధముకై రాముస • న్నిధికివారిఁ
 గొంపోయినప్పుడు • చంపఁగారాడు ని
 రాయుధచారుల • నలఁతిబంట్లు

సీ. నందు వేగులఁ గడుగార • వించిత్రనదు
 బలముసంతయుఁజూపి మీ • ప్రభునికెల్లఁ
 జెప్పఁడని కూర్మిబంపిన • చిత్రస్వపతి
 నరుఁడనివచించుటకు నెట్లు • నాల్కయాదు ?

39

సీ. ముల్లోకములకును • దల్లియాజానకి
 మృదులాంకమున శిరం • బిడి సుషుప్తి
 వివశు కై త్రిజగతి • పితరాముఁడుండఁగాఁ
 గాకాసురుఁడయుక్త • కార్యమొండు
 చేసిననాదోహి • చేత సీతవలనఁ
 దెలిసి వెంటనె దర్భ • దీసివాని
 పైని బ్రహ్మాశ్రుంబు • వలుపఁదద్వాధచేఁ
 బరువిడి పరువిడి • నరులసురల

సీ. వేడియసురుఁడు గతిలేక • వెండివచ్చి
 చాఁగిలంబడఁ గరుణించి • “ చావుదప్పి
 కన్ను లొట్టపోయె” ననువా • క్యంబు నిదము
 చేసినటువంటిపోడ కిం • చిజ్జనరుడె ?

40

మ. అలమందోదరి తారయున్మహితఖాఁహదర్పధీరత్వముల్
 గలనాథులృఘురాముచే హతులుగాఁగాఁ గ్రోధదుఃఖాత్మలై
 పలుదుర్భావలనాడవచ్చి వివశఃత్వంబంది దేవస్తుతుల్
 నలువంజొచ్చిన దివ్యతేజుఁడరయఁనానూన్యఁడౌమర్త్యుఁడే ! 41

చ. వనువడె మాధుకీమహిమ • బమ్మెరపోతన వద్యపాళిక
 ఘనుఁడగుత్యాగరాజు మృదు • గానరసాతక్రగీతికాలి, కె
 వ్వనివక లాఘసంహరణ • పావననామము జిహ్వనుంట, నా
 ప్రణుతగుణస్మృత్యుఁడని • వాకోనుటంతయు వింతయాఁగదా!

భగవద్గీతాసారము.

భగవద్గీతలను పఠించి వానియర్థమును దెలిసినయెడల సంసార మందలి బహువిధదుఃఖముల ననుభవింపుచు విశ్రాంతిలేక యాయాస పడువారికి సకల శ్రేయస్సాధనమగు భగవద్భక్తి దృఢముగఁ గలుగు ను. గీతాశాస్త్రము మొదలగుశాస్త్రములన్నియు భగవంతుఁడుకలఁడు పలోకము పుణ్యాపాపములచేఁ బొందనగుననెడి యాస్తికమతావలంబుల నుద్దేశించియే ప్రవర్తించినవి. నాయందుఁ జిత్తమును నిశ్చలముగ నుంచి నన్ను ధ్యానించువాఁడు తప్పక నన్నుఁజేరుదురను నీయర్థమును గీత ౧౨ వయధ్యాయమున ౮ వశ్లోకములో “ మయ్యోనమస ఆధత్స్వమఱుబుద్ధినివేశయ | నివసిష్యసిమయ్యోవ అతఃస్థిరఃసంశయః॥” అని శ్రీకృష్ణుఁడు చెప్పినాడు. సంసారమున సకలజంతువులూ సుఖమునే కోరుచుండుదురు. కాని సుఖసాధనములు దొరకక కొందఱు క్లేశపడుచుండుదురు. మఱికొందఱుజ్ఞులు వంచకులుచూసినమార్గము నవలంబించి తమకోరిక తీరక పరితపించుచుండుదురు. మూఢుల యీయవస్థనుజూచి పరమకృపాలపును దేవకీనందనుఁడు నగుశ్రీకృష్ణుఁడు నిఖిలగమసారమును బ్రహ్మవిద్యయు నగునీగీతాశాస్త్రమును నిజదయాసాత్ముఁడు నుత్తమాధికారియు నగునర్జునున కుపదేశించి సకలజనుల నుద్ధరించెననుట యెల్లరకుఁ దెలిసినవిషయమే.

ఈభగవద్గీత పాఠమాత్రముననే మోక్షమనుష్రీసాధము నెక్కుటకు సోపానమయి ప్రకాశించును. అర్థము నెఱిగి పఠించిన భక్తిజ్ఞానములు పెరుగును. ఇట్టిగీత కర్మకాండము, భక్తికాండము, జ్ఞానకాండము వని మూఁడువిధములుగ విభజింపఁబడెను. మఱియుఁ “త్రోతే

త్వమసి " యను మహావాక్యార్థమునందలి " త్వం " అనుపదముయొక్క యర్థము మొదటికాండమందును, ' తత్ ' అనుపదముయొక్క యర్థము రెండవకాండమందును, ' ఆసి ' అనుపదముచేత నా ' తత్ ' ' త్వం ' పదములయొక్క లక్ష్యార్థములకై క్యము మూడవకాండమందును వర్ణింపబడెను. మొదటికాండమునందు వర్ణింపబడినకర్మము నిష్కామకర్మము, కామ్యకర్మము, నిషిద్ధకర్మము నని మూడువిధములుగ నున్నది. తమతమవర్ణాశ్రమములకు విహితములగుకర్మములను ఫలము నపేక్షింపక చేయుట నిష్కామకర్మమనబడును. స్వర్గాదులనపేక్షించి చేయుయజ్ఞాదికములు కామ్యకర్మములనబడును. ద్విజుల కుచితముగాని సురాసానాదికము నిషిద్ధకర్మము. వీనిలో నిష్కామకర్మము శ్రేష్ఠము. దీనిలో నాచరించబడుజపము భగవత్ స్తోత్రము మొదలగుసుకర్మములచేత పాపము నశించును. చిత్తము కలక తీరి ప్రసన్నమగును. తరువాత నిత్యానిత్యవస్తువిచారము, వైరాగ్యము, శాంతి మొదలగుసుగుణములుం గలుగును. ఈసాధనసంపత్తివలన ఆత్మయెట్టిది? అనాత్మయెట్టిది? తా నెవడు? బంధమననేమి? మోక్షమననేమి? యని విమర్శముగలిగి సద్గురువు నాశ్రయించును. ఆగురుకటాక్షమువలన " తత్త్వమసి " మొదలగుమహావాక్యములను వినుట, ఆయర్థమును మననముచేత రూఢముచేయుట, గురుప్రొక్క లక్ష్యార్థమును నిరంతరము ధ్యానించుట కలుగును. ఈపరిశ్రమయవిద్యను తొలగించి సుజ్ఞానమును గల్గించును. సద్గురుకటాక్షమువలన గల్గినతత్వజ్ఞానమువలన సంచితకర్మము, ఆగామికర్మము నశించును. ప్రారబ్ధకర్మము భోగమువలననే క్షీణించును. ఎట్లనగా నంధకారములోఁ బులియని భ్రమపడి బాణమును ప్రయోగించిన తర్వాత, నది పులికాదు, గోవేయని నిశ్చయము గల్గినను నాబాణ

ము వెనుకకు మరలక గురిపెట్టినగోవును చంపకమానదుగద. ఈవిధమునఁ బ్రాచీరబృకరక్తమీదేహముతో ననుభవింపవలసియుండిన సుఖదుఃఖముల ననుభవింపఁజేయక మరలదు. ఈప్రాచీరబృకరక్తమువలనఁ గలిగినవాసన (పూర్వమం దభ్యసించిన తాననుకొనెడిభ్రమ) భగవద్భక్తిరూపకమగు సమాధివలనఁగాని తొలగదు. ఈభగవద్భక్తివలన మనోనాశము, వాసనాక్షయము, తత్త్వజ్ఞానము గలిగి నిరతిశయానందమును బొందును. ఈభగవద్భక్తిలేదేని తత్త్వజ్ఞానమునకు విఘ్నములు మొండుగఁ గలుగును. కావున రెండవకాండమున భగవద్భక్తి వర్ణింపబడెను. ఈభక్తికి స్వవర్ణాశ్రమానుకూల కర్మాచరణము కారణము. తత్త్వజ్ఞానము, పరమానందము ఫలములు. కనుక సీభగవద్గీతయందు మొదటిది కర్మకాండమని రెండవది భక్తికాండమని మూడవది జ్ఞానకాండమని నిరూపింపబడెను.

పురుషుఁడగు సురవృత్తితోఁగూడి పరమపురుషార్థమును బొందలేక దుఃఖమనుభవించును. శోకమోహము లాసురవృత్తులు. ఈశోకమోహములే దుఃఖమును బుట్టించును. దుఃఖము నాకుఁగావలెనని యెవరును గోరడుగద ! అందఱును నిరతిశయానందమునే శోరుచుందురు. ఆపరమానందమే మోక్షమనఁబడును. మోక్షమనగా భ్రాంతివదలి స్వస్వరూపమున నుండుట. దుఃఖకారణములగు శోకమోహములు బలవంతులగు శత్రువులై విడుచుటకు శక్యములుకావు. విడుచుటకు సాధ్యముకాని యీశోకమోహముల నెట్లువిడుతును ? పరమపురుషార్థ మెట్లు దొరకును ? అని చింతించువానికొఱకు శ్రీకృష్ణుఁడర్జును నుద్దేశించి యీగీతాశాస్త్రము నువదేశించెను. ఆర్జునుఁడు గురువులను, బంధువులను నేనెట్లుచంపుదునని శోకమోహములచే బీడితుఁడై యుండగా నతనిదేహాభిమానమును వదల్చి త్వంపదలత్యార్థమీమొద

టియధ్యాయపట్కమున వర్ణింపఁబడెను. ఇట్లుపదేశింపఁబడిన యర్జునుఁ డవిద్యనువిడిచి విద్యనుబొంది శోకమోహములనువదలి స్వధర్మ మగుయుద్ధము నవలంబించి కృతకృత్యుఁడయ్యెను కావున నీగీతాశాస్త్రము మిగుల ప్రశస్తము.

ప్రథమాధ్యాయము.

పాండవసేనానిర్ణయము.
౧ మొవలు ౬ వరకు.

ఓసంజయా! ధర్మప్రధానమగు కురుక్షేత్ర మందు యుద్ధముచేయుటకుఁ బూనిన నాకుమా

రులును మాపాండవులును యుద్ధమునేచేసిరా? లేక క్షేత్రమాహాత్మ్యముచే ధర్మశీలులై యుద్ధమును మానిరా? అని ధృతరాష్ట్రుఁడడుగ సంజయుఁ డిట్లనియె. “శూమకాః” అనిచెప్పి యూరకుండక “పాండవాః” అనిచెప్పటచేత ధృతరాష్ట్రునికుఁ దనకుమారులయందే మనుకారము పాండవులందు ద్రోహబుద్ధియున్నదని తెలియవలయును.

శూరులగుపాండవులకుఁ దనముందరనున్న సేనలవలన భయము లేదు. బంధువధవలనఁ బరలోకహాని కలుగునేమోయని యర్జునుఁడు జడియఁగా నాభయమును శ్రీకృష్ణుఁడు తత్త్వోపదేశముచే నివారించుచున్నాడు. కాని నీకుమారుఁడు ద్రోణాచార్యులయొద్దకుఁబోయి, “ఆచార్యా! నీవైరియగు ద్రుపదునిపుత్రిఁడు ధృష్టకృష్ణుఁడు పన్నిస యీసేన మిమ్మును లక్ష్యపెట్టక యెంతనిర్భయముగ వచ్చుచున్నదో చూడుము.” అని తనమనస్సులోనున్న వైరమును వెలిపుచ్చుచున్న దుర్యోధనునకు ధర్మక్షేత్రవందయినను గొంచెమయినను బాపభీతి కలుగలేకని సంజయుఁడు సూచించెను. ఆచార్యోత్తమా!

ఈపాండవసేనయందు శూరులు మహారథులునగు యుయుధాన విరాట ద్రుపదాభిమన్యు ప్రతివింధ్యాదులం జూడుము.

కురుసేనావర్ణనము.

7—11

వీరలిండలున్నను మనసేనయందు యుద్ధసన్నదులు తేజోనిధులునగు తమరు భీష్మకృష్ణాశ్వత్థామాదులును తమప్రాణములనయిన నపేక్షింపక నాజయమును గోరుచున్నందున నాకేమియు భయములేదు. పదునొకండక్షాహిణులుగల మనసేనను ప్రసిద్ధికెక్కిన భీష్ముడు నడుపుచున్నాడు. ఏడక్షాహిణులుగల పాండవసేనను చపలుడగుభీముడు నడుపుచున్నాడు. కావున మనము వారిని తప్పక జయింపుదుము. మతియు చక్రమునకుఁ గుంచమువలె మనసేనకంతకుఁ బ్రాణానమయి సేనానాయకుడగు భీష్మునకు వెనుకను పక్కలను తగినస్థానములయందున్నమీరందఱు పరాకులేక జాగరూకులై యుండుడని దుర్యోధనుడు తనయోధుల కానతిచ్చెను.

రణమందు శంఖభేరి

వాద్యములు.

12—19.

ఈదుర్యోధనుడు నన్ను స్తోత్రముచేయనీ, లేదా, సింఠింపనీ, యెట్లయినను నేను నాశక్తికొలది యుద్ధముచేసి నాదేహమును వదలుదునని దృఢముగ నిశ్చయించిన భీష్ముడు దుర్యోధనున కానందముగలుగునట్లు సింహనాదముచేసి శంఖమూదెను. తరువాత మిగిలినయోధులు శంఖములూదిరి. భేరులు, గోముఖములు మొదలగువాద్యములను వాయించిరి. అపుడు పాండవసేనయందు రథారూఢుడగుసర్దునుడు, సారథియగుశ్రీకృష్ణుడును దేవదత్తము పాంచజన్యము నను తమతమ శంఖములనూదిరి. తరువాత ధర్మచాజు 'అనంతవిజయ' మను తన శంఖమును భీముడు 'పాండవ' మనుతన శంఖమును, సకులనహదేవులు 'సుఖోషము మణిపుష్పకము' లను తమతమశంఖముల నూదిరి.

మిగిలిన యోగవరులును దమతమశంఖముల నూదగా నుభయ సేవలం
కుఁ గల్గినవరణధ్వని భూసభోంతరములఁ గప్పెను.

అర్జునుఁడు సేవలఁజూచుట.

20—23

ఇట్టిసమయమున నర్జునుఁడు శ్రీకృష్ణుం
జూచి “కృష్ణా! నారధము, నుభయ సేవల
నడుమ నుంచుము. యుద్ధములో దుర్యోధనునకుఁ బ్రీయముచేయవ
లయునను తలంపుతో నెవరెవరు వచ్చియున్నాఁతో నేనెవరితో యుద్ధ
ముసేయవలయునో కనుగొనెదను ” అనెను.

అర్జునవిషాదము.

24—45.

శ్రీకృష్ణుఁ డట్లుచేసి “అర్జునా! ఈకురువీరులం
జూచుమ ” నిచెప్పెను. అర్జునుఁ డాయుభయ సేవలం
దున్న గురువులను, తాతలను, తండ్రిలను, సోదరులను, బంధువులను
సఖులను జూచి వీరి నెట్లుచెప్పుడునాయని శోకింపుచు నతిదయచే
దీనుఁడయి మరల శ్రీకృష్ణున కిట్లనియె.

“కృష్ణా! యుద్ధముసేయుటకు సిద్ధముగనున్న యీబంధువర్గ
మును జూడగా నాయంగములు మండుచున్నవి. నాముఖ మెండుచు
న్నది. శరీరము వణకుచున్నది. చెమట పట్టుచున్నది. నాచేతనున్న
గాండీవము జారిపోవుచున్నది. అనేకములగు దుశ్చకునములగుచున్నవి.
నామనస్సు నిలకడలేక తిరుగుచున్నది. నేనేయుద్ధరంగమున నిలువ
లేను. యుద్ధములోనున్న స్వజనులంబంపిన శోకమేకలుగును గాని
నాకుఁ బ్రీతి కొంచెమైనను గలుగనేరదు. పరులనుజయించి రాజ్య
మార్జించి యారాజ్యసంపదలచే నేబంధువులను బోషింపవలయునో
యాబంధువులే ప్రాణములం దాశలేక నాతో యుద్ధముచేయఁ బూని
యున్నారు. నేను వారిని జంపలేను. నాకీరాజ్యము భోగములు నక్క
రలేదు. ఈతెుదుబనున్నగురువులు, తాతలు, కుమారులు, బంధువులు
కలసి నన్ను గొట్టిననురే. మూఁడులోకముల రాజ్యసంపదలు నాకుఁ

గలిగినను వీనినాశించి వారిని గొట్టజాలను. ఈస్వల్పరాజ్యమునకు వారి నెట్లుకొట్టగలుగుదును? వీరినిజంపితినే నాకుఁ దృప్తి యింఁచు కేనియుఁ గలుగనేరదు. బంధువులయందు దోషములున్నను వారిని జంపి నేను సుఖయింతునా? వీరు ధనరాజ్యములనాశించి యీడిగుప చెప్పెడిహానినిఁ దెలియఁజాలరుకాని యెరిగిన మనమైనను యుద్ధము నుండి తొలఁగవలదా? ఆదోషములేవియో చెప్పెదవినుము. కులము నశింపగా ననాతనములగు కులధర్మములు చెడును. దానిచే నధర్మము కులము నాకృమించును. అధర్మము హెచ్చినేని కులస్త్రీలు పాడగుదురు. దీనివలన వర్ణసంకరము గలుగుటయేకాక కులమువారికిని కులము పాడుచేసినవారికిని నరకమందు పతనముగలుగును. వీరిపితృదేవతలును, పితృములు తర్పణోదకములులేక నరకమునఁ గూలుదురు. ఆహా! ఇంతపాపమున కొడిగట్టిన మనము రాజ్యసుఖములఁగోరి బంధువులను జంపఁదలఁచినాము. ఇది మహాపాతకము. కారవులు నన్నుగొట్టినను నే నాయుధమునుబూని వారలంగొట్టనేరన" ని చెప్పచు గాంధీవితన ధనువును గ్రిందఁ బారవైచి రథమందు వ్రాలెనని సంజయుఁడు ధృత రాష్ట్రునితోఁ జెప్పెను.

2 వ అధ్యాయము.

శ్రీకృష్ణు డర్జునుని
సోదాహు
1—3

శరచాపములను బారవేసి కరుణతోఁ గన్నీరు విడుచుచు శోకించుచున్న యర్జునునితో శ్రీకృష్ణుఁ డిట్లనియె. " అరునా! ఈసమయమున నీకిట్టివికారము

తగునా? దీనిని విని పెద్దలు సమ్మతించురా? ఇందువలనఁ గీర్తి కలుగునా? స్వర్గమువచ్చునా? కనుక నీవిట్టిదైవ్యమును మాని శత్రువులను జయించుటకుఁ బ్రయత్నింపుము. నీవంటివాని కీభయము తగదు."

తిగి యర్జునునివిషాదము.

4-8

నావు డర్జునుఁ డిట్లనియె .. కృష్ణా! ఈయుద్ధములో నాయెచుటనున్న పూజనీయులగు భీష్మునితోను ద్రోణాచార్యులతోను నేను యుద్ధముచేయలేను. మహానుభావులగు గురువులను జంపి తద్రక్తదూషితమాగు రాజ్య మనుభవించుటకంటె బిచ్చమెత్తుకొనుట మేలని తోచుచున్నది. యుద్ధములో నెటువంటిబంధువులను జంపినపిదప వారివియోగమువలన బ్రతుకలేమో యటువంటిబంధువులే ఋరణములోఁ గనుపించుచున్నారు. రణమందు మనము వారిని జయింతుమో, వారే మనలనుజయింతురో నిశ్చయింపజాలము. రాజ్యమందాశతో ధర్మమును నిశ్చయింపజాలక నిన్నడుగుచున్నాను. శిష్యుడనగునాకు తత్త్వము నుపదేశించి నా మనస్సునందలి కలకఁ దీర్చుము. మఱియు సంగరమున శత్రువులను జయించి నిష్కంఠకముగ రాజ్యము నేలుచున్నను నాకీశోకముతగ్గదు. కావున యుద్ధమునేయనని యూరకున్న యర్జునునివిషాదము తగ్గించుటకు శ్రీకృష్ణుఁడు మరల నిట్లనియె.

పైరాగ్యముగల ముక్తులనుకొని తిష్టోపనేశముచేసి కృష్ణుఁడు శోకమోహములను పోగొట్టుట.

11—

“జ్ఞానములేనివారు మూఢులు. విద్యనెఱిగినవారు విద్వాంసులు. ఇదియాత్రయిది యనాత్రయనువివేకముగలవారు పండితులు ఇట్లుండగా నర్జునా! నీవు పండితునివలె బలుకుచున్నావు. ఎవరు శోకింపఁదగిలో వారినిగూర్చి

శోకించుచున్నావు. బంధువధవలన శోకము గలుగకుండునాయని యడిగెదవా? నీవు నాప్రశ్నముల కుత్తరమిమ్ము. భీష్ముద్రోణాదుల

చ్ఛాన్ద్యమును గుఱించి దుఃఖంతువా? వారు మహానుభావులని నీవే చెప్పియున్నావు గనుక వారిదార్జన్యమును గుఱించి దుఃఖంప నవసరము లేదుగద. వారిదేహములు పోవునని దుఃఖంతువా? మరణశీలములగు దేహము లెన్నడును నశింపకయుండునా? రణమందు నిహతులగువారికి వీరస్వర్గము లభించును గనుక వారి శరీరములు శోచనీయములు కావు. వారి యాత్మను గుఱించి శోకింతువా? నిత్యమగునాత్మ పుట్టనిది. నశింపనిది. గనుక యాత్మను గుఱించియు శోకింపగూడదు. కనుక నీకీశోక మేల? ఈ మూఁడువిధముల జనులలో మూఁడు తమ పిల్లలకు విద్యాబుద్ధులు లేవని విచారింపక వారు జీవించియున్న మాత్రాన చాలునని వారి జీవనమున కేమియపాయము గలుగునో యని శోకింతురు. విద్యానులు తమకు మారులకు విద్యాబుద్ధులు లేకపోయెననియు, నిట్టివారు పుట్టకున్నను మేలే, చచ్చినను బాగే. మూఁడులగుకు మారులు సర్వదా తల్లిదండ్రులను బీడింతురు. పుట్టనివాఁడును జచ్చినవాఁడును స్వల్పకాలము మాత్రమే తల్లిదండ్రులను బీడింతురనియు నెంచి వారి మూఁఢత్వమును గుఱించియే శోకింతురు. పండితు లాకు మారులయందున్న యాత్మనే నిత్యముగ భావించుచు జీవించినను గతించినను వారి మూఁఢత్వమును వారిదేహములను గూర్చి శోకింపరు. ఈ దేహములు నిత్యములు కావు “జాతస్య హి ధ్రువో వ్యత్యయః” అనగాఁ బుట్టిన వానికిఁ జావుతప్పదు. దేహములు పుట్టి నశించునుగాని యాత్మ పుట్టదు నశింపదు. ఈ యాత్మ దేహములకంటె వేఱయియుండును. ఒకనరునకు బాల్యము యౌవనము వార్ధకమునను నవస్థలు వేఱయియున్నను నాయవస్థలనన్నిటిని ననుభవించెడినరునకు భేదములేదుగద. భేదమున్నయెడల నేను నా బాల్యమున మాత్రాతను మాతండ్రిని మాయమున ను జూచినాను. ఆనేనీ వార్ధకమునందు నాకు మూఁగ్లను, నామనుషులను

జూచుచున్నాను. అనెడి యీవ్యవహారము లోకమునఁ బ్రసిద్ధముగ నున్నది. ఈ రెండవస్థల ననుభవించువాఁ డాయవస్థల రాకపోకలను జూచుచు నాయవస్థలకంటె వేఱగునుగద. ఈప్రకారము జెనుకటి దేహమందుండి చేసిన పుణ్యపాపముల ఫలముల నీదేహమందుండి సుఖదుఃఖములుగ ననుభవించుచు, నీదేహమునందుండి పుణ్యపాపములను జేయుచు వీనిఫలములను బరలోకమందు స్వర్గపరకములుగ ననుభవించువాఁ డొక్కఁడేకాని వీనికంటెఁ బూర్వజన్మమందలి కర్తయు నుత్తరజన్మమందలి భోక్తయు వేఱుకాడు. ఈస్థూలదేహములు పుట్టునవి నశించునవి. ఆత్మ, దేహములను అవస్థలనువలె ననుభవించుచుండును. ఎవరుచేసిన పుణ్యపాపఫలములు వారే యనుభవింపవలెను గాని తదితరు లనుభవించువారు కారుగద. కనుక నాత్మదేహములకంటె భిన్నమయినవాఁడు.

మఱియు నీస్థూలదేహ మూర్త్యయగునేని తానుచేయఁకర్మము యొక్క దుఃఖాదిరూపఫలము లభించుట, తానుచేసిన కిర్మముయొక్క సుఖాదిరూపఫలము నశించుట, యనెడి రెండుదోషములు సంభవించును. ఎట్లనగా :—ఒకపురుషున కిరువదిసంవత్సరముల వయస్సున్నది యనుకొందము. ఇరువదినాలుకేంద్లక్రింద నీమనుష్యుఁడు లేడు కద. దీనిచే నిపుడితఁడనుభవించే సుఖదుఃఖములకుఁ గారణములగు పుణ్యపాపముల నితఁడు చేయుటకు వీలుండదు. మఱియొకఁడు చేసిన పుణ్యపాపములఫల మింత ఁడనుభవించుచున్నాఁడనియుఁ జెప్పకూడదు. లోకములో నెవఁడుచేసిన పుణ్యపాపముల ఫలములగుసుఖదుఃఖములు వాఁడే యనుభవింపవలెనను న్యాయమునుబట్టి తాననుభవించెడి సుఖదుఃఖములకుఁ గారణములగు పుణ్యపాపములను మఱియొకఁడు చేసినాఁడని చెప్పక తానే కర్త యని యొప్పువలెను. ఇరువదినాలుగు

సంవత్సరములకిందట నీపురుషుఁడు (దేహము) లేనందునఁ దానుచేయుని పాపాదికర్మముల ఫలములగుదుఃఖాదుల ననుభవింపవలసి వచ్చును. వాఁడు చేసినతప్పనకుఁ గాను నిన్ను శిక్షింతుమన్న నెవఁడయిన నొప్పుకొనునా? కావున స్థూలదేహమే యాత్మయని వాదించెడివారి మతమున (అకృతాభ్యాగజము) 'తానుచేయనికర్మముయొక్క ఫలమునుభవించుట' యను దోషమొకటి తప్పదు.

మఱియు నీపురుషుఁ డిట్లుపైని తొలఁదిసంవత్సరములకంటె నెక్కువ జీవింపడుగద. అట్లేని యితఁడుచేసిన యన్నదానము, చెరువులుత్రవ్వించుట మొదలగు పుణ్యాకర్మములయొక్కయు, గోపాత్యాది పాపకర్మములయొక్కయు ఫలమును వీడనుభవించుటకు వీఁడండదు. నీ వాత్మయనిచెప్పెడి యీదేహము నిక్కడనేకాల్పుటచేతఁగాని పాతిపెట్టుటచేతఁగాని సశింపఁగా నీపుణ్యాదిఫలములగు సుఖాదులననుభవించువాఁడుండడుకనుక (కృతవిప)ణాశము చేసిన పుణ్యాదికర్మములు ఫలమునియ్యక సశించుననే రొడవదోషమునయితము సంభవించును. కాఁబట్టి యీస్థూలదేహమే యాత్మయని చెప్పరాదు. ఒక డొకయింటనుండి కొన్నివస్తువులను జేసి వాటియొకయిల్లు ప్రవేశించి యీవస్తువుల నముట్టచేఁ గలిగినలాభమును బొందవచ్చును. ఇట్లే నరుఁ డొకదేహమందుండి చేసినపుణ్యములగు ఫలములగు సుఖదుఃఖములను మఱియొకదేహమందుండి యనుభవించునని చెప్పవలెను. రక్తము, మాంసము, ఎముకలు, చర్మము, మొదలగువానితోఁజేయఁబడి మనకంటికేఁ గనిపించెడి యీస్థూలదేహము పుట్టి సశించుచుండగా నాత్మకు మఱియొకదేహాప్రాప్తి యొట్టుకలుగునందువేని వినుము. ఈస్థూలదేహమువలనే యాత్మకు సూక్ష్మదేహముకూడఁ గలదు. ఈ సూక్ష్మదేహము జ్ఞానేంద్రియము లైదు. కర్మేంద్రియము లైదు

ప్రాణవాయువు లైదు. మనోబుద్ధులు రెండు నను పరియేడవయవములు గలిగియుండును. మనోబుద్ధులతోఁ జిత్తము నహంకారముఁ గలిసి పందొమ్మిదని కొందఱుండురు. ఈ గాల్గింటికే యంతఃకరణచతుష్టయమని పేరు. శ్రోత్రము, త్వక్, చక్షుస్సు, జిహ్వా, ఘ్రాణములను నైదును జ్ఞానేంద్రియములనఁబడును. వాక్కు, పాణి, పాదము, పాయువు, ఉపస్థయను నయిదును కర్మేంద్రియములు. ఈ యింద్రియములు పదియు మనకంటికిఁ గనిపించుటచే నవి స్థూలదేహముయొక్క యవయవములే కాన నూక్ష్మదేహముయొక్క యవయవములని యెట్లు చెప్పెదరందువేని వినుము.

ఒకఁడు ముక్కు బాగుగనున్నను వాననను గనిపెట్టలేడు. చెవి బాగుగనున్నను వినలేడు. చేయి బాగుగనున్నను బనిచేయలేడు. కాళ్లు పొడుగుగఁ గనిపించుచున్నను నడువలేడు. ఈవిషయ మందఱకును దెలిసిన దేకద. ఇట్టివ్యత్యయ మేలకలిగెనందువా? మనకుఁగనిపించెడి నాసిక మొదలగునవి యాయూయింద్రియములుండేస్థలములు (గోళకములు) ఇవి బాగుగనున్నను వొంప మొదలగువానిచే నాయూయింద్రియములకుఁ గలిగిన యూటంకమువలన నాయింద్రియములు పనిచేయఁజాలక యున్నవి. కనుక నీశ్రోత్రీనాసికాదిగోళకములయందున్న యింద్రియములు తాము సూక్ష్మములుగనుండి సూక్ష్మదేహవయవములేకాని స్థూలదేహవయవములు కావు. సూక్ష్మదేహమున కవయవములగు శ్రోత్రము త్వక్కు చక్షుస్సు మొదలగునింద్రియములచే ననుభవింపఁబడు శబ్దస్పర్శరూపాదు లొకప్పుడు సుఖమునిచ్చును. మఱియొకప్పుడు దుఃఖమునిచ్చును. ఈ శబ్దస్పర్శాదులు విషయములనఁబడును. ఇవి వచ్చుచుఁ బోవుచునుండుటచేత నిత్యములు కావు.

విమర్శనముననేది?

సాత్వికమహాశయాలారా! పండితులారా!

నేను చాలకాలమునుండియు నేదోయొక వ్యాసమును వ్రాసి ప్రచురింపవలెననెడి కుతూహలముతోఁ బ్రయత్నము చేయుచున్నాడను. కాని ధైర్యమూని వ్రాయసాహసించనైతి. దీనికిఁ బ్రథమకారణము పండితవర్ణులకు రుచింపదనియెడి భీతియే. రెండవది విమర్శకుల దారుణశంకాకృపాణప్రహారము. విమర్శకులు విమర్శించఁగూడదని నాయభిప్రాయము కాదు. చక్కఁగ విమర్శించి దోషాదోషములను నిరూపించిన నెవరును నోరెత్తలేరు. అట్లుచేయుటకు బదులుగ “ఇచ్చట శకటశేఫము లేదు. అచ్చట నరసున్న లేదు. కొన్నికొన్నిచోటూల సంధిచేయుట మానెను. ఇట్టి కించిద్దులు గ్రంథములనువ్రాయుట మొదలిడినదిమొదలంధ్రభాషావధూటికి మేలిమిబంగారునగలడుగంటి మాయనగలుంచుకొనుట తటస్థించినది. ప్రాథమముగ గ్రంథమును రచింపఁ బూనుకొనలేదని తెలిసియు నిట్టిగ్రంథములను వ్రాయనమకట్టుట ప్రాచీనకవులకుఁ గొఱంతఁ దెచ్చుటయేకాని గ్రంథకారుని శ్రేణుషీవిశేషమును వెల్లడిచేయుటకుఁ గాద”ని వార్తాపత్రికలలో వ్యాసములు వెలువడుననుటకు సందియములేదు. కాని ‘ప్రమాదో. ధీమతామపి’ యను నార్యోక్తి ననుసరించి వ్యాసకారుని తెలివితేటలను గనుఁగొని శక్త్యనుసారముగ వ్రాసినా లేదా యని చూచుమహానీయులు లెక్కకుఁ దక్కువగా నున్నారు. వ్యాసమువ్రాయునతని తెలివితేట లాతనివ్యాసమువలననే కనుఁగొనవచ్చును. కాని నిష్పక్ష సాతబుద్ధితో వ్యాసమును పదువ్రాసాకు లెక్కవగా నున్నారు. పైనుడి

విన రెండుకారణములచేతను నేను నేటివఱకు నెట్టివ్యాసమును వ్రాయ నుద్యమించలేదు.

ఎన్నిదినము లిటుల నూరకుండును. నానేర్చినకొలది నాయభి ప్రాయములను బండితులకుఁ జూపి వారియనుమతింబడసి యజ్ఞానము ను బోఁగొట్టుకొనుటకు వేరుమార్గము తెలియమింజేసి నేటికి సాహ సించితిని. “ ఉద్యమేనహి సిద్ధ్యంతికార్యాణి నమనోరథైః ” అనుదాని ననుసరించి వ్యాసమును వ్రాయఁబూనితిని. ఇంతియకాక కవిశిరోభూషణమగు కాళిదాసు “ ఆపరితోషా ద్విదుషాం ససాధుమన్యే ప్రయో గ విజ్ఞానం ” అనివ్రాసెను. అట్టిమహనీయుఁడే పండితులను సంతోష పెట్టుట కష్టమనుచుండఁగా నేమియుఁదెలియని నేను సంతోషపెట్టలేక పోయిన నొకలోటుగాదని నిశ్చయించుకొంటిని. ప్రాయశఃకముగ నందఱును “ అసంతాః కాళిదాసస్య దోషాః ” యని చెప్పుదురు. సాక్షాత్కరించిన సరస్వతియే యని యూహింపఁబడు నామహామహునికే తప్పలసంతములుండఁగా నక్షరజ్ఞానములేని నాబోటివానికి నిర్దుష్టముగ వ్రాయుసామర్థ్య మెటులవడును? కాళిదాసుఁడే తప్పలువ్రాసెననుచుండిరిగదా నేను వ్రాసినసనరా? ” అని యూరకొనుట మంచిదికాదుగదా. “ సాధకమునఁబనులు సమకూరుధరలోన ” నని వేమన వ్రాసెనున్నాఁడు. కాఁబట్టి గుణగ్రహణపాఠీయులగు పండిత వర్యులు చెఱకుంసమును గ్రహించి పిప్పిని పారవేయునటుల నావ్యాసమునందలి గుణములను గ్రహించి తప్పలను మన్నింపఁబ్రార్థితులు

ప్రతిభాషకును వన్నెఁదెచ్చునవి కావ్యములే. మనుజు లొం డారులతోఁ దమయభిప్రాయములను జెప్పకొనుచునే యుండిరిగదా. ప్రత్యేకముగ నేల వ్రాయవలెననిన నీకాలపుకవి తనయాశయములను వేమిసంవత్సరముల యసంశరమున వచ్చువారితోఁ దనగ్రంథముల

మూలమునఁగాక వేరొండువిధముగ నెట్లు మాట్లాడఁగలఁడు? పూర్వచక్రల నన్నిటిని జక్కఁగ విమర్శించి తనకాలపువానితోఁ జొప్పించి వీనినిబట్టి రాజోపునది గుర్తించి కవిగ్రంథరచన చేయనారంభించును. కాబట్టి కావ్యములనుఁ జదువుటవలన భాషాజ్ఞానాభివృద్ధియగుటయేకాక యాయాకాలపు టవస్థలను గుర్తించి ప్రస్తుతపునడవడికలను నవరించుకొనుటగూడ సంభవించును. కావ్యములు నీతినిగూడ బోధించును. కాఁబట్టి యన్ని విధముల నుపయోగించుగ్రంథము లందఱికిని బతనీయములు. కాని యందఱును గుణగుణములను జక్కఁగఁ బరిశీలించలేరు. లోకములో నందఱును బండితులు కారుగదా. సామాన్యజ్ఞానము కలమనుజులకుఁ గవియభిప్రాయములను వెల్లడిఁ జేయుటకుఁ దగిన భాషాపరిజ్ఞాతలగు చక్కనివిమర్శకులు ముఖ్యముగా నుండవలెను.

విమర్శకునికి ముఖ్యముగాఁ గూలంకషమైన పాండిత్య ముండవలెను. అన్ని శాస్త్రములలోని సాంప్రదాయముల నతఁ డెఱిగియుండవలెను. అలంకారశాస్త్రము తెలియనిది నాయికానాయక విచక్షణాదక్షతగాని శబ్దాలంకారార్థాలంకారభేదమునుగాని నియమమునుగాని గుర్తించుట చుస్సాధ్యము. వ్యాకరణజ్ఞానము లేకుండగ గ్రంథము ప్రాయుట కష్టము. ఈవిధముననే కవికిఁ బాండిత్యము పూర్ణముగ నుండవలెను. విమర్శకుఁ గడంగినవారిలోఁ జాలమంది ప్రసిద్ధికెక్కినవండితులే. ఇట్టివండితులున్నను నాంధ్రీభాషయందు విమర్శకు లంతగా లేరేయని ప్రశ్నింపవచ్చును. ఆంధ్రీకపులందఱు నొకానొకప్రభువు నాశ్రయించుకొనియుండిరి. ఆస్థానకవులు ప్రభువులయుల్లంబులను రంజిల్లఁజేయుటకుఁ శృంగారపద్యములను జెప్పినవారికి రుచించునుగాని విమర్శనముచేసిన సంతోషము పుట్టదుగదా. అందఱును గృష్ణరాయ

లయంతటివారై యుండరుగదా. ప్రభువుల నాశ్రయింపక పండితుల
 కు సంసారపువెచ్చుము గడియదుగదా. బమ్మెరపోత రాజుభంగి నంద
 లు నుండుట తటస్థించదు. ఆంధ్రకవులు సంస్కృతకవుల ననుసరించి
 గ్రంథములను వ్రాయుచుండిరి. సంస్కృతములో విమర్శనగ్రంథము
 లంతగాలేవు. కాని యచ్చటచ్చట లక్షణగ్రంథములను వ్రాయువారు
 కుకవులవైనుండెడి తమయాభిప్రాయములను వెల్లడిచేయుచుండెడివారు.
 వారిగ్రంథముల నామూలాగ్రముగఁ బఠించి గుణదోషనిర్ధారణ నమ
 గ్రముగఁ జేయుటలేదు. ఆవిధముననే యాంధ్రమునందును విమర్శకు
 లు విరళముగా నుండిరి. నన్నయాదులను స్తుతించుటకు వారిపాండితీ
 మహిమయే కారణము. పోతరాజు గ్రంథము సలక్షణముగాదనుట
 కందుఁ గొన్నియెడల రేఫశకటరేఫములభేదమును బాటించుకుండుట
 యే కారణము. ఈవిధముననే విమర్శన మొకటిరెండువద్దెములతోఁ
 బూర్తియగుచున్నది. అల్లసానినాని యల్లిక జిగిబిగి మొదలగునవి
 విమర్శనములోనికి వచ్చుచుగాని విమర్శనమన సంకీర్ణాన నరిపోదు.
 ఆంధ్రయభాషలోఁగూడ విమర్శనము మొట్టమొదట నిటులనే యుం
 డెను. పదునాఱవ శతాబ్దములోని విమర్శకులు పిల్లను మొదలగువారు
 కేవలము శబ్దములనే విమర్శించుచుండిరి. “ఈశబ్ద మస్యభాషలోనిది
 ఆవృత్తిము మనభాషలో నుండఁగూడదు. ప్రాసలేనిది వద్దెయి చెప్పఁ
 గూడద” ని చర్చించుచుండిరి. కాబట్టి విమర్శనము శైశవదశలోఁ
 బ్రాథమ్యముగా నుండదు. రానురాను పందోమిద్రవశతాబ్దముతో, పక
 జిట్, బ్రాహ్మణ, కార్తెల్, ఆర్నాల్డు, మొదలగుమహానీయులు
 గ్రంథవిమర్శనమును దక్కఁగఁజేసి విమర్శించుటకుఁ గొన్నిచట్టముల నే
 ర్పఱచి గ్రంథములను విమర్శించి గొప్పగొప్పపాత్రములను వ్రాసిరి.
 మనభాషలో విమర్శనము ప్రథమావస్థతో నున్నది. ప్రస్తుతపువిమ

ర్శనము కేవలము పదప్రయోగమును జర్పించుటయం దుపయోగింప బడుచున్నది.

ఇంతియకాక విమర్శగ్రంథము లాంధ్రమున సంతగాలేనందున కెన్నియోకారణములుగలవు. తెనాలిరామలింగకవి తనకవిత్వము న్దోషముయినదనియు నందుఁ దప్పుకెనకునతని జెంపల్పైఁ గొట్టుదు ననియు నుద్ఘోషించెను. అట్టిమహనీయుఁడు “కావుకవిత్వపుమాలులు చాపనకవినరులచెవికి బ్రమదంబిడునే?” యని యనవలసివచ్చెను. కవిత్వ మెవరుచెప్పిననేమి? సరసముగా నున్నదా లేదా యని చూడ వలెనుగాని కవిగులశీలాదులతో విమర్శకున కేమివని? విమర్శించినన్నిటి యనమానము జరుగునేమో యని కొందఱు మానిరి. “నాక్షాత్కరించిన సంస్వతియగు నామహామహునిగ్రంథము విమర్శింప నేటివర కెవరును లేరుగాని నేటికీవిద్యచ్ఛిఖామణి లేచెనయ్యా” యని వరిహా సింఁచువారు కొందఱు గలరు. కొంతమంది “త్రిట్టులనెడి కంసాలి నుత్తైపెట్టులకును బొబ్బలనెడు విరంగుండుదెబ్బలకును” భయంపడి నోరెత్తఁజాలరైరి. “పూర్వకవులను విమర్శించునంతటివారమా?” యని కొందఱు మారకయుండిరి. కొన్ని కొన్నివిమర్శనము లిటీవల బయలుదేరినవి యీర్ష్యాపురస్కృతములై యున్నవి. “జపమువిడచి లొట్టలలోదిగె” నన్నటుల మార్గ మతిక్రమింపఁబడెను. కాబట్టి తెలుఁగుభాషయందు గ్రంథములుగాని పండితులుగాని లేకపోలేదు. మహావిద్వాంసులున్న నేదియో యొకకారణముచేత వారేమియు ననఁజాలక యూరకుండిరి. ప్రస్తుతపుటంశమునకు రాగాఁ గవికంటె నొక్కొకచోట విమర్శకుఁ డెక్కువజానము కలవాఁడుగ నుండవలెను. కవియోశాస్త్ర సాంప్రదాయము ననుసరించి చెప్పెనో విమర్శించుట నులభసాధ్యము గాదు. కవికంటె విమర్శకుఁ డెక్కువ నేర్పరియైవఁగాని

కవిహృదయముంజొచ్చి యండలి యమూల్యార్థములను దనప్రజ్ఞావిశేషముచే నిదమిశ్రమని నిరూపించి లోకులకు వానివిలువ యిట్టిదని చెప్పట తటస్థింపదు. కాబట్టి విమర్శకుఁ డన్ని విద్యలలోను సాధ్యమయినంత మట్టునకుఁ బ్రవేశము గనియుండుట మంచిది.

కేవలము పాండితీప్రకర్ష యొక్కటియే విమర్శకునకుఁజాలదు. విద్యాంసుఁడగు విమర్శకుఁడు నిష్పక్షపాతబుద్ధికలవాఁడై యుండినఁ గాని కావ్యమునుఁ జక్కఁగ విమర్శింపనేరఁడు.

కావున నొకవక్షమును దీసికొనక కావ్యముయొక్క గుణగుణములను స్వభానుగుణముగఁ జర్చించి యండలి యభిప్రాయములులోక సమ్మతమయినవియా కావా యనునంశమున దృష్టినిలిపి కావ్యమును జదువుటయందుఁ జకువరుల కెక్కువ యభిరుచిని గలిగించుటకుఁ దోడ్పడునట్టి విమర్శనమే విమర్శనము. తదితరములు ఖండనములో మండనములో యగునుగాని విమర్శనములు గానేరవు.

హంపి.

ఆంధ్రభోజుఁ డనివాసి కెక్కిన కృష్ణదేవరాయనిరాజధానియైన విజయనగరము నేడు నామమాత్రావశిష్టమై హంపియనునామాంతరమున నొక చిన్న పల్లెయై యున్నది. ఆయినను బూర్వకాలమున మహావైభవము ననుభవించిన యానగరము నాశనమయిపోయినను జావరులకుఁ గనువండువుసేయుచుఁ గొన్నిభాగము లిప్పటికిని రహ్యములై యొప్పుచున్నవి. రెండువందలముప్పదివత్సరములు మిక్కిలివైభవముతో రాజ్యముచేసిన విజయనగరసంస్థానాధీశు తిచ్చటఁ గట్టిన సుందరములయిన దేవాలయలయొక్కయు ప్రాసాదములయొక్కయు జాడలు గాన్పించుటయేకాక కొన్ని యధాస్థితిలోనే రక్షింపబడుచుండుటచే వానిని జూచినవారికిఁ బూర్వపుటాంధ్రులయొక్క కళానైపుణ్యము స్పష్టముగ గోచరింపకపోదు.

హంపి బల్లారిజిల్లాలోని హంసువేట రైలుస్టేషనున కేడుమైళ్ళ దూరముననున్నది. అచ్చటఁ గానిపించుకట్టడములలో ముఖ్యమయిన దొకవిష్ణ్వాలయము. దేవునిపేరు మహారాష్ట్రమునం దంతటను బ్రసిద్ధికెక్కిన విఠలస్వామి. అది క్రీస్తుశకము 1530 వ సంవత్సరమునఁ గట్టఁబడెను. కట్టడ మప్పటినుండి యిప్పటివరకు నసంపూర్తిగనే యున్నది. అదియంతయు నల్లకాతితోఁ గట్టఁబడి పెద్దదికాకపోయినను హిందూదేశములోని యందమయిన దేవాలయములలో నొక్కటిగ నున్నది. దానిముఖమంటవముయొక్కయలంకారము మిక్కిలి విలువ గలిగియున్నది. సింహ్యాద్వారము చొరఁబోవునప్పుడు కుడివోక్కను రథముగాన్పించును. ఈరథము చక్కములుతప్ప మిగిలినభాగమంతయు

నొక్కరాతినిదొలిచి చేయఁబడినది.

రాజభవనములుమున్నగునవి విశిష్టిగ నక్కడక్కడ నొక్కొక్కటిగ నున్నవి. ఇందుఁ జిన్నగుడారమువంటియిండ్లు, స్నానపుగదులు, సభామంటపములు, అంతఃపురములు, మొదలగునవి యనేకములున్నవి. ఇవియన్నియుఁ బూర్వకాలమున దారు నిర్మితములగునంతే సలతో నొకదానికొకటి కలుపఁబడియుండును. ఇప్పుడావంతెనలు నాశనములగుటచే నవియెచ్చటను గాన్పింపవు. ఆకట్టడముల యాకారము కేవలము హిందూపద్ధతికాక విదేశపద్ధతితో మిశ్రమమయి మిక్కిలి యందముగ నుండును. అట్టికట్టడములు హిందూదేశమున మరెచ్చటను గానరావు. ఈకట్టడములనుగురించి లభ్యుడిస్టిక్టు 'మ్యాన్యుఅల్' (District Manual) లో నీక్రిందివిధముగఁ దెలుపఁబడినది.

“ ఈకట్టడములు పూర్వ మెందుకొఱకుఁ గట్టఁబడెనో తెలిసికొనుట కిష్టసాధ్యమగునట్లుగ నాశనమయిపోయినవి. శిల్పికళాకాశలమును, వానిని గట్టుట కుపయోగించినపెద్దరాళ్ళును చూపరులదృష్టి నాకర్షింపకమానవు. కవలాపురసమీపమున నందమై రాతితోఁ గట్టఁబడిన 'అక్విడక్టు' (Aqueduct) గలదు. పూర్వము స్నానమున కుపయోగపడు నొకగదికూడఁగలదు. ద్వారములయొద్ద నట్లుపలగు 'ఆర్చు' (Arches) లును, గదులలోనియందమగు చిత్తరువులు, నుపయోగపడుటఁ జూడ మహమ్మదీయులు దీనిని జాలవరకు మార్చిరో లేక పూర్తిగ మరలఁ గట్టిరో యని తలంచవలసియున్నది. దీనికి గొంచెము దక్షిణముగ నొక యందమయిన దేవాలయముగలదు. అందుఁ బైగోడలమీఁదను లోపలను రామాయణములోని వేటమొదలగుచర్యలను జూపుచిత్తరువులు చిత్రింపఁబడినవి. మధ్య మంటపమునందలి నాలుగుస్తంభములును పల్లరాతితోఁ జేయఁబడి యందముగ

మలవబడినవి. గుడిలో నేల పూర్వము రాతితోఁ దాపటముచేయఁ బడినను, రాతియడుగున ధసము నిక్షిప్తమయి యుండుననునాశచే నారాళ్లన్నియుఁ ద్రవ్వబడి నేలయంతయు నిప్పుడు పాడయిపోయినది. దానిసమీపముననున్న మరియొకకట్టడముయొక్క యుపయోగ మెవ్వరికిని దెలియకున్నది. అందు నేలసారంగము లనేకము లున్నవి. దానిలోఁగూడ ననేకచిత్తరువులున్నవి. అందొకసింహము చిత్రింపబడినది. ఏనుగులసాలయనుపేరఁబరగు మరియొకకట్టడము దానికి సమీపముననే యున్నది. అది పూర్వ మేనుగులకే యుపయోగపడినదనుటకు వీలుగనే యున్నది. ఏనుగులసాలతోఁ గలిసి యొకచతురముయొక్క మూఁడుప్రక్కలుగఁ గానిపించు రెండుకట్టడములు సమీపముననున్నవి. అందొకటి సంగీతశాలయు రెండవది సభామంటపమునై యున్నవి. అవిరెండును, ముఖ్యముగా సభామంటపము, మిక్కిలి యందముగలవి.

పైనఁ దెలుపబడినవేళాక జనానాయొక్కయు, మల్లయుద్ధము మున్నగు వినోదములు జరుగుట కుపయోగపడు రంగస్థలముయొక్కయు శిథిలములయిన యానవాల్లిప్పటికిని గానిపించుచున్నవి. అన్నిటికంటె వినోదమును గొల్పునవి వివిధములయినపనుల కుపయోగపడు పెద్దరాళ్లు. అందొక పెద్దరాయి నలుబదియొకటిం బౌతిక యడుగులు పొడుగుగలది సీటితోట్టైకే దొలుపబడినది. ముప్పదియైదడుగులయెత్తుగల శివవిగ్రహ మొకటికలదు. రోడ్డునకు రెండుప్రక్కలను రెండు దేవాలయము లున్నవి. వానినిగట్టుట కుపయోగపడినరాళ్లు మిక్కిలి పెద్దవియై యున్నవి. అందుఁ గొన్ని ముప్పదియడుగులపొడవును నాలుగడుగుల దళనరియును గల్గి గోడలమీఁద నెత్తుగఁ గానించుచున్నవి. అవి యట్టియైతైస్థలమున కేవిధముగ నెడలిసహా తెలియుట

దుస్తరముగ నున్నది. ఇంకను గొన్ని దేవాలయములు శిథిలముకాకుం
డఁ గాపాడఁబడినవి అందు రాజగృహమునకు ముప్పాతిక మైలు దూర
మునను, నదీసమీపమునను, నున్న విష్ణ్వాలయ మొకటిగలదు. అది
యంతయు నల్లరాతితోఁ గట్టఁబడినది. అందు బాగుగఁ జిత్రింపఁబడి
న పెద్దపిల్లరాళ్లు గొన్నిగలవు. విజయనగరచరిత్రమునకు హంపి
యందలి శిలాశాసనములు చాల సహాయకారిలయ్యెను.”

ఈగ్రామము చిన్నదియయ్యును (బ్రహ్మసంవత్సరము నిచట నొక
గొప్పతీర్థము జరుగును.

పాఠశాలలందలివిద్య : మానసికశాస్త్రము.

Education and Psychology.

మన రాజధానియం దెన్నియోబడులును, సర్వకళాశాలలును బయలువడియున్నవి. బయలువడుచున్నవి. అందుద్వ్యోగముగలయొజ్జలు పూర్వరీతిగనే యిప్పుడును బాఠములఁ జెప్పుచున్నారనికాని చదువుకొనుజాలురు పూర్వమువలెనే యిప్పుడును విద్య గఱచుచున్నారనికాని తలఁపవలనువడదు. పూర్వపుపద్ధతులకును నిప్పటిమార్గములకును జాలభేదము గలదు. చిరకాల సంచితానుభవజ్ఞానఫలంబుగా నవీనులు దేశకాలపాత్రములననుసరించి బడులందు బోధింపఁబడుగ్రంథముల నిర్ణయించుటయందును బోధనాపద్ధతులయందును ననేకరీతుల మూర్ఖులు గల్గించుచున్నారు. తదనుకూలముగనే పాఠశాలాధికారులు విద్యావిషయమునఁ గ్రొత్తగా ననేకములగుచట్టముల నేర్పఱచుచున్నారు. విద్యావిషయమున (ననగా విద్యోదేశము, శిక్షాక్రమము, ఫలప్రాప్తియనువిషయములయందు) బూర్వులకును నవీనులకును భిన్నాభిప్రాయములు గలవుగావునఁ దద్విషయమున నవీనులకుఁగల క్రొత్తయభిప్రాయములును బద్ధతులు నించుక తెలిసికొందము.

ఇప్పటి విద్యాపద్ధతులయందుఁ బ్రధానముగాఁ గానవచ్చెడు మూర్ఖుల కారణము మానసిక (Psychological) శాస్త్రజ్ఞానము, మానస శాస్త్రజ్ఞానమునకు విద్యాబోధకు నన్యోన్యసంబంధము గలదని శాస్త్రజ్ఞులు గనుఁగొనియున్నారు. అందులకుఁ దార్కాణముగా నాశాస్త్రమునందలి సిద్ధాంతములు మూఁడు విద్యాబోధయందసధరింపఁదగిన ప్రధానాంశములని కళాశాలాధికారులు తలంచి యాయంశ

ముల నాచరణమునకుఁ దెచ్చి తదభివృద్ధికి వలయుపయత్నములు సర్వవిధములఁ గావింపుచున్నారు. ఆయంశము లెవ్వయన :—(1) మనస్సునకు దేహమునకు నన్యోన్యసంబంధము గలిగియుండుట (2) మనోవ్యాపారమునకు మేధస్సు (మెదడు) ముఖ్యోపకరణముగానుండుట (3) వృక్షములు జంతువులు మున్నగు ప్రత్యక్షజీవకోటులవలె మనస్సు కూడ జీవితక్షణములఁ గనుపరచుట—అనఁగా జన్మస్మృద్ధిక్షయములఁ గాంచుట.

మొదటియంశము చర్చించి చూతము. మనస్సునకు దేహమునకు నన్యోన్యసంబంధము గలదనువిషయము కొంత కొంత గ సిద్ధాంతము చేయఁబడియున్నదికాని యింకను సమగ్రముగ నాచరణమునకు రాలేదు. పూర్వులు మనోవ్యాపారములకును దేహవ్యాపారములకును సంబంధము లేదనుటయేకక మనోబల మభివృద్ధికావలె నన్న దేహభివృద్ధిగలుగుట యసంభవమనియు దేహదార్ధ్య మపేక్షించిన మనోబల మభివృద్ధియగుట యసంభవమనియు, దేహబలమక్కరలేకయే మనోబలము వృద్ధిచేయవచ్చుననియు, మనోబలమక్కరలేకయే దేహబలము వృద్ధిచేయవచ్చుననియు, దలఁచి దేహదౌర్బల్యము కలిగినను లక్ష్యము సేయక మనోబలము మిక్కుటముగ వృద్ధిసేయవలయుననిప్రబలమగువాంఛ కలిగియుండి యది సిద్ధించుటకుఁ దగినప్రయత్నములు సేయుచుండెడివారు. మొన్న మొన్నటివఱకునిందియములు జ్ఞానసంపాదనమునకు ముఖ్యసాధనములనుమాట తెలిసికొనఁబడమి గతానుగతంబుగ నాదినండియు సంచితము సేయఁబడిన గ్రాంథికవ్యవహారార్థబోధనమే యాధారముగ నుండెనుగాని జ్ఞానాభివృద్ధికైబ్రీకృతిపరిశీలన మాధారముగ నుండలేదు. నూత్నమతానుసారముగ మనోబల దేహబలంబులకుఁ గల యన్యోన్యశ్రయధర్మపరిజ్ఞానముం

బట్టి పాఠశాలలందుఁ గ్రొత్తక్రొత్త గ మార్పులు జరుగుచున్నవి. వాని లో ఘుఖ్యములఁ గొన్నిటిఁ జెలుపుదము. పాఠశాలలందు బాలుర యారోగ్యస్థితి చక్కగ నుండుటకుఁ దగిన యేర్పాటులన్నియు నుండ వలయును. బాలురు కూర్చుండు గదులు విశాలముగా నుండవలయును, గాని వారలు కీక్కిరిసి బాధపడునటు లుండరాదు. గదులయందుఁ గూర్చుండు బాలురకు గదిలోని పదార్థములును గ్రంథములయందును నోడబల్ల (Black board.) లమీఁదను లిఖింపఁబడునక్షరములును స్పష్టముగాఁ గనుపడుటకు నేత్రములకు బాధగలుగకుండునంతటి వె లుఁగువచ్చునటుల గదుల నిర్మింపవలయును. గదులయందుఁ బరిశుభ్ర వాయు సమృద్ధిగలుగుటవలన నారోగ్యముగలుగునటుల వాయుమార్గ మున వాతాయనము లలవరచుట, పాఠశాలాంగణము విశాలముగా నుంచుట, చుట్టుఁబ్రక్కల ననారోగ్యస్థలములు తేనితావునఁ బాఠ శాల నిర్మించుట, పాఠశాలయందుఁ జిత్రవిచిత్రములగు లతాదులుగల యూరామ మొకదానిఁ బెంచుట, పాఠశాలలందభిరామంబుగా శిల్పి చాతుర్యంబుల నలవరచుట; బాలురు కూర్చుండు గదులు మనోహరం బుగ నలంకరించుట, దిక్కుమాలిన పేద బాలురకు నన్నవస్త్రాదికము లిప్పించి వారి తేమివాపుట, నయను నతికృమించి దూరవగాహమగు విద్య బాలురకుఁ జెప్పవలనుపడదనియు, వారలకుఁ దగినవిశ్రాంతి యొసఁగకుండఁ దడేకదీక్షగ వారిఁ జదివింపఁదగదనియుఁ జట్టము తే ర్పరచుట, మఱియు బాలుర దేహ బలాభివృద్ధి జనకములగు మంచినంచి యాటలును దేహ బలప్రదర్శనమున గౌరవముఁ దెచ్చు వ్యాయామం బులును బడులందుఁ జదువుతోఁబాటు ప్రధానాంగములుగాఁ బరిగణింపఁబడవలయునని యేర్పాటుల విధించుట. మనస్సునకును దేహ మునకును గలయన్యోన్యసంబంధము గ్రహింపఁబడుటవలననే యి

వృద్ధివృద్ధు బాలుర దేహబలసంరక్షణముకూడ విద్యాబోధయందుఁ బ్రధానావయవముగాఁ బరిగణింపఁబడి యందులకు వలయుమార్గము తేర్పఱుపఁబడుచున్నది. నవీనపాఠశాలాకృమిశిక్షయందు జ్ఞానము సంపాదించుకొనుట కింద్రియపాటవ మభివృద్ధిసేయవలయుననుట ముఖ్యాంశముగా నున్నది. అందులకు నిదర్శనముగాఁ బ్రతిశాస్త్రమునందును బ్రత్యంశమునందును నొజ్జలు తా మొసంగు కేవల బోధాధారముననేకాక బాలురకు హస్తలాఘపాదికాశలముసంఘటించు క్రియామూలమునఁగూడ జ్ఞానాభివృద్ధి యొనరించుటకుఁ దగినపనులు బాలురకు బడులందు నియమింపఁబడుచున్నవి. బాలురీకాలమునఁ బ్రత్యక్ష క్రియాపర్యవసానములు స్వయముగ గ్రహించి యింద్రియవ్యాపారకాశల్యమునఁ గరతలామలకముగ జ్ఞానము సంపాదించుకొనుచున్నారు.

ఇంతవఱకు మనస్సునకును దేహమునకును గలయన్యోన్య సంబంధముంగూర్చి ముచ్చటించితిమి. ఇక రెండవయంశము చర్చించిచూతము. మనస్సునకును mind) మేధస్సునకును (brain) పరస్పర సంబంధము విశేషముగ నున్నది. మేధస్సును, మేధస్సునుండి బయలువెడలి పాయలై శరీరమందంతటను వ్యాపించునాడీకూటమును (Nervous system) మనస్సున కాధారములయి మనోవ్యాపారములకు ముఖ్యసాధనములగుచున్నవి. మేధస్సునకును మనస్సునకు నన్యోన్యము సంబంధము గలదని సిద్ధాంతముచేయుట కెన్నియో నిదర్శనములు కనుగొనఁబడియున్నవి. మేధస్సునందలి వివిధభాగముల కపాయము సంభవించునెడల నయ్యైభాగములకు సంబంధించిన మనోవ్యాపారములకుమాత్రమే భంగముకలుగుట కానవచ్చెడిని. మేధస్సునఁ జెడినభాగము జిహ్వతో సంబంధముకలుగునెడల నోరుమాత్రవడి మా

టరాకుండుటయు, వేటొకభాగమునకు బ్రమాదము తటస్థించినయెడల మనుజుడు తానెవఁడో తెలియక తనకు నితరప్రపంచమునకుఁ గలసంబంధమెల్ల మారుటచే నిదమితమనుజ్ఞానము లేకపోవుటయుఁ గూడఁ దటస్థించును. మనోవ్యాపారము సరిగ లేనివానిని మట్టిబుట్టగల (అనగా మెదడులేని) వానిగను మనోవైభవముగలవానిని దెలివిగల వానిని మంచిమేధస్సుగలవానిగను దెలుపుచు మెదడే మనస్సనియు మనస్సే మేధస్సనియు సభిప్రాయముఁ జూపునట్లుగా నాపదములయందభేదబుద్ధి దెలిపి వాని నుపయోగించుచుండుము. ఇయ్యదికూడ నారెంటికిని సంబంధాతిశయము మిక్కుటమనియే సూచించెడిది. మనస్సునకు మేధస్సునకుఁ గలసంబంధాతిశయము చూడఁగా మనోవ్యాపారములు దేహోపేక్ష లేకయే జరుగుననికాని దేహవ్యాపారములకు భిన్నములయి విరుద్ధములుగ నుండుననికాని తలంచుటకు వీలులేదనియు మనోవ్యాపారములు చక్కఁగ నుండవలయుననినఁ దదనుకూల దేహోపయవవ్యాపారములు తప్పక దార్ఢ్యము గలిగియుండవలయుననియు సధునాతనశాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనియున్నారు. మేధస్సు దేహమునకు సంబంధించిన గోచరపదార్థమగుటవలనను మనస్సు గోచరముకాకపోయినను మేధస్సు నాధారముచేసికొనుటవలనను దేహబల మభివృద్ధియగునపుడు మేధస్సు వృద్ధియగుటయు నందువలన దానినాధారముచేసికొనిన మనస్సుకూడ మిగుల వృద్ధిఁగాంచుటయుఁ గాననగును. మనోవ్యాపారముగాని మనోవికారముగాని కేవల మానసికమునుగాదు. కేవల శారీరకమును గాదు. అయ్యది మానసిక శారీరక (Psycho-Physical) సంబంధముగలిగి బయలుకెడలుచుండును. పూర్వకాలమందు మనోవృత్తి శరీరసంబంధములేని కేవల శుద్ధమనస్తత్వముగానే పరిగణింపఁబడుటవలన దానికేసంబంధించిన శారీరకం

బిందుకేనియు సరకు గొనఁబడదయ్యెను. అందువలన నప్పటియొజ్జలొక్కయంశముమాత్రమే (the Physical part only) యభివృద్ధి నొందించుటకుఁ దగినపద్ధతులనే యవలంబించుటవలన వారిమార్గములును దత్త్రికూపర్యవసానములును సమగ్రములు కావయ్యెను. మనోవ్యాపారములు జరుగుట కాధారభూతమగు నాడీకూటము భాగవిభాగాన్యోన్యసంబంధముగలిగి యభేదవృత్త్యాహుమాగల యొకయంత్రమువలె నున్నది. గడియారమునం దొకచిన్నిచక్రము కదలునంత నాకదలిక యాగడియారమునందలి చక్రంబులకెల్ల వ్యాపించునటుల నీనాడీకూటయంత్రమునం దెచ్చుటనై న నొకవికారముగలిగిన నయ్యది నాడీకూటమునందంతటను వ్యాపించును. ఈనాడీకూటము పసిబాలుర యందు మిగుల సున్నితముగానుండును. ప్రజలబహిర్యవ్యాపారములు బాలుర నాడీకూటముల నవలీలఁ జలింపఁజేయఁగలవు. వీణియయందలి తంత్రులవైఃశికుఁడు చక్కఁగఁ బలికించి మనోహరంబులగు రాగంబుల వెలువడఁజేయును. పృజ్ఞావిహీనుఁడు పలికింపఁజూయి తెలియక యాతంతులఁ ద్రొంచును. అటులనే నాడీతత్వ మెఱింగినయొజ్జలు బాలురమనోవైభవము పెంపునీయుదురు. తెలియనివారు సుబోధ సేయనేరక బాలురమనంబులు చెడఁగొట్టుదురు. దేశకాలపాత్రముల ననుసరించి మేధస్సును నాడీకూటమును వానిదార్ఢ్యములునుబహువిధములుగా నుండును. ఏబాలుఁ డెంతటి మనఃపరిశ్రమ కోర్చునను విషయ మొజ్జలు బాలుర వయస్సునుబట్టియు మేధస్సుయొక్క పరిమాణాదిలక్షణములఁబట్టియు నాడీకూటముయొక్క పాటవముఁబట్టియు నూహించుకొనవలయును.

అంటుమామిడితోఁట.

చ. కనుగొన నీల మేఘముల • కట్టవిధంబునదోచె, నల్లన
 ల్లనఁ జనమధ్యమధ్యను జ • లచ్చపలల్ కనుపించె; నేమి! విం
 తనుచు దక్షిణజనంగ మల • యానిలబాలుఁడు పూరజమ్ముఁ
 తనుగొని, యేగునాకు శకు • సంబునుదీర్చఁగ మోదమంది యే
 గి, నగుచు “నాకులక బసరుగీల్పొకఁ బూవులదాల్చియున్నమా
 వినిచయమేకదా” యనుచు • వెన్నకునేగఁగ నెంచి “యైననం
 తనుగని యీవనంతునిగు • ణంబునుగాంతమ” టంచుఁబోవఁగా
 ననుఁ బిలువంగఁజొచ్చెను వ • నప్రియమొండుదవీయవాసుఁ; దో
 డనె శుకభృంగముల్ గడవి • డక వడిఁజేయఁగ నాలకించి చూ
 చి, “ననుగ నంబికంబు పిలి • చెంగద యట్టులె యీశుకాఘ్నులక
 ననుఁగని ప్రేమఁ బిల్వక మ • సంబున భీతినిగాంచ హేతువే
 మ” నుచు వితర్కమొంది “తమ • రన్నముగాగొనునాపలాలుతే
 నెనుగొనువాడ సంచుగద • నెవ్వగనొందెను; గోయిలింతయుకొ
 గనెనొకొకంపముకొ? జిగురు • గాంచుటచేఁగద నిండుకుండ లెం
 దునుదొణకంగఁజూచునె ఘ • నుల్ మొగ మోటమిఁగాంతురొక్కొన
 జ్జనులరుదేరనంచు స • విధంబునకేగగ నెట్టనొచిగు
 ల్లును, బువురాశియుకొ, ఛఛము • లుకొగల శీర్షములకొమహీజముల్
 ఘనులగుగాయకుల్ తలలు • గట్టిగనూచువిధాన నూపఁగాఁ;
 గనలి తొఱుగు ప్రాతదశ • కాండము తావుల నచ్చటచ్చటకొ
 సొనవలె, మొగ్గరీతి, సుమ • నోగతి, గాంచి వికాలమాచు గు
 చ్చనివహముకొ హసించి తెగ • సాగుచు నెట్టిగనొచిగుళ్లు లో
 చనముల కింపొసర్ప సతి • సంభ్రమవృత్తిని లోనికేగి కం
 టిని దల్పిపైకినెత్తి, యొక • టేగతి వాసగఁ నేనెసోసలకొ
 జనుకుచుఁ బూఁబరాగము వి • శేషముగా విడఁజిన్నుకొకొ బ్రవా

శనిచయము దొలంచుచు ఫ * లంబుల సారములేఱురీతిగాఁ
 గొనకొని వెల్లెఱుచ్చుచు న * కుంతితభక్తిని నాకుఁ బూజచే
 సిన యలయంటుమామిడులఁ; * చిత్తరువట్టుల నిల్చిపోయితిఁ
 మనమున మోదమఁదుచుఁ, జ * నంగ నొకానొక యంటుమావిగు
 న్నను, మఱి దానిపాదునఁ దొ * ణంకకయుండెడు నీటిఁగాంచి * దే
 వునిమహిమంబు లద్భుతమ * వుగడ! చప్పనినీరుపోయఁ ది
 య్యనిఫలసార మీకుజము * లంత్యములేక యొనంగు" నంచు నే
 ననుకొని యంతటఁ దిరిగి * యచ్చట నచ్చటనుండువక్షిని
 స్వసములు పాటపాడుగతి, * వాద్యమురీతిని, తాళవృత్తిగా,
 విని యివికాననేందిర న * విభ్రమ స్వత్యపు సాధనంబులౌ
 నని కుతుకంబునొంది వయ * నంతట నల్లనిచాందినీగతిఁ
 ఘనమగుపర్ణ రాశిని న * నల్ గ్రీధియించినమాక్తికాచ్చగు
 చ్చుచిచయమాచునుండ ఫల * సంచయముల్ తగుపారదంపు బు
 డ్లనగను పిందియల్ మరక * తాశ్శములై వెలుఁగొందవహ్వారే?
 గొనబగుచైత్రిక్రొంగొలువుఁ * గూటముకాదొకొ?యివ్వనంబటం
 చును బ్రీతివృక్షముం గనుచు * సుందరతఁ గనుఁగొంచునేగి క
 మ్మనీతియమాను, గన్నెరి, యి * మానువనందును నీలపుంబనం
 దును. చెదస్వర్ణ రేఖయు వి * నూతనమా సలపాదుపావనం
 దును, జినపెద్దగోవలును * దొల్లటి బందరుబొండమల్లబం
 గినపలి, యేనుగుఁ. జహ * ముగీరుపనందులు నాదియైనచె
 ట్లనుగని, యవ్వికాచినఫ * లంబులఁజూచి తదీయమాధురీ
 ఘనమహిమంబుఁ దోవఁగను * గఱ్ఱునఁ ద్రేనువువచ్చునట్లుగాఁ
 దిని, ఫలవల్లవచ్చదవి * తీర్ణములౌ సలయంటుమావులఁ
 జనఁగ ననుజఁగోరి నుఖ * నంపద మెచ్చితి పచ్చి నెచ్చెలి!

హిందూ దేశీయార్థిక శాస్త్రము.

1. ప్రాస్తావిక ప్రశంస.

దేశబంధువుల కొక చిన్న చిన్న వము. నేనీవ్యాసమునందుఁ జెప్పఁ బోవునది మీరిదివరలో వినియుండనిది కాదు. ఇతరులు చెప్పియు నుండనిది కాదు. కాని విరాట్పురుషుని స్వరూపనిర్ణయ మనంతి సోత్రముల కెడమీయున ట్లీ దేశీయార్థిక శాస్త్రముకూడ పెక్కు శాస్త్రజ్ఞులబుద్ధుల కతీతమయి యున్నది. ఎందఱు దానిని గుఱించి వ్రాసినను, నూ నములయిన యూహలు పుట్టుచునేయుండును. ప్రాతసిద్ధాంతములు రూపాంతరములఁ బొందుచునేయుండును. కాన నిట్టి శాస్త్రమును గుఱించి వ్రాయునపుడు ప్రాచీనములయిన సంగతులు దొర్లవచ్చును. కొత్త యూహలు సంకురింపవచ్చును. కనుక సావధాన చిత్తులరయి, యీకిందఁ జెప్పఁబోవు విషయమున లగ్న మనస్కులరయి చదువరులు నావాక్యముల మన్నింతురుగాక.

ఆర్థిక శాస్త్రమే కడు నవీనము. 'ఏడమ్ సిత్' (Adam Smith) అను నింగ్లీషు శాస్త్రజ్ఞుఁడు 'దేశముల యర్థ సంపత్తి' (Wealth of Nations) యను గ్రంథమును రచించుటకుఁ బూర్వ మిశాస్త్రము విన్నవారును గన్నవారును లేరు. ఆతఁడు వ్రాసిన విషయ మనిర్వాచ్య వేదాంతరహస్య మేమియును గాదుకాని, యిదివరలో రాజకీయ వేత్తలును శాస్త్రజ్ఞులు నాలోచింపుచున్న విషయమునే విపులముగను, శాస్త్రీయముగను, విమర్శనాపూర్వకముగను, నాతఁడు సిద్ధాంతీకరించెను. అప్పటినుండియే పండితులు దీని నొక శాస్త్రమని యొప్పుకొనిరి, తద్పూర్వ మిది శాస్త్రనామధేయమునకుఁ దగదనియే యనేకు లభి

ప్రాయపడుచుండిరి. ఇటీవలకూడఁ బెక్కురు దీనిని తక్కిన శాస్త్రములకంటె నొకవీనము తక్కువగఁ బరిగణించుచుచుండిరి కాని తరువాత సందఱును నిరాటంకముగ దీని నొక శాస్త్రముగ నిర్ణయించి, దీనికే దగిన గౌరవము నొసంగఁ బారంభించిరి. రానురాను పాశ్చాత్య దేశములం దంతటను గ్రిందటి శతాబ్దమునందిది వ్యాపించి శాఖోపశాఖలై వృద్ధి గాంచెను, ఖర్మనీ, హాలెండు, ఫ్రాన్సు, అమెరికా మున్నగు దేశములం దనేకులు బయలుదేరి యీ శాస్త్రీయాంశములఁ జర్చించిరి. అటుపిమ్మటఁ గొంచె మించుమించుగ సర్వజనాదరణీయమయిన యొక సిద్ధాంత సంపుటియు, శాస్త్ర సూత్రములు నేర్పడెను. అయినను, ఇవి యన్నియుఁ బాశ్చాత్య దేశములకు సంబంధించిన మత, సాంఘిక, రాజకీయచారపరీక్షవలన మాత్రమే యేర్పడెను గాన మన దేశమువంటి ప్రాచ్య దేశములకును వానియూచారములకును సరిపడక పోయెను. పశ్చిమవాసులకు సరిపడిన యీ శాస్త్ర సూత్రములు ప్రాచ్యులకు సరిపడక పోవుటలో వింత యేమియులేదు. కాని పాశ్చాత్య శాస్త్రజ్ఞులు కొందఱు మాత్రమే మట్లాప్పకొనఁజాలకుండిరి. తమ శాస్త్రాంశములన్నియు నన్ని దేశములకు నన్ని జాతులకుఁ గూడ సరిపడుననియే వారు మూర్ఖముగ వాదించుచుండిరి. మన ప్రభుత్వమువారును వారి శిష్యులై యగుట వలనఁ బ్రధానమున వీరును నటులనే దురభిప్రాయపడుచుండిరి. మన సంఘము పాశ్చాత్య శాస్త్రమునకు విరుద్ధమగు లక్షణములఁ గలిగియుండినచో దానిని సాగఁగొట్టి, విరుగఁగొట్టి, యేయి సాయమువలననో పాశ్చాత్య సంఘముల ననుకరించునట్లు చేయుటయే ప్రభుత్వమువారి పరమకర్తవ్యమనియు, దేశీయుల పరమావధియనియు వీరు బోధించుచుండిరి. వాని ప్రాగ్గమలు ప్రతీచీజను లెట్లుకాఁగలరు? జాతులు వివిధ తరువులపంటివి. ఒక దానియభివృద్ధికి గౌరణము రెండవదానికి నాశనకరమగుచున్నది. బొడిసేలలయందు గోధుమ సంకుచున్నది. పరి

యెండుచున్నది. ఒకవిధమగు నెరువువలన నొకసస్య మభివృద్ధి గాంచుచున్నది. రెండవది క్షీణించుచున్నది. పిండికి బెల్లమునకు నొకటే మంత్ర)రూయనునట్లు తూర్పుదేశములకును, బళ్ళిమదేశములకును నొక్కటియేప్రమాణమా? ఎన్నటికిని గానేరదు. దీనినే ' యార్థికశాస్త్రమునందలి చారిత్రక సిద్ధాంతపక్షమువారు ' (Historical School of Political Economy) కనిపెట్టి పూర్వశాస్త్రకారుల వాదములను ఖండించుచు వచ్చిరి. ' ఫ్రెడరిక్ లిస్టు ' (Frederick List) అనుజర్మను శాస్త్రజ్ఞుఁ డీసిద్ధాంతముకొరకుఁ బ్రబలయుద్ధముల సల్పినవారిలో నొకఁడు. తరువాత మనదేశమందు మహాదేవగోవింద రెనడీ, దాదాభాయిసాలోజి మొదలుగాఁగల ప్రముఖు లీవిషయమునే బలపఱచి మనదేశమునకు సంబంధించిన యొక దేశీయార్థికశాస్త్రమునకుఁ బునాదులఁ గట్టిరి. తరువాత గోఖలే, బెనర్జీ, సర్కార్, కాలీ, వాచా, మున్నగువారు తలకొక రాయియన్నట్లు లొక్కొక్కసోపానమును గట్టి దానినే యభివృద్ధి కావించిరి. ప్రస్తుత మీశాస్త్రము మనరాజకీయ వేత్తలయొక్కయు నశిజలయొక్కయు, కృషీవలులయొక్కయు మనంబుల నాకర్షించుచున్నది. దీని కింకను దోహదము కావలసియున్నది. లేనిచో నిది యభివృద్ధి గాంచనేరదు. అది యభివృద్ధి గాంచనిచో దేశాభివృద్ధి శూన్యమగును. ఈశతాబ్దమునందీ నానాజాతులప్రబలపోరాటమునందు జయమునొందవలెననిన, నీనాగరకదేశముల కతి కుధాటికి నిలువవలెననిన, నీశాస్త్రజ్ఞాన మావశ్యకము. ఈవిషయమున నజ్ఞానదశయందున్న దౌర్భాగ్యుఁడు డార్విన్ (Darwin) సిద్ధాంత ప్రకారము నాశనమే చెందవలసియుండును. అందులకు సందేహమేమియును లేదు. కనుక నీశాస్త్రపరీక్షయు బోధమును మనకు మిక్కిలి యావశ్యకమని త్వరగా గ్రహింపవలెను. తక్కుంగలదేశములన్నియు దినదినప్రవర్ధమానములై చెరిపొందుచున్నవి. ఈదినమునఁ

జూచినపట్టనములను మరుసటిదినమున గుర్తింప శక్యముగాకున్నది. మనకండ్లముందట బట్టకట్టనేర్చిన జపాను మహారాజసభామంటపములఁ గొలుపుతీర్చియున్నది. పసిఫిక్కు-మహాసముద్రముధ్యగత జపాను దీవులేడ? వారిసునగరసౌధములేడ! స్వయంకృషియే వారి సటిస్థితికిఁ దీసికొనివచ్చినదని యందఱు నెఱింగినవిషయమే. డెన్మార్కుదేశమేబడివత్సరములకిందట, చిల్లిగవ్వచేయని యప్రశస్తపుభూమిగా నుండెను. ఇప్పుడది సుక్షేత్రఖండికయాయెను. దీసికంటకును గారణము ప్రజలయొక్కయు వారిప్రభుత్వమువారియొక్కయు నేకీభావము న్నింద జరిగిన జ్ఞానాభివృద్ధియే. సస్యోత్పత్తియందు భూమికిఁగలసామర్థ్యము, దానికిఁజేయవలసినకృషి మున్నగువిషయముల నాలోచించి జనులపట్టుదల నాధారముచేసికొని వారిపరిపాలకులు కొలఁదికాలము లో సత్యాశ్చర్యకరములయిన ఘనకార్యముల సాధింపఁగలిగిరి. వారి దేశములోనున్నట్లు సహకారోద్యమ మెచ్చటఁగలదు? విత్తులసంపాదించుటకు సహకారము. దున్నుటకు సహకారము. పంటలఁగోయుటకు సహకారము. కుప్పలనూర్చుటకు సహకారము. వేయేల! సమస్తమందను వారికి సహకారమే సహకారమగుచున్నది. మనకు స్నానమునందు, భోజనమునందు, నిద్రయందు, దుదకు జీవమాత్రయందంతటను చుతమెటులనో వారికి సహకార మటులనే సాంఘికవ్యక్తియందు జీర్ణించి యస్తులఁబట్టియున్నది. వారియైశ్వర్యాభివృద్ధి కిదియొక ప్రబలకారణమన్న సతీశయోక్తికాదు. మనదేశమందెప్పు డర్థశాస్త్రబోధము మనుష్యులహృదయములందు నాటునో, యెప్పు డర్థశాస్త్రజ్ఞానము మనరక్తనాళములయందుఁ బ్రవహించునో యప్పుడు మనమాతృభూమి భేరిమృదంగవాద్యములతో జయధ్వజమెత్తి తక్కుంగలదేశములఁ బాదాక్రాంతులఁ జేయఁగలదని మనము సమ్మవచ్చును. ఇట్టి మహేంద్రేశక్తుల కాలవాలమయిన యీయూర్థికశాస్త్ర మేవిషయ

ములఁగూర్చి చెప్పఁగలదని కొందఱకు శంక జనింపవచ్చును. ఏమహా మంత్రములనో యీ శాస్త్రము పదేశించుననికొందఱనుకొనవచ్చును. అట్లయినచో వారికి మేము కొంతయుత్సాహభంగము కావించువార మగుదుమేమోయని సంశయించుచున్నారము. కాని మావాక్యములు ను, ఉపదేశములును సనాతనసత్యము అగుటచేఁ గ్రోత్తవితలు, వింతకల్పనలు కాకపోవుటకు మేము చింతింపము. మాచదునరులుకూడ విచారించరని నమ్ముచున్నాము.

ఈ శాస్త్రము బోధించుసంగతు లీక్రింద నుదాహరింపఁబడిన ప్రశ్నమాలికచే సంక్షిప్తముగ బోధపడఁగలవు. హిందూదేశము యొక్క భూసంపత్తి యెట్టిది? దానిని వృద్ధిచేయుసాధనమెట్టిది? దేశీయలక్ష్మి సామర్థ్య మెవ్విధముననుండును? జనులు పనిపాటలయం దెట్టిమెలఁకువగలవారు? వారు వ్యవసాయేతరవృత్తుల కనుకూలురా? ప్రతికూలురా? వారికిఁగల జ్ఞానమెట్టిది? వారెట్టివిధమున విదేశీయులకుఁ దీసిపోవుచున్నారు? వారి లోటుపాట్లఁదీర్చుటకు మార్గమెట్టిది? దేశమందు ధనసంపత్తియున్నదా? లేదా? ఉన్నయెడల ధనము వ్యర్థవ్యయమునందుచున్నదా? సద్వ్యయమునందుచున్నదా? ఎంతవరకది యర్థవృద్ధికిఁ దోడ్పడుచున్నది? పరిపాలకులు దానిసమీకరణమునకు నెట్టియూపాయములఁ గల్పించియున్నారు? మరింకను నెట్టివి చేయవలయును?

దేశమందున్నయర్థమును దేశీయులందఱును సమభాగముల ననుభవించుచున్నారా? లేక కొందఱు వారిద్రోహము ననుభవించుచున్నారా? అట్టిపక్షపాతముల మాన్పుటకుఁ బరిపాలకులే యుపాయములఁ బన్నుచున్నారు? ఏయూపాయముచే నర్థవిభజన సమత్వమునొందఁగలదు? అర్థసంపత్తికి మూలకారకులగు భూస్వామియు ఋణప్రదాతయు, కూలిపనివాఁడును, వారివాణిన్యాయములగుభాగముల సం

దుచున్నారా? లేక బలహీనుడు బలవంతుని బాధించి కష్టముల పాలగుచున్నాడా? బలహీనునికే బరిపాలకులిచ్చు నహాయ మెట్టిది?

విదేశీ మనర్తక వ్యాపారములకును దేశీయంతర్గతవ్యాపారములకు ననుకూలమయినట్టి నాణెములు దేశమందున్నవా? లేవా? కర్రెన్సి (Currency) వలన మన కేమయున నిబ్బందులు పుట్టుచున్నవా? లేవా? ఇతరదేశములయందున్న కర్రెన్సికిని మనక ర్రెన్సికిని భేద మేమి? వారి కట్లుండుటకు మనకట్లుండుటకుఁ గారణమేమి? ఏభేద మెట్టియుపకారాపకారములఁ గావించుచున్నది? దేశాభివృద్ధికి మంచికర్రెన్సియు కలయనవలసినదేమి?

ఈ మొదలగు నన్నియోవిషయములనుగుఱించి యీ శాస్త్రము చర్చించుచున్నది. చదువరుల నిదివరకే విషయప్రకటనమువలన విసిగించితిమని తలంచి పన్నులు వానిగుఱదోషములుకూడ నీశాస్త్రసంబంధములగు విషయములేయని చెప్పనూనితిమి. వీనియందొక్కొక్కటిగఁ దీసి వ్రాసినను బెక్కుగ్రంథములు వ్రాయవచ్చును. ఈ శాస్త్రము సముద్రమువలె సపారమైయున్నది. కాని సముద్రమును గూడఁ బ్రయత్నముమీఁద తరింపవచ్చునుగాదా!

వీనినిగూర్చి విపులముగ నుత్తరవ్యాసములందు వ్రాయఁబూనితిని గాన విశేషముగ వానిఁగూర్చి యిచ్చట వ్రాయుతలంపులేదు. కాని యొక్కనంగతిమాత్రమునోబ్ధింపవలయునని యిచ్చపొడముచున్నది.

మనదేశీయార్థిక శాస్త్రము బహువిధములై సకష్టములకు లోనై యున్నది. మనదేశము ప్రస్తుతము ద్వంద్వనాడిలో నడచుచున్నది. ఉష్ణము కాదు. శీతముకాదు ఇదియొకవిదిత్రమయినశీతోష్ణము. దీనియందుఁ బ్రాకృతీచీకస్యకలు తాండవమాడుచున్నవి. పురాతనము

లయిన మన యాచారములు హలాణవిద్యాసంపర్కమునను, పశ్చిమ నాగరక తావలోక సమువలనను మార్పు చెందుచున్నవి. దానివల్ల సంఘము విపరీతాకృతులఁ దాల్చుచున్నది. క్రొత్త ప్రాతలు కలియుచున్నవి. మన యాముష్మికేచ్ఛ యొక మూలను బాశ్చాత్యుల యైహికేచ్ఛ మఱియొక మూలను జనుల నావహించియున్నవి. ప్రాచీనాచారములు నవీనాచారములతో ఘోరయుద్ధముల నల్పుచున్నవి. సంఘము, మతము, పరిపాలన, మార్పు చెందుచున్నవి. వృత్తులు పూర్వమువలె వర్ణభేదముల ననుసరించుట లేదు. బ్రాహ్మణుఁడు క్షత్రియవృత్తియందును, వైశ్యవృత్తియందును, శూద్రవృత్తియందును గూడఁ బ్రవర్తించుచున్నాడు. అటులనే తక్కిన వర్ణములు కూడ వారివృత్తులఁ జిత్తానుసారము మార్పుకొనుచున్నవి. విదేశీయులపోటీకి నిలువలేక కొన్నివృత్తులు మాడి భస్మములగుచున్నవి. క్రొత్త వృత్తులు కూడ లేచుచున్నవి. కాని చాలవరకు స్వతంత్రజీవనోపాధి తగ్గి పరాధీనత్వము హెచ్చుచున్నది. అడవులసంచరించు లేళ్లవలె నిరపాయ నిర్దోషజీవనములఁ గాలముఁగఁగఱుప్రపజ భీక రా రావసంకుల ఘోరవణిగ్యుద్ధములఁ బడిన లగ్నిపోవలసి వచ్చుచున్నది. ఈమాయామయమగు యుద్ధమున నార్కితేరనివారగుటచేఁ బ్రజలు నిర్ఘాంతపడి, తెల్లపోలు, కర్తవ్యమూహింపఁజాలక, వెర్రివెర్రియడుగులఁ బెట్టుచున్నారు. కొందఱు పలాయితులగుచున్నారు. కొందఱు కూలుచున్నారు. సేనానిలేని సేనవలె చేలి, సంఘము పటాపంచలగుచున్నది. ఈపారిపోవుజనంబుల నమకూర్చు, కొని వారియధాస్థానములవారికిఁ జూపించి, సేనాధిపత్యము వహించి యీకృషివాణిజ్యయుద్ధమున, సంఘమునకు జయంబును, చిరతరకీర్తియును సంపాదించుటయే యార్థిక శాస్త్రజ్ఞునివిధి. ఎచ్చట మనశేసలు బలహీనములయి యున్నవో వానిని, నిరూపించుట యాతనిపని. సంఘము పాశ్చాత్యుల నెంతపఱికు ననుసరింపవలెనో నిర్ణయించుట యా

తనివని. ఎచట వ్యతిరేక త్వముఁ దాల్పవలయునో నిరూపించుట యా
 తనివని. దేశీయవృత్తి చెడకుండునట్లులోచనచెప్పట యాతనివని.
 చెడిపోవునప్పుడు దానికడ్డమువచ్చుట యాతనివని. పశ్చిమదేశోత్ప
 న్నములయిన సాంఘికరోగముల రానీయకుండుటయాతనికర్తవ్యము.
 వచ్చినవానిని నిర్మూలముగావించుట యాతనివని. ఇక నెన్నియో
 విధికృత్యములుగల యాయర్థశాస్త్రజ్ఞుఁడు దేశమున కెంతలాభకారి
 యో మీ కేగిహింతురుగాక ! వానివాక్యములు వేదవాక్కులకంటె
 ను బవిత్రములు. ఎక్కువగ నాదరణీయములు. కాని యర్థశాస్త్రజ్ఞ
 బ్రువులు (Quack Economists) కూడ ననేకు లుండవచ్చును గాన
 వారిని గురూపదేశమునఁ దెలిసికొని బహిష్కరించుచుండవలెను. ఈ
 శాస్త్ర మిదమిద్దమని చెప్పటకు వీలయినదికాదు గాన ననేకు లనేకాభి
 ప్రాయముల వెలిబుచ్చుచుందురు. ఇందుఁ గొందఱు పాశ్చాత్యార్థిక
 శాస్త్రము ననుసరించి మనదేశాంతముల గుణదోషనిర్ణయముఁజేయు
 చున్నారు. మిరియపుగింజ వాతరోగికి వేడిమియు, నుష్ణరోగికి జలువ
 యు నిచ్చుచున్నదని వారెఱుంగరు. ఉదాహరణముగ నిరాటంకవర్తక
 వ్యాపారము (Free Trade) ఆంగ్లేయదేశమునకు మహోపకారమొన
 ర్చినను మనకుమాత్రము మహోపకారమే కావించినది. కనుక మన
 దేశాచారములఁ బరీక్షించి పశ్చిమఖండవాసులఁగూడఁ జరిశీలించి
 తారతమ్యసామ్యముల గ్రహించి, తొట్టుపాటువడని మనస్సుతో
 నిష్పక్షపాతబుద్ధిమై, యుక్తియుక్తముగ, నిదర్శనాపూర్వకముగఁ జె
 ప్పశాస్త్రజ్ఞుఁడే శాస్త్రజ్ఞుఁడు. వానినేనమ్మి మనమనుకరింపవలసి
 యుండును. ఇకముందు వ్యాసములందుఁ దిరిగి మిమ్ము దర్శించువాఁ
 డఁ గనుక నాకు మీరు సెలవీయవే డెదను.

ఓంతత్సత్.

ఆంధ్ర సేవా కార్యస్థానమున వెలుకుదొంగు గ్రంథములు.

1. పురాణవర్ణనము. శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు జాతీయ విద్యను బోధించుమార్గ మిందు దెలుపబడినది. P 10 రు 0-1-0
2. స్వప్న కావ్యము. ఆంధ్రభావనుగణించిన వివాదములను శమతార్కనమున నిరసించును. P 28 రు 0-2-0
3. తెలుగుక్లాసుతమాష. తెలుగుభాషను బోధించునపాఠ్యాంశములయొక్క చితురలను దెలుపును. (మిక్కిలి నవ్యబుట్టించును.) P 10 రు 0-1-0
4. కుహనాప్రసంగప్రహసనము. 1211 కూచి నరసింహారావుగారు వి. యె. ప్రస్తుతివిద్యార్థులయొక్క దురలవాటులను నూచించి వారికి మంచిమార్గమును బోధించును. P 10 రు 0-1-0
5. కృష్ణకమారి. న. దూరి మూర్తిరాజుగారు వి. ఎ. కం దేశమలోని యొక స్త్రీ రత్నముయొక్క చరిత్ర. పద్యకావ్యము. P 10 రు 0-1-0
6. కెనిసు. ఇటలీదేశములోని నగరచరిత్రము. P 8 రు 0-1-0
7. ప్లారెన్సు. డిటా. P 18 రు 0-1-6
8. జలాపాతము (Water Fall) P 10 రు 0-1-0
9. జలాస్పృహము (Artesian well) P 12 రు 0-1-0
10. హిమపానవాహములు (Glaciers) P 18 రు 0-1-6
11. చంద్రగిరిహామము. P 10 రు 0-1-0

పైనానుగ్రంథములు చక్కనియలంకారములు ముద్దుగవనితో నొప్పభవయందు బాహ్యత్యకాస్త్రజ్ఞానమును దెలుపునవి.

నోటీసు.

ప్రకాశిత పత్రికపల్లె సోమయాజులుగారిచే ముద్రణముగా కయారుకేయ బడినవి. వసతికనుమ కరం తు 1 కి రు 12-0-0. పూర్ణచంద్రోదయము తు 1 కి రు 12-0-0. మువర్ణసహితవారతాక్షరము తు 1 కి రు 12-0-0. కాంతివల్లభరసము ప్రతాపలంకేశ్వరము ముద్దుగనాపదములు క్రయమునకు దొరకును.

వలయువారు — ఆంధ్ర సేవాపత్రికాస్థానము, పితాపురము. అనివారియవలెను.

Wanted.

Agents to "ANDHRASEVA" a Telugu Educational Monthly Journal. Liberal commission paid.

Apply with half-anna postage stamp to. —

The Editor "ANDHRASEVA"

PITHAPURAM,
Godavari Dt.

శ్రీరామకృష్ణ వరమహంస చరిత్రము,
కావ్యము పోషించు.

Wanted.

Every businessman to have his advertisement made in this Journal. For particulars, apply with half-anna postage stamp to:—

The Editor "ANDHRASEVA"

Pithapuram Godavari Dt.

జి.కె.సి.హెచ్. హైస్కూలు విద్యార్థుల హాధ్యములగు ముద్రా. కా. శ్రీ) గాచి నరసింహాచార్యులు బి. ఏ. గార్డెన్ కలిపి బడిన యిక్కిరిదిగింధములు కూకార్యాలయమున దొర్లకొని వచ్చిన కొనివారే భరించవలెను.

1. శ్రీ రామకృష్ణ వరమహంస చరిత్రము, దద్దోగములును.
వేజీలు 170/- మారు; వె రు 0-10-0
2. శ్రీ గౌరంగ (జైతన్యస్వామి) చరిత్రము.
1 వ భాగము పుటలు 378 1-4-0
2 వ భాగము పుటలు 397 1-4-0

వలయువారు, " ఆంధ్ర ప్రతిభాధివతిగారు,
2. పురము, గోదావరిజిల్లా,
అని నాయవారు.

రాజపోషకులు.

శ్రీ పితాపురం రాజాగారగు శ్రీ రాజా రావు వేంకట కుమార మహి
పతి నూర్యారావు బహద్దరుగారు.

శ్రీ ఇజ్జతాసాద్ శ్రీ కందుకూరు బాలనూర్యప్రసాదరావు బహద్దరు
వారు, దేవిడిజమీందారుగారు.

శ్రీ రావు వేంకటనూర్యారావుగారు, విరవ.

శ్రీ రాజా కందుకూరు లక్ష్మీప్రసాదరావుపంతులుగారు,
ఉర్లాం జమీందారుగారు.

పోషకులు.

శ్రీ రాజా మేకా వెంకటాద్రిప్పారావుబహద్దరుగారు,
పుయ్యూరుజమీందారుగారు, నూజవీడు.

శ్రీ చెలికాని లత్సారావుగారు, చిత్రాడ.
జమీందారు. (ఎర్న కూడెంవగై రా)
సహాయులు.

శ్రీమాన్ కందాళం శేషావతారముగారు, పితాపురము.

శ్రీ రావు (కటప) వెంకట్రావుగారు, పితాపురము.

మద్దుల రామయ్యగారికుమాళ్ళు వెంకట చినరాజుశ్రేష్ఠిగారు,
వర్తకులు, యేలూరు

బాలాంత్రపు సుందర రామయ్యగారు, కాకినాడ.

చందావివరము.

చందాదారులకు సంవత్సరమునకు పోస్టేజీతో	రు 3-4-0
సహాయులకు " "	6-4-0
పోషకులకు " "	12-4-0
ప్రధానపోషకులకు " "	25-4-0

రాజపోషకులకు వారివారి చిత్తానుసారము.

శ్రీ

ఆంధ్ర సేవ.

తెలుగు మాసపత్రిక.

ప్రతిమాసాదిని వెలువడును.

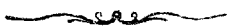
ప్రతికాధిపతి—అద్దంకి మాధవశాస్త్రి.

శ్రీలనాపంగు సతకాల లక్షేషము నాంధ్రమునందుఁ జెల్వఁగాఁ జాలినయట్టిప్రోడ లనికంబు శ్రమంపడి జాణఁజేయఁ దాఁ జేవినపత్రికాంగన యిదే దనుచెంచెడు నిష్ఠ ధాత్రియై శీలముగల్గు నాంధ్రులకు సేవయొనర్పఁగ నాంధ్రసేవనాన్.

విషయనూచిక.

1. స్వవిషయము.
2. ఆంధ్రులకొకదృష్టాంతము.
3. వ్యవసాయము—మ.రా.రా. గోటేటిజోగి రాజుగారు, విజయనగరము.
4. భగవద్గీతాసారము—మ.రా.రా. వేరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు.
5. ఆత్మవివేచనము—మ.రా.రా. కూచి నరసింహంగారు B.A.
Head-Master, R. Ch. High School,
Pithapuram.
6. మేఘములు.
7. ఆంగ్లేయదేశగమనము—మ.రా.రా. కాకుళవరపు శేషగిరిరావుగారు
B. A. Bar-at-law.
8. పురాణములలోనిచారిత్రకవిషయము.
9. ప్రజాశాసనము—మ.రా.రా. ఎమ్. వెంకటరంగయ్యగారు,
M. A. L.T. విజయనగరము.

ఆంధ్ర సేనాపతి కావిషయము.

ఆంధ్ర భాషాభిజ్ఞులారా !

సెప్పెంబరునంచిక యందుఁ జేసికొనినయొడంబడిక ప్రకార మాంధ్ర సేవయొక్క మూఁడవనంచిక దమయొద్ద కంపుకొనుచున్నాము. భాషాపోషకులగు తమబోంట్లయూదరణ మీవప్రతికకుఁ గలుగఁగలదను నభిలాషను బొంది విడయదశమియుత్సవమును సాభిప్రాయముతో న్మరించుకొనుచు నట్టివిజయోత్సవములం దత్యుత్సాహమునఁ దానుగూడఁ బాల్గొని తమకు ముదమొదవించుభాగ్య మెప్పుడలవడునాయని యువ్విఘ్నముచు నెటులయినను దామంద అభిమానించుకొనుచున్న వ్యక్తి కావునఁ జిరకాలము వ్యర్థముగ వేచియుండనక్కరలేదనునమాధానమును మనస్సునకుఁ జెప్పుకొని, దివ్యమైన వ్యాసాషఢముల నీయఁ గల్గినవెజ్జలు చేకూరినయిట్టినమయమున శరీరపోషణమునకు వలయుసాధనసామగ్రిని దయచేయుపోషకులుగూడ లభించుట యసాధ్యముగాదని ధైర్యమూని మెల్లమెల్లగఁ దమచెంతకు వచ్చుచున్న యీవతికాంగన కర్మగౌరవము నిచ్చెదరని సమ్మతముఁ దమసాన్నిధ్యమునఁ బెట్టుచున్నాము. ఆదరణముతో గ్రహింపవేజెదము.

తమయాదరణమున నాంధ్ర సేవ చిరకాలము విహితకృత్యముల నెరవేర్చుగాక !

ఆంధ్ర సంఘము తత్కార్యనిర్వహణమున సమితసూఖములఁ బడయుఁగాత !

మంగళం మహల్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

ఆంధ్రుల కొక దృష్టాంతము.

ఆంధ్రులమగుమనము హిందూదేశములోని యనేక రాష్ట్ర)వాసులకంటె నధమముగ నున్నామను నాత్మజ్ఞానమే యాంధ్రోద్యమమునకు మూలకందమని యెల్లరకుఁ దెలిసినవిషయమే. అట్టిస్థితిని దొలఁగించుకొని యుత్కృష్టదశ సందవలెననిన మనవలెఁ బశ్చాత్తప్తులై తమస్థితిని బాగుచేసికొననెంచి కొంతవరకు సఫలీకృతులయిన యితరు లెవ్వరయిన నున్న యెకల వారిమార్గము ననుసరించుటయే శ్రేయోదాయకమని వేఱఁ దెలుపనక్కరలేదు. మన రాజధానిలో నివసించుచు నేక రాష్ట్ర)వాసులగుటచే మనసోదరులగు మళయాళీల యొక్కయభివృద్ధిని దెలుపుచు హిందూపత్రిక కొకవిలేఖరి యొకచిన్నవ్యాసమును బంపియున్నాఁడు. మళయాళీ లవలంబించిన కొన్ని మార్గములు మనకు ననుకరణీయము లగుటచే నవి యిటఁ గొంతవరకు వివరింపఁబడును.

విలేఖరి మున్ను దొకసందేశహనివారణమును గావించెను. మళయాళీలు కార్యదీక్షాపరులు గారనియు, పట్టుదలలేనివారనియు లోకములోఁ బ్రబలమయియున్నవదంతి యిరువదివత్సరములక్రిందట నత్యమై యుండవచ్చునగాని నేడట్టినింద వారిపై మోపుటకు వీలులేదని స్పష్టముగా నాతఁడు ఖండించెను. కావున మళయాళీలయభివృద్ధికిఁ బ్రథమకారణము వారికార్యదీక్షయుఁ బట్టుదలయు నై యున్నవి.

వారియొక్క యధమస్థితియొక్కయాత్మజ్ఞానము వారికిఁ గలిగినదిమొదలీక్రిందివిషయములలో వారు ముందంజవేయఁదొడఁగిరి.

మొట్టమొదట వారిలో శ్రీవిద్య మిక్కిలిగ హెచ్చెను. ప్రపంచమునఁ బురుషుని సంసారభారము నంతను వహించి యాతనిని

సౌఖ్యమును పరమావధికిఁ జేర్చుభారముగల్గిన భార్య తాను నిర్వహించవలసినకృత్యములను మెలఁకువతోఁ జేయుటకుఁ దగినవిద్యాగంధజనిత మగువివేకము లేనిదయినయెడల సంసారము పూర్ణసౌఖ్యదాయక మెట్లుకాఁగలదు? సంసారము సంతుష్టిలేనిదిగ నున్నప్పుడు సంసారములనమూహ మగుసంఘము తుష్టినొందుటెట్లు? కావుననే సంఘమయినఁ దుష్టిగలిగి దానివలన జనించినపుష్టిని బొందుటకుఁ బురుషులు స్త్రీలనుగూడఁ దమతోఁబాటు జ్ఞానాంకురము కలవారిగఁ జేయుట ప్రధమకర్తవ్యము.

రెండవది యధమజాతులహీనస్థితిని దొలఁగించుట. అధమజాతులు జ్ఞానప్రకాశమునందు స్త్రీలకంటె నధములుగ నున్నారు. వారియందు విద్యవ్యాపింపజేసి వస్త్రోపకారదులయందు శుభ్రమును, సుశాసనాదివ్యసనములయందు విముఖతయు, నేకీభావముయొక్కలాభమును వాఱికి బోధించి వారి సుద్ధరించవలసియున్నది.

మలబారునందు వారి కుచితపాఠశాలలను నెలకొల్పి కొన్నిభాగములయందుఁ బ్రాధమికవిద్య వారిలో వ్యాపింపజేయఁబడుచున్నది. ఈవిద్యాగంధమువలనఁ గూలిపనితో జీవించు నధమజాతులు తాముగూడ సంఘమునందు గౌరవస్థానము నాక్రమింపవలయునని కుతూహలపడుచున్నారు.

విద్యావ్యాపనమువలన మధ్యతరగతులలోనివారందఱును వ్యవసాయమునందును వర్తకమునందును దమదృష్టి నిలిపి వానిలో నవీనపద్ధతుల నవలంబించుచున్నారు. అట్లు నవీనపద్ధతుల నవలంబించుచున్నను బాశ్చాత్యులవలె కేవలము ధనోపార్జనమునందే దృష్టినిలువక జ్ఞానాభివృద్ధికిఁగూడఁ గృషిసలుపుచున్నారు.

ప్రధమతరగతిక భాషాలలుమున్నగువానిని గల్గి విద్యానిలయ

మయిన మదరాసున గరమునకుఁ బలుమారు మళయాళీలు చిరకాలము నుండి వచ్చుచుఁబోవుచు నుండుటచే వారిదృక్పథము పూర్తిగా మాతిపోయి సంఘమునందును, మతమునందును, నిరతిశయమై, నిరాడంబరమై, స్వప్రముగ బయటకుఁ దెలియకుండ నుండునవై యున్ననంస్కరణములను దమగ్రామములయందు నెలకొల్పుటకు మార్గదర్శికులయిరి.

ఈశతాబ్దమున మొదటిదశనుండియు మళయాళీవిద్యార్థు లండఱును పంగదేశము మున్నగురాష్ట్రములకుఁబోయి నూతనకార్యములయందు త్సాహపూరితులయిరి.

అట్టియత్సాహము జనించినదికనుకనే యునేకులగు మళయాళీయున్నతస్థానముల నాకృమింపఁగలిగిరి. శంకరనాయరు, కోయిలతంపురాను మున్నగు నామము లిందులకు దృష్టాంతముగఁ దీసికొనవచ్చును.

ఈయత్సాహము జనించినతర్వాత మళయాళీలు హిందూదేశములోని వివిధభాగములకు వెడలి సర్వవిధములయిన పనులయందును జేరుగాంచుచున్నారు. పంగదేశములోని గోగునారయంత్రాగారములలో మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కినదానియందలి యధికారి మళయాళీపనివాండ్రవంటి సమృక్ముగలవా రెచ్చటను లేరనియును, వారికి మత్యాద, శాంతము, సంతృప్తి, యజమానులకు సచ్చినవిధమునఁ బనిచేయునేర్పు మున్నగుసద్గుణము లలంకారములనియు హిందూపత్రికావిశ్లేషితోఁ దెలిపెనట.

రాజకీమాంశములలో మళయాళీలు వన్నెకెక్కుటకు తీరువా న్నూరురాష్ట్రములో నెలకొల్పఁబడినటువంటి ప్రజాప్రాతినిధ్యముగలిగిన శాసనసభలవలన వారికి జనించిన యనుభవమే ముఖ్యకారణము.

ప్రస్తుత కాలము మళయాళీల యభివృద్ధియందు మధ్యయుగమని తెలుపవలసియున్నది. వర్తకమును కర్మాగారములును దినదినము వృద్ధి నొందుచున్నవి. పరపతిసంఘములు లెక్కకు మిక్కుటమగు చున్నవి.

ఇటీవల మళయాళీలకు వార్తాపత్రికాప్రచురణమునం జానక్తి మిక్కిలిగ జనించెను. గడచినదశయం దొకదినపత్రిక బయలువెడలెనుగాని వెంటనే యాగిపోవలసివచ్చెను. ఆపత్రికాసంపాదకుఁడే మరల నీవత్సరారంభమున మరియొకనామముతో నొకదినపత్రికను ప్రారంభించెనట. ఇటులనే యుద్ధమునకుఁ బూర్వము మిక్కిలి యుత్సాహముతో బయలువెడలిన యనేకములయిన మళయాళీపత్రికలు యుద్ధకాలమున నాగిపోయినను యుద్ధము ముగియుటవలన మరలఁ దలయెత్తుచున్నవి.

మళయాళమునందలి జనసామాన్యమున కందఱకును నాటకమునం దభిరుచి యెక్కువజనించినది. ఈమధ్య మళయాళీభాషయందనేకములయిన కల్పితనాటకములు (Original dramas) బయలువెడలినవి. ఇంకను నవలలు, కావ్యములు మున్నగునవి యనేకములు బయలువెడలుచున్నవి. ఈపైకారణముల నన్నిటిని దెలిపి హిందూ పత్రికావిలేఖరి తనదేశీయులు హిందూదేశమునందలి నవయుగమునందర్హగౌరవస్థానము నలంకరించుటకుఁ దగినప్రయత్నముల నలుపుచున్నారనియు వారియాశయములు సఫలమునొందననియుఁ జెలుపుచున్నాడు.

ఆంధ్రులుకూడ పైయంశములను విమర్శనాబుద్ధితోఁ బరిశీలించి తమకుఁగూడ సర్వస్థానమును సంపాదించుకొనఁ బ్రయత్నింతురుగాత!

ఫలవృక్షముల కాపు.

కొన్ని జాతుల ఫలవృక్షము లొక సంవత్సరము బాగుగఁ గాచిన మరుచటి సంవత్సరము బాగుగఁ గాయక పోవుటయు, నొక తోటలో నొక చెట్టు కాచి దానివోక్కనేయున్న మరియొక చెట్టు కాయక పోవుటయు, మనము చాలచోట్ల చూచుచున్నాము. ఇట్టి భేదములకుఁ గారణములనారసి ఫలవృక్షము లేకేట బాగుగఁ గాయుట కుపాయములను గనుగొనుట యవసరము.

ఈవ్యాసమునం దిదివరలో నచ్చటచ్చట జరిగిన కొన్ని పరిశోధనల పర్యవసానములను బట్టి ఫలవృక్షముల కాపున కనుకూల ప్రతికూలములగు స్థితిగతులును, అనుకూల పరిస్థితులను సమకూర్చి చెట్లను బాగుగ ఫలింపఁజేయు విధానములును సంగ్రహముగఁ జర్చింపఁబడును.

ఫలవృక్షముల కాపునందుఁ గల భేదముల కంకురము కొంతవరకు వానిపుట్టుకయందే యుండునని చెప్పవచ్చును. సామాన్యముగ బాగుగఁ గాయు చెట్టుయొక్క సంతానమునందుఁ గూడ బాగుగఁ గాయు స్వభావ ముండునని యూహింపఁదగియున్నది. కాని చాలజాతులలో విలోమగర్భోత్పాదనమున (Cross fertilisation) కవకాశముండుటచే విత్తులవలన ప్రవర్ధనమున పైసూత్ర మంతగావర్తింపదు. బాగుగఁ గాయు చెట్లయొక్క కాండభాగములనుండి (అంటుగట్టుటవలన) వృద్ధిచేయఁబడిన చెట్లు బాగుగఁ గాయుట కెక్కువయవకాశము గలదు. కాని సామాన్యముగ సంట్లు (మొక్కంట్లు) గట్టుపద్ధతిలో చెట్టుయొక్క స్వభావ మంటుగట్టిన కొమ్మయొక్క స్వభావమునేకాక కొంతవరకు క్రింది మొక్కయొక్క స్వభావమునుగూడ ననుసరించియుండుటచే నిందును వ్యత్యాసమున కవకాశము గలదు. ఖండముల (cuttings) వలన గాని నేలంట్ల (layers) మూలమునఁ గాని పెంచిన చెట్లయినను, ఒకే చెట్టుయొక్క యన్ని కొమ్మలును నొకే స్వభావముగలవియని చెప్పటకు

వీలు లేకపోవుటచే, పూర్తిగ తల్లిచెట్టు పోలికగలవనికాని, ఒకదానినొకటి పోలుననిగాని చెప్పవీలులేదు. అయినను, మొత్తముమీద విత్తులవలని ప్రవర్ధనముకంటె మొక్కొట్లప్రవర్ధనమునను, మొక్కొట్లవలని ప్రవర్ధనమునకంటె ఖండములవలనగాని నేలొట్లవలనగాని జరుగు ప్రవర్ధనమునను, తల్లిచెట్టుయొక్క స్వభావము సంతానమునం దెక్కుడుగ దిగుట కవకాశముగలదు. కావున తోటలువేయునపుడు సాధ్యమయినంతవరకు బాగుగగాయు చెట్లనుండి ప్రైవిధానములందు సాధ్యమగువానిలో నుత్తమమయిన మార్గమున మొక్కలను సంపాదించవలెను.

సామాన్యఫలజాతులన్నిటిలోను బాగుగగాయు చెట్లనుండి యేయొట్లను సంపాదించునావశ్యకత సపోటాజాతిపట్ల నెక్కువగ గలదు. బాగుగ గాయనిచెట్టున కెంతదోహదము చేసినను కాయుటయరుదు. కొన్ని చెట్లదోహదమును చేయకపోయినను బాగుగగాయును. కావున బాగుగగాయు చెట్లనుండియే యొట్లుగట్టి నాటవలెను.

విత్తనపుకొబ్బెరకాయలను దీయునపుడును బాగుగగాయుచెట్ల నెంచుట యవసరము. ఇతరఫలవృక్షములవల్లను నీసూత్రము కొద్దిగనో గొప్పగనో వర్తించును. మామిడియొట్లను గట్టుటలో ప్రైకొమ్మ్రయేకాక క్రిందిమొక్కయు బాగుగగాయుచెట్టునుండి పుట్టినదిగ జూచుటమంచిది. జామి, దానిమ్మ మొదలగుజాతులలో నేలొట్లుగట్టుట ప్రశస్తము. నారింజకుటుంబమున చెట్టునందు రెండువిధములకొమ్మ్రలు గానవగును. పెద్దపెద్దముండ్లుగలిగి సోగగ నెదుగుకొమ్మ్రలు బాగుగగాయువు. విస్తారముగ రెమ్మ్రలుపెట్టి గుజ్జగ పెరుగుకొమ్మ్రలు బాగుగగాయును. అంట్లుగట్టనపు డీ రెండవతరగతికొమ్మ్రలకు గట్టవలెను. ప్రాయాసకరమయినను నారింజకుటుంబములోని చెట్లనుండి, గుత్తి, వద్దతి నంట్లు తీయుట మంచిది.

(నశేషము.)

వీనివలన గలిగిన సుఖదుఃఖములును నిత్యములు కానందున వానిని నహింపవలయును. వీనికి లొంగక వీని రాకపోకలకు సాక్షియగువాని కానందమధికము. ఇది సూక్ష్మదేహసంక్షేపము. మఱియు, 'అవిద్య' యనే కారణదేహము మూఁడవదికలదు. దానియం దజ్ఞానముదక్క మఱియేమియులేదు. ఈసూఁడింటిలో స్థూలదేహమున జాగ్రదవస్థను, సూక్ష్మదేహమున స్వప్నావస్థను, కారణదేహమున సుషుప్తవస్థను ననుభవిం చెడియాత్మ యీమూఁడుదేహములకంటె వేఱయి యం దఱియందు నొక్కఁడై యుండును. నీవు నేను వాఁడు ననుభేదములు దేహోపాధులనుబట్టి వచ్చినవేకాని యాత్మకు భేదములేదు. ఇందలి యాత్మ పుట్టదుకనుక నశింపక కాలత్రయమందును నిత్యమయి యుండును. కాబట్టి మన మీ వర్తమానకాలమందున్న విధమున భూత కాలమందు నున్నవారమే. భవిష్యత్కాలమందు నుండఁగలవారమే. ఉత్పత్తిగలదేహమునకే నాశనముకాని యాత్మ కదిలేదు. ఈయాత్మకు దేహముతో నైక్యమునుగల్పించి యాత్మ పుట్టెనని చచ్చెనని చెప్పదురు. కాల్పిన యినుపకమ్మిశరీరమును గాల్చెననుమాట యినుమునకు నన్నికే నేకత్వభ్రమవలన గలిగెనుకాని యిను మెప్పుడును గాల్చలేదు. అట్లే యాత్మ యెప్పుడును బుట్టదు. చావదు. అన్నికి నీ యినుముతో సాంగత్యమువలననే సమ్మెటదెబ్బలు గలిగినట్టు నిత్యానందస్వరూపుడగు నాత్మకు దేహముతో నైక్యమువలన దుఃఖము గలుగును. కామసంకల్పాదివికారములు సూక్ష్మదేహమగు మనస్సనకే వి యాత్మకు లేవు. ఈవిషయములు సత్తుకావు. సద్వస్తువగు నాత్మ నశింపదనియెంచి తత్వజ్ఞులు శోకమోహములను విడిచి నిత్యానందము ననుభవింపుదురు. ఆత్మ పుట్టదు. చావదు. మఱియు నీయాత్మ భూత కాలమందును వర్తమానకాలమందును భవిష్యత్కాలమందు

నుండును. స్థావరములందును జంగమములందు నుండును. అన్ని దేశము లందు నుండును. నీటియందుఁ బ్రతిబింబశక్తి యున్నట్లు బుద్ధియందుఁ బ్రతిబింబశక్తి గలదు. నీకు కలగక స్వచ్ఛముగ నున్నప్పుడే యానీటియందుఁ బ్రతిబింబము స్ఫురించును. ఈవిధముననే బుద్ధి రజస్తమోగుణములచేతఁ గలుషముగాక సత్వగుణముతో నున్నప్పుడే యాబుద్ధియం దాత్మ ప్రతిఫలించును. దీపమునకు వేడిమి కాంతి యను రెండుధర్మములు కలవు. కాని యీ రెండును, అంతట వ్యాపింపవు. వేడిమి దీపమున్నచోటనే యుండును. కాంతి సలుదెసల వ్యాపించును. ఈవిధమున నాత్మకు సత్త, చిత్తు, ఆనందము సనుమూఁడుధర్మములు కలవు. సత్తయనుధర్మ మన్నిచోట్ల స్ఫురించును. సత్తయనఁగా, కలుగుట లేకయుండుట. కలమున్నది, చాపయున్నది, గోడయున్నది, కోడియున్నది, అని యన్ని వస్తులందు నుండుట యనునది యాత్మధర్మమనియు నావస్తువులనామరూపములు జగద్ధర్మములనియుఁ దెలియవలెను. వస్తుధర్మములు నామరూపములు. ఆత్మధర్మములు సత్త, చిత్తు, ఆనందములు. సకలపదార్థములు నీయైదింటితోఁ గూడి యుండును. చిత్తశేయాత్మధర్మము బుద్ధియందే స్ఫురించును. బుద్ధికి శాంతవృత్తి, మూఢవృత్తి, ఘోరవృత్తి యనిమూఁడువృత్తులు గలవు. ఈచిత్తు మూఁడువృత్తులందు స్ఫురించునుగాని యానందము శాంతవృత్తియందే ప్రతిఫలించును. స్వచ్ఛమగు నీటియందేగద ప్రతిబింబముగలుగును? నిర్గుణమగునాత్మకు మూఁడుగుణములు చెప్పవచ్చునా యందువేని వినుము. శ్రుతు లాత్మలక్షణములను జెప్పశేకలక్షణావృత్తిచేత సత్తనఁగా ససత్తుకాదనియు, చిత్తనఁగా జడముగా దనియు నానందమనఁగా దుఃఖముగాదనియు బోధించినవి. అఖండైకరసము నిత్యము సగునిట్టియాత్మకు నాశములేదు. అట్టినిత్యమగునా

త్మకు దేహములుపాదులు (వసించునట్టిస్థలములు) గఁ గల్పించఁబడినవి. కల్పితములగు దేహములే పుట్టి పెరుగుచు నశించును. అత్మ పుట్టదు. పెరుగదు. నశింపదు. సుఖదుఃఖములు మనోధర్మములు. దుఃఖాశ్రయమగు మనస్సుతో నిర్వికారుడగునాత్మకు తాదాత్మ్యము, భ్రాంతి కల్పితముకాని వాస్తవముకాదు. ఇనుముకాల్చు ననుమాట యినుమున కగ్నితో నైక్యమును గల్పించినపుడే సంభవించును. కాని

14 వరకు.

యాయినుమును, అగ్నిని వేఱుగఁ జూచునపుడు దా హాకత్వము (కాల్చుట) యినుమున కుండదుగద. మఱి దుఃఖముల కాశ్రయమైన మనస్సుతో నాత్మకైక్యము భ్రాంతివలన గల్పితము. ఇదియే మోహము. ఈకాలినయినుమును జూచి యినుము వేఱు, అగ్నివేఱు అనిభాగించినపు డినుముకాల్చునట్లు, అగ్నికి నమ్మెట దెబ్బలు లేనట్లు మనస్సునకుఁగల సుఖదుఃఖాదివికారము లాత్మకు లేవు. ఆత్మకు దుఃఖమున్నదని శోదించుట మోహమువలనఁ గలిగె ననియుఁ దెలిసి యీమోహమును విడిచి స్వధర్మమగు యుద్ధమును జేయుమని శ్రీకృష్ణుఁ డభ్యునున కుపదేశించెను.

అంత నర్జునుఁ డిట్లనియె. “అయ్యా, సుఖదుఃఖములు మనోధర్మములనియు నాత్మ నిర్వికారుడనియుఁ జెప్పితిరికద. సుఖదుఃఖములుగలమనస్సే కర్త, భోక్తయగుచుండఁగా నీమనోధర్మములకు సాక్షి యగునాత్మయొక్క డున్నాడని యేల చెప్పవలెను? ఆత్మ మనస్సునకంటె వేఱయిన డెడల మోక్షమాత్మధర్మమనియు బంధము మనోధర్మమనియుఁ జెప్పవలసియుండును. స్వస్వరూపానందముతో నుండుటకద మోక్షము. దుఃఖానుభవముగద బంధము. “స్వరూపనిత్యానంద మనెడిమోక్ష మాత్మధర్మము. దుఃఖకారణమగుబంధము మనోధర్మము.” అనిచెప్పట విరుద్ధము. ఏలయనఁగా నెవనినికట్టుదురో

వానినే విప్పవలయును. మనస్సును గట్టిరి. ఆత్మను విప్పిరి యని చెప్పరాదు. కావున నీబంధమెవరిది? మోక్షమెవరిది? నాకీరెండును వివరించి చెప్పఁడనిన శ్రీకృష్ణుఁడు తిరిగి యిట్లనియె.

“ అర్జునా! దేహములు నశించినను దేహమందున్నయాత్మకు నాశములేదు. ఘటము పగిలినను, ఆఘటమునందలి యాకాశము పుట్టనిదగుటచేత నశించదు. ఈప్రకారము పుట్టనిది చావనిది యాత్మయనియుఁ దాను వికారరహితమగు నాయాత్మనేయనియు సకలవికారములకు మూలమగు మనస్సునకుఁ దాను సాక్షిననియు సద్గురుకృపాపాత్రుఁడు తెలిసికొని సుఖించును.

ఇట్లు గురుకృపావశమునఁ దాను మనస్సాక్షిననియు నాకాశమువలె నిస్సంగుఁడననియు నెఱిఁగి దృఢముగ మననముచేసి స్వస్వరూపముతోనుండి భ్రమను జెందనివానిని శీతోష్ణాదివికారములు బాధింపవు. ఇతఁ డేమోక్షమున కధికారి. స్వస్వరూపమగు బ్రహ్మత్వజ్ఞానముచేత సర్వదుఃఖములకు మూలకారణమగు నవిద్య తొలఁగును. అప్పుడు కల్పిత—ద్వైతముతో సంబంధములేని—పరమానందము స్ఫురించును.

ఆత్మకు మనస్సంబంధమువలననే బంధమనుభ్రాంతి బుద్ధిదోషమువలనఁ గలిగెనుగాని బంధము వాస్తవముకాదు. వాస్తవము కానిది దేనిచేనయినను బోవును. కాని వాస్తవమయినది పోనేరదు. బంధమోక్షములు మనఃకల్పితములు. వ్యవహారసిద్ధములు నయి జీవుఁడు మోహముచే బంధమోక్షముల ననుభవించునుగాని పరస్పూర్ణదశయందు బంధములేదు. మోక్షములేదు. సూర్యునకుఁ బ్రకాశము, చంద్రునకు శైత్యము, అగ్నికి వేడిమి, సహజధర్మములగునట్లాత్మకు ప్రచ్ఛిదానందములు నిత్యత్వనిర్మలత్వములు స్వభావములు. జీవుఁడు

భ్రాంతిచేడనకు బంధమోక్షములు గలవని యెంచును.

ఆత్మ సచ్చిదానందస్వరూపుడయినను ప్రత్యక్షమగుసంసారమున శీతోష్ణసుఖదుఃఖకారణముండఁగా వానిభోగము సత్యము కాకపోవునా? సత్యవస్తువు దేనిచేతను పోదుగద. " ఆసుఖదుఃఖముల నెట్లు సహింపనగును? నిత్యానందరూపమగు మోక్ష మెట్లుకలుగును?" అని శంకింతువేని సకలప్రపంచము మాతూకల్పితమనియు స్వరూపజ్ఞానమువలనఁ బ్రపంచకారణమగు నవిద్య తొలఁగుననియుం దెలియుము. ఎట్లనఁగా ముందు ముత్యపుచిప్పను వెండియనుకొని సమీపమునకుఁ బోయి యిది ముత్యపుచిప్పయేకాని వెండికాదని తెలియఁగాఁ గల్పితమగు వెండితేనిదై ముత్యపుచిప్పయే మిగులును. అట్లే కల్పితమగుప్రపంచము లేనిదై యాత్మమాత్రమే మిగులును. కలలో మధ్యఁ గల్పించఁబడిన లోకమంతయు మిథ్యయయ్యెను. కలకు మొదట, చివరనున్న తానే సత్యముగ మిగిలెను. ఇట్లే సృష్టికంటఁ బూర్వమందును ప్రళయముకంటఁ బరమందునుండిన యాత్మయే సత్యము. మధ్యను గల్పించఁబడిన జగత్త సత్యము. వస్తువులు చేయకముందును, ఆవస్తువులు తిరిగి కరిగినతర్వాతను సత్యముగనుండు బంగారము వస్తువులున్నకాలమందును లేకపోలేదు. ఇట్లే ప్రపంచకాలమందును, ఆత్మ సత్యముగనే యుండును. ఈయర్థమును " ఆదావంతేచయన్నాస్తి మధ్యేతత్స్వప్నవన్నహి మధ్యేపితదేవాస్తి ఘాషాభావే సునర్ణవత్ " అని యాచార్యులు చెప్పిరి. సద్వస్తువునాత్మకు నాశములేదు. అసత్తుగు జగత్తునకు నాత్మసత్త్వకంటఁ బేటగుసత్త్వలేదు. బెల్లముతోఁగలిసిన సెనగపప్పునకుఁ గలిగిన మాధుర్యము బెల్లముదేకాని పప్పునదికాదు. ఈవిచారణచేతఁ గల్పితమగు ననద్వస్తువును పేక్షించినయెడల సన్మాత్రమే మిగులును. ఇదియే మోక్షమనఁబడును.

మఱియు నీసన్మాతృదృష్టితో శీతోష్ణాదిద్వంద్వములను సహింప వచ్చును.

ఈయాత్మ తనసత్తచేతను తనస్ఫూర్తిచేతను, అసత్తుడడము నగు సకలవస్తువులను వ్యాపించియున్నది. దేశకాలవస్తు పరిచ్ఛేదములు లేనిది. అనగా ఈదేశమందుమాత్రమున్నది. ఆదేశమున లేదనుట దేశకృతపరిచ్ఛేదము. ఈకాలమునలే దాకాలమునఁ గలదనుట కాలకృతపరిచ్ఛేదము. ఈవస్తువునందున్నది యావస్తువునందు లేదనుట వస్తుకృతపరిచ్ఛేదము. పరిచ్ఛేదమనగా విభాగము. ఈవిభాగము పుట్టిన సకలవస్తువులకుఁ గలదు. పుట్టక యఖండాకారమగు నాత్మకీపరిచ్ఛేదములు మూఁడును లేవు. నాశమునులేదు. నిత్యమగునాత్మకుపాధులగుస్థూలదేహము సూక్ష్మదేహము కారణదేహమునను నివి మాత్రమే నశించునవి. కావున నీవు శంకలేక యుద్ధముచేయుమని శ్రీకృష్ణుఁ డర్జునుని శోకమును తొలగించినను నాపాప మెట్లు పోవునని దేహమునం దాత్మాభిమానముతోఁ దిరిగి యడుగు నర్జునుని శంకను బోగొట్టుటకై యాత్మకర్తయని చెప్పెడి తార్కికాదులు, ఆత్మ చంపఁబడెనని చెప్పెడి చార్వాకాదులు నెఱుగనివారేయని బోధించుచున్నాడు. పుట్టక లేక నిత్యమగు నాత్మ నశింపదు. ఉపాధియగు శరీరమే నశించును. ఆత్మకే వికారమునులేదు. ఆత్మ నిత్యము పరిపూర్ణమునని యెఱిగినవాఁ డితరునిజంపునా? చంపించునా? చంపుట చంపించుట యనుక్రియలు సూక్ష్మదేహోపాధియగుబుద్ధి ధర్మములు. ఆత్మ కర్తకాడు. కారయిత (చేయించువాఁడు) కాడు. కసుక అర్జునా! నేను చంపినాను. నాకు బాపముకలుగుననియు శ్రీకృష్ణుఁడు నాచే బంధువులను జంపించెను గనుక నానిమిత్తముగఁ గృష్ణునకుఁ బాపము గలిగెననియు శోకింపకుము.

ప్రత్యక్షముగఁ జేయుపనికి గర్వత్వము, కారయిత్యత్వము నెట్లు లేకపోవునందువేని వినుము. కలలో నీవాకనిని గొట్టిపట్టును కొట్టించినట్లును ప్రత్యక్షముగఁ గనిపించినను నీకు కర్వత్వము కారయిత్యత్వము, పాపము, శోకము ననువీనిలో నొకటియైనను లేదు గద. ఏలలేకపోవలెను? స్వప్నమందున్న దేహములును, వీనిచేఁ జేయఁబడినపనులును మనోమాత్రముచేఁ గల్పితములేకాని వాస్తవము కానందున పైనిచెప్పిన కర్మత్వాదికము లేకపోయెను. ఇట్లే జాగ్రదవస్థయందున్న యీదేహములు, ఈపనులును మాయచేఁ గల్పితములగుటచేత వాస్తవములుకావు. కావున వానికి నేనుకర్తను, భోక్తను, పాపిని యని భావింపరాదు. కర్మత్వాభిమానము లేదేని యే కార్యమును జరుగదు. తుదకు భోజనమైనను జరుగదు. ఈవ్యాపారమెట్లు చేయఁదగునందువేని యీపనులు కలలోనిపనులవలె నసత్యములని యెంచి వానియం దాసక్తిని వదిలి నటుడు తానువేసిపవేషము నిజముకాదని యెఱిగినను నిజముగ సభినయించువిధమున నుపాధికిఁ దగినపనులను వానియం దాసక్తిలేక చేయవలయును.

ఆత్మ నిత్యమై సశింపకున్నను సకల శ్రేయస్సాధనమగు భీష్మాదులదేహముల నెట్లు చంపుదునందువా? లోకములో నరుఁడు చినిగిన ప్రాతబట్టలను విడిచి దివ్యాంబరములను ధరించునట్లు భీష్మాదులు జరాజీర్ణములగు ప్రాతదేహములను వదిలి పుణ్యముచే నార్జించిన దివ్యదేహములను యుద్ధములో శరీరత్యాగమువలనఁ బొందుచుండుగా నర్జునా! నీకీశోకము తగదు "

అనిన మరల నర్జునుఁ డిట్లనియె.

“ఓకృష్ణా! ఇండ్లుకాలఁగా నింట్లోనున్న వాటికిఁగూడ దాహము (Burning) తాపము కలుగక మోసదుగద. ఇట్లు దేహములు

చంపబడఁగా దేహములందున్న యాత్మకు దాహతాపములు కలుగకుండునా?" యనిన శ్రీకృష్ణుఁడు మరల నిట్లనియె.

అపరిచ్ఛిన్నము నిత్యమునగు నీయాత్మను తీక్షణమైన యాయుధములు రెండుగ ఖండింపలేవు. బాగుగ ప్రబలింపఁచి యగ్నియు నాత్మను గాల్పలేదు. జల మెంతవడిగావచ్చినను పిండిబామ్మను విడఁచీయునట్లాత్మను విడఁచీయఁజాలదు. ఎంతప్రబలమయినను వాయువు గిరులనువలె నాత్మను విరుగఁగొట్టలేదు. మఱియు ఘటమును గత్తిపగిల్చినను నీరు తడిపినను, వహ్నికాల్చినను, గాలి మెండించిన, నాఘటమందలి యాకాశమునకు భూమ్యాదిభూతము లేవియు వికారమును గలిగింపలేనివిధంబున శస్త్రాదికము దేహములకేకాని యాత్మ కేధంగమును జేయఁజాలదు. రోగాదిబాధలును దేహమునకేకాని యాత్మకు లేవు.

ఆత్మజ్ఞానము కలవానికి శోకము గలుగదు. ఆత్మకంటె సస్యములగు జడవస్తువుల నాత్మకాదని యుపేక్షించుట యాత్మజ్ఞానమునకు సాధనము. శుశు చాత్మయిట్టిదని చెప్పలేక యాత్మకాని యితరములగు జడవస్తువులను గాదుకాదని చెప్పి సర్వాంతరమగు నాత్మదగ్గరకు వచ్చినపుడు మానముతో నూరికుండెను, గృహమందున్న సకల వదార్థములను గృహముమీఁదనున్నకప్పును గృహాధారస్థంభములను చుట్టునున్న గోడలను దీసివేయఁగా నాకారములేని యాకాశముమాత్రము మిగులును. ఇట్లు త్వగస్థిమాంసశోణిత నిరిత్రమగుస్థూలదేహమును మనోబుద్ధింద్రియాదుల నెడి సూక్ష్మదేహమును, అజ్ఞానమనెడి కారణదేహమును కాదుకాదని నిషేధించి నిషేధమున కవధియగునాత్మమిగులును. సర్వమును నిషేధింపఁగా నిక నేమియును లేదనరాదు. ఏలయనఁగా నీదేహత్రయముయొక్క రాకపోకలను చెలిసికొనెడియే తెలివిగలదో యా తెలివియే యాత్మ నిత్యమయియుండును.

సీ. ఇహానుఖలోలత ♦ హౌచ్చైనయీనాఁడు
 నిత్యలేఖాతతి ♦ నెత్తిమీఁద
 యాయావరముసేయు ♦ నయ్యలనోటను
 దుర్వార్త చెవులలోఁ ♦ దూఱుతఱిని
 బుట్టగుమ్మముదాఁకి ♦ బొప్పిగట్టినవేళ
 నుస్సని వేసారి ♦ యార్చునపుడు
 గొల్లనుద్దలయందుఁ ♦ గోవెలందును
 వేకువ నఱచేత ♦ వేళ్ళకొసల

గీ. భజనగానంబులను భక్త ♦ వరులజివ్వా
 సత్కవులకావ్యనాటక ♦ సమితియందు
 నాకసమువోలె వ్యాపించు ♦ నట్టిపూత
 నామముధరించునాతఁడు ♦ నరుఁడె రామ!

43

చ. మనుజులలో బలాధికుఁడు ♦ మంచిగుణంబులవాఁడు రాముఁడె
 ఘనయశ మున్నమాట నరె ♦ కాని, సతీమణిఁబాసినప్పుఁ ద
 మ్మూనిరొఁకూర్చయం దతఁడు ♦ పొక్కుచువెల్చినబాష్పధారల
 గని మనుజాతిరిక్తపద ♦ గౌరవ మాతనికీయవచ్చునే ?

44

మ. అహాహా! యెంతటిమాట! నజ్జనులచ ♦ ర్యల్పానురాగంబులై
 యిహలోకంబున నిట్టులుండుననిబా ♦ వైడ్పుల్పిదర్శించెగా
 కహిశాయిక బ్రమదాత్మని నైకశ ♦ క్యంబానె దుఃఖాళికిఁ
 గుహనారామనృపాలుఁ డార్చిఁబడునొ ♦ కోనాట్యరంబునఁ!
 చ. మాయామానుషవిగ్రహం డయినరా ♦ మస్వామి నిక్కంబుగా
 జాయాదుఃఖము నొందెనే, నెటుమహా ♦ సాస్విత్ గృహాహీనుఁడై
 త్రోయంగలెనొ వహ్నికుండమున ? న ♦ త్యుత్కృష్టల సైత్తి
 భూయోగర్పభర స్వనీతతి కెటు ♦ ల్పుత్రంచెనొ కూరుఁడె ?

46

చ. పరమపతివ్రతామణియుఁ ♦ బావనశీలయు నై ససీత దు
 ర్భరతరగర్భభారవన ♦ వాటికిఁబంపుట రాను ! స్వప్రజ్ఞో
 త్కరపరితృప్తికై తనదు ♦ దారనుగూడఁ దొఱుగఁగావలె
 ధరణిపుఁ డన్నధరమ్రము ను ♦ దాహరణంబుగఁ జూపనేకదా ! 47

ఆ. అన్ని సరియెకాని, ♦ యాదిమధ్యాంతర
 హితుఁ, డనామరూపుఁ, ♦ డెఱుక కంద
 సట్టిచిన్నదాత్రు, ♦ యయ్యయ్యో ! మావలె
 జనసమరణబాధఁ ♦ గనునె రామ ! 48

మ. త్రిగుణాతీతులు, యోగివర్మలు, విశు ♦ ద్ధీభూత చేతస్కూలు
 భగవంతుస్సనుటో, తదాత్ములగుటో ♦ పాటిల్లుఁగా, కాగతిక
 భగవద్దర్శనమైక్య మందఱకు ల ♦ భ్యంశానె ? యారీతిగా
 జగత్స్రోటికి నొక్కఁడేనియును మో ♦ క్షుంబందఁగాశక్తుఁడే ? 49

సీ. సామాస్వమైనట్టి ♦ చదువున కేయొక
 చెప్పువాఁడుండ, సం ♦ సృతిమహాత్మి
 దరియించు సాధనం ♦ బెఱిఁగించుటకుఁ దగు
 నుత్తమదేశింకుం ♦ డుండవలదె ?
 యాపని కాపర ♦ మాత్ముఁడే యగుఁగాని
 యితరమానవమాత్ముఁ ♦ డెట్లుతగును ?
 నిర్గుణుం డాపని ♦ నెఱవేర్చునందుమే
 నెఱుక చేయఁగఁజిత్త ♦ వృత్తిలేదు

గీ. శిష్యసందేహములు వినఁ ♦ జెవులులేవు
 చెప్పి సంశయములుదీర్చ ♦ జిహ్వాలేదు
 కాన లోలోద్ధరణకార్య ♦ కరణమునకె
 యీశ్వరుం డవతారంబు ♦ లెత్తుచుండు.

మే ఘములు.

రసంబుల గోచరంబుగాఁ బ్రజల కందరానితావున నొక్కచో
 మిక్కుటముగ ఘనీభవించిన నయ్యవి యుభోలోకమునకు దారితీయు
 ననియు లోకోద్ధరణమునందు దాక్షిణ్యనిదానమై వితరణగుణముల
 విరాజిల్లుఘనభావ మూర్ధ్వలోకమునకు దారితీయుననియుఁ బండిత
 పామరులకెల్ల బోధసేయఁగలిగి, యొకవర్షమునఁ గాన్పించు నొకవర్ష
 మునఁ గానుపింపదనరాక ప్రత్యబ్జముననుగాన్పించు తనమహిమంబుఁ
 దెలుపుటకు సంవత్సరాభిధానములందుఁ బ్రధానగణ్యమై, జగదంత
 రాత్మయగు నేయప్రేమయునివలన నీసృష్టిజాలమున మనముద్భవించు
 మో, యాకృత్యందు భిన్నంబుగఁ గాన్పించినను భిన్నదేహముల
 ధరించినను నేయమేయునియంతర్లక్షణంబుల విస్ఫుటము సేయుచుండు
 మో యామహాత్మునియందే సంసారపరిభ్రమణానంతరమునఁ జేరు
 చుండుమని శాస్త్రవేత్తలకు గోచరముసేయు ప్రవర్తనముగలిగి, లో
 కంబునందలిజీవకోటులకు జీవనాధారంబయి, యగోచరంబుల గోచర
 ముసేయు నుపమాద్యలంకారసంధానవిచక్షణులగు సత్కవీంద్రియ
 పెక్కువర్ణనలయందుఁ దోడ్పాటుసూపి, శక్తులందెల్ల మహాశక్తియ
 గు విద్యుచ్ఛక్తికి జన్మస్థానములయం దగ్గిగణ్యమై, భూమియెల్లఁ
 దనమహిమకలిమిఁ గీర్తిమయముగావించు మేఘముయొక్కస్వరూప
 షట్టిదియని ప్రజలెఱుంగుట భావ్యంబుగావునఁ దద్విషయ మెఱుంగ
 నివారి కించుక తెలియుకొఱ కావిషయ మిచట శాస్త్రదృష్టిచే నప
 లోకింతము. విడిచినభాగములు గ్రహియింప నూక్రమ్యములు
 ప్రాధితులు.

ప్రపంచమునందలివస్తుజాలములు ఘనపదార్థములనియు ద్రవపదార్థములనియు వాయుపదార్థములనియుఁ ద్రివిధములుగానున్నవి. ఘనపదార్థములయందలియణువుల కన్యోన్యశ్లిష్టత హెచ్చుగనుండుటవలనఁ బరస్పరీయత్నము లేనియెడల నాపదార్థములయాకృతు లన్యాకృతులఁ గాంచవు. ఆకారణమువలననే సాధారణముగాఁ బరప్రయత్నము లేనిచో నాఘనపదార్థము లొకయెడనుండి వేఱొకయెడకుఁ బరుగిడవు. ఆపదార్థములయందలియణువులును స్వస్థానముల విడువజాలవు. ద్రవపదార్థము లట్టివిగావు. వీనియందలియణువుల కన్యోన్యశ్లిష్టత తగ్గియుండుటవలన స్వస్థానములఁ దఱచుగ వీడి యథఃప్రదేశములకుఁ బరువిడుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండును. అందువలననే ద్రవపదార్థముల కాధారరూపమేకాని నియతాకృతులు లేకపోవుటయు నుపరిభాగములు నిమోన్నతరహితములుగ నుండుటయుఁ దటస్థించుచున్నవి. కాని, ద్రవపదార్థములయందలియణువుల కన్యోన్యశ్లిష్టత ఘనపదార్థములయందువలె మిక్కుటముగ లేకపోయినను బరస్పరసంఘటనంబున నెడఁ బాటుఁజెందుప్రయత్నము లున్నటు లంతిగాఁ గానరావు. ఇక వాయుపదార్థము లన్ననో నియతాకృతులు గలిగియుండకపోవుటేకాక యెంతటియవకాశ మబ్బిన సంతటితావు నాకృమింపఁగలిగి భూమిశక్తటములయందధమస్థానములయందాసీనులయి దూరప్రయాణము లొనర్చుప్రచలవలె నవకాశ మితయుఁ దోఁపనీక యాతావంతయు సమముగా నాకృమించుకొనుటకుఁ బ్రయత్నము లొనర్చుచుండును. ఘనీభూతపదార్థములయందు స్వల్పముగను ద్రవపదార్థములయందు గుత్తకన్న నెక్కుడుగను వాయుపదార్థములయందు మఱియు నెక్కుడుగను, పరోపకారసారీణత విశేషముగఁ గాన్పించుచున్నది. వాయుపదార్థంబులు మన కుపకార మెటులొనర్చునవలదు. ప్రపంచమునం

దలిపదార్థములు త్రివిధములుగానున్నను సయ్యోపదార్థము లెంతెంత స్థలమాకృమిచివట్లు మనస్థూలదృష్టికి గోచరమగునో యంతియతావునం దాచూపముననే యుండక గోచరపదార్థోపరిభాగమునకు సమీపమునుండుస్థలములయందును బదార్థములయందును దమపరివ్యాప్తి గోరుచుండుటవలన నాసమీపస్థలముల సయ్యోపదార్థములయందలి యణువులు వాయురూపముననో మఱియొకయేరూపముననో ప్రచ్ఛన్నంబుగఁ బ్రసరించుచుండును.

కావుననే జీవకోటుల కావశ్యకములగుసకలపదార్థము లెచ్చటెచ్చటనుండినను వానివానిసామీప్యమునఁ బ్రవర్తించు వాయుసంకారమునసయ్యోపదార్థములప్రత్యక్షముగా వేఱుతావులకుఁబోవుచుండును. అందువలన మనదేహానంతరక్షోదుల కావశ్యకము లగుపదార్థము లెల్లనుంఘవృత్తి గ్రహించుచుకొనివచ్చి మన కొనంగుటంజేసి వాయువు మనకు మహోపకార మొనర్చుచున్నది. ఇటు లావశ్యకపదార్థముల దూరప్రదేశములనుండి తెచ్చి సంఘటనపఱచుశక్తి యుండుటం గావలె నాపధనేవ వేఱుగావలదు. ప్రకృతియే రోగనివారణ మొనర్చునని యూహించి కొందఱు పాశ్చాత్యశాస్త్రజ్ఞులును 'లజ్ఘనమృగమాపధమ్మ' ని తెల్పుమహనీయులును బ్రాణాయామబలంబున వాయుఘక్షణ మొనర్చి సకలవ్యాధినివాసమును గావింపవచ్చుననియు ధీగజీవితమును సంపాదించవచ్చుననియుఁ దెలుపుమన ప్రార్థనలును వాయువిషయమున సయ్యోయభిప్రాయములు గలిగియున్నారు. ఇతరపదార్థము లీవాయుపరిణామము గాంచినవిషయము తఱచు మనకు గోచరముగా నుండదు. శక్తులన్నియు సప్రత్యక్షసంచారము కలవిగావున వానిపరివ్యాప్తి మనకుఁ జక్షుర్గోచరము గాకపోయినను నాశక్తులు సమీపమువర్తనముగల యునికివల్లకుఁ బ్రసరించుచుండును. సజ్జ

నుల సేవ సేసినను సత్సాంగత్య మొనర్చినను తద్వాసనవలన స్వదుర్గుణంబులు పోయి దుష్టులకుఁగూడ నాసజ్జనులగుణము లలవడునని పెద్దలు చెప్పదురు. ఇఁక దుష్టులుసహవాసమొనర్చిన దుర్గుణము లలవడునని తెల్పుటకే యారు నెలలు సహవాసముచేసిన వారు వీరగుదురనుసామెత గలదు. దుష్టునకు దూరముననుండుట మేలనుటయు నీగుణవ్యాప్తికి సంబంధించియే యున్నది. వీనిఁ బరికింప లోకంబునఁ బదార్థములేకాక యందలిశక్తులేకాక తమగుణములును నొకతావునుండి వేతొకతావునకుఁ బరస్పరయత్నము లున్నట్లుతోఁచినను దోఁపకున్నను స్వతస్సిద్ధముగఁ బ్రసరించుచున్నట్లు లంతర్భూతముగాఁ దెలియవచ్చుచున్నది. ప్రత్యక్షపదార్థములయం దీపరివ్యాపనశక్తి గలదని తెలియవచ్చినఁగదా తదిరవిషయమై యూహింపఁదగును. అట్టిశక్తి గలవానిలో మేఘములు ప్రధానములై యున్నవి. మఱియుఁ బదార్థము లన్నియు నెప్పుడోయొకప్పుడు వానివారి కనుకూల శక్తుల సాహచర్యముగలయప్పుడు ఘన, ద్రవ, వాయురూపములఁ గాంచి మాటుచున్నను బ్రపంచమున నామూఁడురూపములతోడను వేఱువేఱుగా నేక కాలమునఁ గాన్పించుపదార్థ ముండుట సంభవించుటరుదు. కాని ప్రత్యహము మనము చూచుచున్నమేఘపదార్థ మట్టివానిలో నొకటియైయున్నది. కావునను హిమజలబాష్పములు లోకంబున నెల్లెడలను గానవచ్చుటచేతను భూమ్యుపరిభాగము చాలవఱకు జలావృతమగుటచేతను మేఘము బాష్పసముదయ మగుటచేతను మేఘంబులఁ జూడనియంధేతరుఁ డెందునుఁ గానరాదుగావునను పరివ్యాపనశక్తి గ్రహించుటకు మబ్బులయందలివిశేష మించుక తెలిసికొందము.

ప్రకృష్టతగల్గిన జలకరణంబులయందలియణువులు తగినంత

యుష్టబలము గలిగినపు డొక దానినొకటి సాసి యనిర్వచనీయం బగు పరితాపభరంబున స్థానభ్రమగాంచి యిటునటుఁ బొరలుకొఱకు నెడముగాఁ బొరుచుండును. అట్లు మార్పుఁజెంది యెడముగ నెక్కుడుతావు నాక్రమించి పలుచందనము వహించిన యాకాణములనముదాయమే బాష్పముగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. ఈబాష్పమును గన్నీరుగా భ్రమింపవలదు. ఈబాష్పమున కర్థము నీటియావిరి. అగ్నిసాహాయ్యమునఁగాని నీయావిరి రావనుకొనవలదు. మహాపరితాపముగలజ్యోతిర్మూర్తి యగుసూర్యుని కిరణంబులయందలివేడిమి తటాకాదిబలాశయంబులయందుః బడునపుడును, జలంబుష్టపదార్థములపైఁ బడునపు డాపదార్థములయుష్ట మాజలములయందుఁ బ్రవేశించునపుడునుఁ గూడ నాబాష్పము జనితమగుచున్నది. పరితాపమునఁ గ్రాఁగువారిఁ గాంచిన బాష్పంబు లుద్భవించుననుట సానుభూతిఁ జూచునెల్లరకు స్వానుభవములో నున్నవిషయమేకాని వేరుగాదు. పైకిఁ గళపళముఁ దెలియనీక ప్రచ్ఛన్నముగా నుండి పరితాపము నొందువారిభావమూహింపఁ గ్రమక్రమమున బాష్పములు ప్రజనితమగుననుట యించుక పరిజ్ఞానముగల యెల్లరకు నై జమని తెల్పఁదగియున్నది.

ఘనంబుల కంతశక్తి యుష్ణము వానికేఁ బ్రధానద్రవ్యము జలము. భూమండలమెల్ల జలమయమనుట హ్రాద తటాక సద్యాదులఁగాంచినప్పుడెకాని సాధారణముగఁ దెలియరాదు. కాని జలరహితములుగాఁ గన్పించుతావులఁ ద్రవిష్టిచూచినను విత్తనంబుల మొలిపింపఁజేయు భూమిపదనుజూచినను భూమండలలోపరిభాగమేకాక తదితరస్థలముగూడ జలనమ్మిత్రమని తెలియవచ్చుచున్నది. అటులే నాయుమండలమున నచ్చటచ్చట సంతరాళమునఁ దఱచుగాఁగానవచ్చు మబ్బులయందేకాక బాష్పవాయుమండలమునం దంతటను బ్రచ్ఛ

న్నంబుగ సమ్మిళితమైయున్నదని శాస్త్రజ్ఞులు గనుగొనియున్నారు. మన మూపిరి చల్లనిఫలకంబులపై విడిచిన నావిరి యాయూపిరియం దుఁ గలదని తెలియవచ్చుట కాఫలకంబు ఫులకంబులఁ గాంచెనో యన నాఫలకంబుపైఁ జిన్నచిన్న జలకణబిందులవంబులు గానవచ్చు నుగదా ! కొన్నికొన్ని పదార్థములు భూమియం దుంపఁబడినపు డీవాయుమండలమునందలి నీటియావిరివలన ద్రవరూపముఁజెందుట చూచుచున్నారము. వర్షకాలమున నీయావిరి దట్టముగా నుండుటచే లవణము శర్కర మొదలగుపదార్థము లాకాలమున నీరైపోవుటయుఁ బాకమైపోవుటయుఁ జూచుచున్నారము. ఈవాయుమండలమునందలి నీటి యూవిరి యంతరిక్షమున నెగురఁగొట్టఁబడియుండి క్రిందుచేరక యచ్చటనే తిరుగులాడుధూళి తేణువుల నాశ్రయించిన నయ్యది యొక్కచో గూవుగాఁ గానవచ్చునపు డాబాష్పమును మబ్బుల కాస్త్రరణము ధూళిరేణువులు. వీనినే ధూమమనుకొన్నను బాధకము లేదు. నీటిని మఱుగఁబెట్టునెడల నావిరి పైకిఁబోవునపుడు మబ్బువలఁ గాన్పించుట కుఁ గారణ మాజలపాత్రమున కధోభాగముననుండు ముటనుండి బయలువెడలు ధూమ మాయూవిరి కాశ్రయభూమియై యుండుటవల ననేకదా ! ఇప్పటికి మబ్బులకుఁ బ్రధానద్రవ్యము జలము, సంతశ్శక్తి యుష్ణము, నాస్త్రరణము ధూమము నని తెలియుచున్నది. కావుననే ఘనప్రభావంబెల్ల నెఱిగి లోకంబునకుం దానిఁదెలుపుటకు మేఘంబు గొప్పసందేశమునుం గొంపోవువానిఁగాఁ జేసిన కవిసార్వభౌముఁడగుకాళిదాసు మేఘమును “ ధూమజ్యోతిస్సలిలమరుతాం సన్నిపాతః ” అని తగుమాత్రవదంబులచే తనయావదర్థము విస్ఫుటపఱిచెను. మేఘము వాయుపదార్థముగావుననే యాసందేశమును గొనిపోవుపరోపకారిగాఁగూడ దానిని వర్ణించియున్నాఁడు.

ఆంధ్ర య దేశ గ మ స ము.

(ఆగట్టుపందికతరువాయి.)

ఏదెనునగరమును మేము చేరునప్పటికి రేవునందలియధికారులచే నియమింపబడిన నిపుణులు చిన్ననావలతో వచ్చి మాయోడను రేవులోనికి గొంపోయిరి.

యుద్ధకాలమందీ చిన్ననావలు మిక్కిలియువసరము. ఏలయన ప్రతిరేవునందును శత్రువులయోడలు చొరకుండునటుల రేవులో గనుల (mines) ను పరతురు. ఈ గనులు పెద్దయినపబొంగరములవలె నీటిలోమునిగి విద్యుచ్ఛక్తివలన దాపున కాకర్షింపబడిన యెంత బ్రహ్మాండమయినయోడనైనను స్వర్ణ తాకకపూర్వమే ధామ్మని పేల్చి యోడను రెండుచెక్కలుగావించి తుత్తునియలుగాఁ జేసి క్షణమాత్రమున నాయూరంతయోడ సభోగతిపాలుచేయును. ఇట్టియువద్రవములు కలుగనీయకుండుటకై రేవులో నెచ్చోట నీగనులు పరచి యొకపటము (Mining chart) వలనఁ దెలిసికొనిననిపుణుఁడు వానియుపద్రవ మీయోడలకుఁ గలుగకుండుటకై వానిని తప్పించి జాగ్రత్తగా నోడలను లోనికిని బయటికిని గొంపోవుచుండును. రేవునకు దూరముగ మాయోడ యున్నతరి మాకుఁ దెలిసిన భయోద్రేక మగుసంజ్ఞ యిట్టియువద్రవము మాకు సంభవింపకుండుటకొఱకే.

ఓడలో నాపడకగది (cabin) లోనున్నసహవాసుఁడొకపార్శ్వి చిన్నవాఁడు. ఆతఁడు చెన్నపురిరాజధానిప్రభుత్వమువారివలన బట్టల నేతవిద్య (Weaving) నేర్చుకొనుటకు , మేన్చెస్టరు (Manchester) సంపాదించెను. ఈయన యెరిగిన చుట్టమును స్నేహితుఁడునగు నొక

పార్శ్వ రక్షకుఁడు మంయోడకు, ఏడెను, రేవునందలి యేజంటు. మే
 మోడదిగి చిన్నడింగిలో రేవునకుఁబో వేగమే నాయోడసహవాసి
 తో నాకునుగూడ నీయేజంటుగారి మోటారుకారు సిద్ధముగ నుండె
 ను. దానిలో నెక్కి యూరంతయుఁ దిరిగితిమి. ఈయూరిలో నెన్న
 డును వర్షము లేకపోవుటచే బలసదుపాయములకొఱకు గట్టిన పెద్దచె
 రువులను పట్టనమున కై దారుమైశ్యదూరము ననున్నవాని నటకుఁబో
 యి చూచితిమి. ఈ దేశములో నా కెడ్లగపడలేదు. బండ్లను సామా
 నును లొట్టిపిట్టలేలాగును. కాఫీలో వేయు పాలుకూడ లొట్టిపిట్టపాలే
 ఏడెనులో నుష్ణము చాలహెచ్చు. నలుప్రక్కల నినుకపట్టలు నెడ
 రులుతప్ప వేరేమియుఁ గానరావు. మేము, ఫోర్డుకారు, (Ford car)
 నెక్కి యూరఁ దిగుచున్నపు డెండబాధచే నీమండెడుప్రదేశమున
 నొడ్డున కేలవచ్చితిమని విసుగుజెందితిమి. ఈయెండవేడిమిచేఁ గాలి
 నయిసుక మేము గాలి కెదురుగా మోటారులోఁ బోవునపుడు
 మాకళ్ళబడి మమ్మెడ్పించెను. నాసికారఁధ్రములు వేగినయప్పడ
 ములవలె కొంకరలుపోయెను. జిహ్వా యార్పుకొనిపోయెను. అందు
 వలన నాలుక చేతఁబట్టినను చేయి తడిగాదయ్యెను. ఈయేడెనులో
 సాలున కొకయరదుక్కిమొదలు మూడుదుక్కులవరకు వర్షము కురి
 యును. కావున నిచ్చట నతివృష్టిదోష మెన్నటికిని గలుగదు. నీటిన
 దుపాయముగూడ చాలతక్కువ. త్రాగెడుజలము నూతులనుండి
 కొన్నికొన్నిచోట్ల లభించును. ఈనూతులు వీరికాపురపునూతులకంటె
 మూఁడింతలు లోతుగలవగుటచే నీయేడెనుపురవాసులు పాతాళగం
 గను త్రాగుదురనుట యతిశయోక్తికాదు. ఏడెనులో కొలంబుతో
 వలెనే నాణెములు రూపాయలే. ఓడయెక్కినతోడనే ప్రయాణీకులు
 సాధారణముగాఁ దమయొద్దనున్న రూపాయలను పానులక్రింద నూరు

రు. తిరిగి యేడెనులో పానులను రూపాయలకింద మార్చవలసివచ్చును. కనుక నీ రెండు మారకములవలన తగులుబడియగును. కనుక నోడయెక్కునప్పుడు వదిరూపాయలుమాత్రము 'ఏడెను' లో బట్ట మొదలయిన ఖర్చుల కుంచుకొని తక్కిన రూపాయలే పానులకింద మార్చుటవంచిది. ఏడెను బొంబాయి కై దారుదినములుపట్టుప్రయాణముగల దూరమున నున్నది. ఏడెనువరకు హిందూమహాసముద్రములో నుంటిమి. ఇటుపిమ్మట నెట్టసముద్రములోఁ బ్రవేశింతుమా. ఈసముద్రముయొక్క యడుగు కొంచెము కంకరతోఁ గూడిన కొండ భూమియగుటచేత నీసముద్రమునందున్న నీరు గాలిచేఁ గలత చెంది యెత్తరంగగుటఁ జేసి యీసముద్రమున కెట్టసముద్రమని నామమిడిరని నాయుద్దేశము. ఈయెట్టసముద్రమున వేడిగల ప్రదేశము నేతిగ్గినంత మట్టున కీప్రపంచములో మరెచ్చోటను గానము. అడుగున గాతి భూమి. చిన్నసముద్రమగుటచే లోతుగూడ నతివిస్తారము లేదు. వెడలుపైసను కొలఁదియే. తూర్పున నరేబియా యెడారి. పశ్చిమమునఁ బ్రపంచమున మిక్కిలి ప్రసిద్ధికెక్కిన సహారాయెడారి. ఇటువంటి ప్రదేశములోనున్న యెట్టసముద్రము మిక్కిలి యుష్ణమయినదగుట యాశ్చర్యముకాదు. సాధారణముగ నోడమీఁద నుదయ మేడుగంటలు మొదలు పండుకొను సమయమువరకుఁ బడక గదిలో నున్ననమయమందుఁదప్ప, ప్రయాణీకులందఱును పురుషులు స్త్రీలు మనులన్నియు ధరించిన తిరుగవలెను. స్త్రీలమందఱ పురుషులు కోటు తీసివైచి చొక్కాతోఁ దిరుగుట యాటలాడు సమయములందుఁదప్ప వేఱుసమయములందు సాంప్రదాయము కాదు. కాని యుత్కృష్టమైన వేడిమిగల యీయెట్టసముద్రమునందు చొక్కాయితోఁ దిరుగుట గొప్ప తప్పుగా గణించరు. ఇట్టిసమయమం దావిరియంత్రములయొద్ద

నుండువారు, వానిలో బాగ్గువేసి పురలను జూచువారు, వంటలవారు, నిప్పునొద్దనుండు నితరనావికులును మిక్కిలి యమభాధ సనుభవించురు. యుద్ధభూమియందు వెనుజూపి పారిపోవునాతని గుండుదెబ్బతోఁ గాల్చి చంపెనునాచారమువలెనే యోడలుసడుపువారు వారియొక్క స్థలములను వదలి వారిపనులను మానిన న్యాతూన్యాయములను వితర్కింపకయే వారినిగూడ తుపాకితోఁ గాల్చివేయు నిబంధనలు గలవు. ఇటువంటి న్యాయాన్యాయము లాలోచింపక విధించిన కఠినశిక్ష మిక్కిలి ఘోరమయినదని కొందఱు చదువకులకుఁ దోచవచ్చును. కాని యేనావికుఁ డేసమయమందు వానిస్థలము వదలి పనిమానినచో నోడకు సప్తముకలుగునో ముందుచెప్పట కష్టముగనుక వేయిమందిప్రాయాణికులయొక్కయు సవుకరులయొక్కయు ప్రాణము లీయోడసడుపువారిచేత నుండుటచే సటువంటి యుపద్రవము సంభవింపకుండుట కిటు వంటిభయంకరమయినశిక్షలు విధించుట న్యాయమనియే నానమ్మకము. కొంతకాలముక్రిందటివరకును నిప్పుసెగయొద్ద పనిచేయునోడ నొకరు లీయెట్టనముద్రపువేడి కోర్వలేక పనివదలి తమస్థానముల విడిచిన గుండుదెబ్బతో మరణము సంభవించుగనుక సట్టిమరణముకంటె దమంతటఁదాము ప్రక్కనున్నసముద్రములోఁ బడినవారియుష్ణము, కష్టము చల్లారునని నీటిలో దుమికి యాత్రహత్య కావించెడివారు. ఇటీవల సటువంటివైపరీత్యములు జరుగకుండగ నిప్పుయొద్ద పనిచేయువారి కోడయధికారు లీయెట్టనముద్రప్రాయాణములోఁ దఱచుగ విశ్రాంతి నిచ్చుచుండును.

ఏడెనునంది 1310 మైళ్ళపొడుగైన యియెట్టనముద్రమున నాలుగుదినములలో దాటి నూయబను చేయునట్టి జేరిలిమి. మేనూరేవుఁ జేరునది కచ్చట జక్కనీ, జ్జియూ మొదలగుకర్తవీరేణియులయొ

డ లింగ్లీషువారిచేఁ బట్టుకొనఁబడినవి. ఆంధ్ర యులు వానిఁ తంతులేక యే వార్తలఁ దెలుపుసామగ్గి (Wireless installation) నిద్రుం చివైచి యాయోడలలోనున్న శత్రుజనమును యుద్ధమునందుఁ బట్టు బడినఖయిదీటుగఁ దీసికొని యాయోడలలోనున్న యాంధ్ర యులను మిగిలిన మిత్రమండలివారిని బ్రితోషువారిపడవలపై నెక్కించి వారు పోవుదేశములకుఁ గొంపోయిరి నేను చెన్నపట్టణములో మొదట ఆస్ట్రేలియాకంపెనీవారిపడవలోఁ బోదలఁచితిని. అటులఁ బోయిన చోఁ గొంచె మశవసరమయినచిక్కులు పడియుండును. కాని నేను పోయిన సూర్యరేలియాయనునోడ బ్రితోషుకంపెనీవారిదగుటచే సట్టి చిక్కులు లేకపోయెను.

ఈసూయజురేవునుండియే సూయజుకాలువను ఫ్రెంచిజేతము నంతుఁ బుట్టి యశముగఁగించిన ఫెర్డినాండుడిలెస్సెస్సుగారు త్రవ్వించి రి. ఇది రితి మైళ్లుపొడుగుగలదై పోర్టునయ్యదువరకును వ్యాపించును. బిడ్లు కొసికొనిపోకుండునట్లు తక్కువవేగముతోఁ బోవుటవలన నీకాలువదాటుటకు 14 గంటలుపట్టును. పెద్దయోడ లాకృమింప నీయొడ్లు నాయొడ్లును చేరువగ నగపడుటవలన గొప్పవానిని చిన్నవానితోఁబో ట్టుట యొప్పిన యెడల నీసూయజుకాలువలోనియోడ నిడదవోలుమడు గుననుండిన రహదారిపడవవలె నగపడును. ఈకాలువముఖమున ననేక ములయినయోడలు కాలువదాటుటకుఁ దమవంతువచ్చువరకుఁ గాచు కొనియుండును. ప్రతియోడయు నీకాలువదాటుటకు వేలకొలఁది రూ ప్యములకప్పము చెల్లించును. ఈకప్పములనుంచినచ్చిన ద్రవ్యము కొంతవెచ్చించి యీకాలువ యిసుకచేఁ బూజిపోకుండునటులఁ ద్రవ్వెడుయంత్రములతో నీరేవును గాపాడుచుందురు. ఈకాలువకంపెనీ వారి కమితలాభము కలుగును. నీనిలో పౌస్తుతము పెట్టుబడి చాలభా

గము బ్రిటిషువారిదగుటచే వారికిఁ జాలలాభము కలుగును.

ఈకాలువ త్రవ్వటకుఁ బూర్వము సీమపోవునోడ లాఫ్రికా ఖండముచుట్టు దిరిగిపోవుచుండెడివి. ఇట్లు కాలువమార్గమునఁ బోవుటవలనఁ బసిరోజులు తక్కువకాలములోఁ బోవుచున్నవి. కొందఱుప్రయాణీకులు నూయజురేవునొద్ద యోడదిగి నాటున రైలుమీఁద 'కైకో' పట్టనమునకు సమీపమున మిగుల ప్రసిద్ధిగాంచినగోపురములను (pyramids) జూచి పోర్టునయ్యదురేవునకు రైలుమీదవచ్చి యక్కడ యోడను తిరిగి చేరుదురు.

పోర్టునయ్యదుమొదలు ఫ్రెంచిదేశపురేవైన మార్సేయిలు (Marseilles) వరకును మధ్యధరాసముద్రములో నుండుము. మేమీసముద్రములోనుండుతఱి జర్మను ప్రభుత్వమువారికిఁ జెందియున్న ఘోంయుద్ధముచేయు 'గీబెన్' (Gueben) అనుగొప్పయోడయు, కనవడిసమాత్రముననే యూరంతయోడనయినను ఫిరంగిదెబ్బతో తుత్తునియలుచేయుసామర్థ్యముగల 'బ్రెస్లా' (Breslau) యను టార్పిడో (Torpedo) యును బ్రిటిషునావికాసైన్యముచేతఁ బట్టుకొనఁబడకయే మధ్యధరాసముద్రమునందు స్వేచ్ఛావిహార మొనరించుచుండెడివి. ఈదుష్టనావలవారఁ బడుదుమేమోయని మాకందఱకును జాలభయమాయెను దీపముపెట్టకమున్నె సాయంకాలము భోజన మైదుగంటలకుఁజేసి, పైకి వెలుతురుకనబడకుండ నోడదీపములనన్నింటినార్పి యెప్పుడేరాత్రిసమయమునం దీయుద్ధముచేయునావలవలన నాపదవాటిల్లునో యని రాత్రియంతయుఁ బ్రాణముల నరచేత్యం దుంచుకొని యెప్పుడు తెల్లవారునాయని సూర్యోదయమున కెదురుచూచుచుండెడివారము. ఇట్లు లైదారురోజులహోరాత్రములు కంటఁ గునుకులే తుదకు మార్సేయిలు చేరునరికి మాకష్టములు గట్టె

కొన్ని సంవత్సరాలనుండి సంతసించితిమి.

ఆంగ్లేయ దేశమునకుఁ బోవువారు కొందఱు మార్కెట్ లు రేవు నొద్ద దిగి రైలుమీద పేరిసు (Paris) నుంచి యొక దినములో లండను చేరుదురు. మరికొందఱు ఫ్రాన్సు దేశముచుట్టి పడవలోఁ బ్రయాణముచేసి లండను చేరుట కింకొక వారమువోజులు తీసికొందురు. ఇట్లు భూమార్గమునఁ బోవుటవలన నరువదిరూపాయ లెక్కువైనప్పటికిని సముద్రయానమువలన విసుగుచే రైలు ప్రయాణమే సుఖతరముగ నుండును. నేను చెన్నపట్టణమందు టిక్కెట్టును కొనినపు డీఫ్రాన్సు దేశముగుండఁ బోవుటకే యేర్పాటుచుకొంటిని.

మార్కెట్ లులో నొకటిగిన వెంటనే బ్రిటిషు దౌరతనమువారి చే వారియేలుబడికిందనున్న ప్రజల సౌఖ్యముకొరకై యాయూరన్ పురుషబడిన యొక యుద్యోగిని (Consul) గలిసికొని యానాడు రైలుపైని పేరిసుపట్టణమునకుఁ బోవుటకు వీలగునాయని యడుగ యుద్ధనమయమగుటచే రైలు మునుపటివలె నడచుటలేదనియు బ్రిటిషు సైన్యములోఁ జేరఁబోవు నుద్యోగిని వారిభార్యలతో లండను పోవుటకు దగినసదుపాయము చేయుమని రైల్వేకంపెనీవారు ప్రతి దినము మెయిలులో నొక మొదటితరగతిపెట్టెను తనపరమున నుంచిననియు నందులో నాకుఁగూడ స్థలము నిచ్చెదననియు పేరిసుపట్టణమువరకుమాత్రము నేను పోవుటకు వీలగుననియు నచ్చటనుండి లండను పోవుటకు నాపాట్లు నేను బడవలెననియు జెప్పెను. నేను మార్కెట్ లులో నాగిన నాలుగైదువోజులు నాకు మిక్కిలి సదుపాయముగ బనకుదిచ్చి యన్ని సౌఖ్యములను కలుగఁజేసెను.

మేము పేరిసుపట్టణమందై దారుదినములుండి యూరంతయుఁ దిరిగితిమి. పేరిసుపట్టణమునందు యుద్ధముచే మే మెక్కుడుకాలమా

గుటచే పేరిసులోనున్న బ్రిటిషు ప్రభుత్వ ప్రతినిధిగారు (British Embassy) నూకు మంచి హోటలులో బసకుడిర్చి మాఖర్చులన్నియు వారే వహించి.

పేరిసుపట్టణము ప్రపంచములోనున్న పట్టణములలో నెల్ల మిక్కిలి రమ్యముగను మనోహరముగను నుండును. లండనునగరముకంటె కొంచె మెక్కు డుష్టమయినదగుటచే బుష్పములు విరివిగఁ బెరుగును. ఈ పట్టణమున మిగుల సౌందర్యమయిన పుష్పవృక్షములు కొన్ని వీధులలో భూమిసంటిపెరుగుటచే భూమియంతయు మనోహరమయిన రంగులతివాసులతోఁ గప్పుబడినట్లుండి చూచుటకుఁ గనుపండువుగ నుండును.

ఫ్రాన్సు దేశములో నెల్ల మాట్లాడుభాష ఫ్రెంచిభాషయే. నేనిక్కడనుండి లండనునకుఁ బోవునమయమందు నాకుఁగాని నాతోఁ బ్రయాణముచేసిన కొందఱింగ్లీషువారికిఁగాని ఫ్రెంచిభాష బాగుగఁ దెలియకపోవుటచేఁ గొంతకష్టముగ నుండెడిది. మేము పేరిసునగరములో సేనా (Seine) నదిదాటి కొంతదూరము తిరిగి యాసమీపమందున్న యొక చిన్న హోటలునకుఁ బోయి కాఫీ త్రాగనిశ్చయించుకొంటిమి. ఇంగ్లీషుభాషలో (Tea) యనుదానికి ఫ్రెంచిభాషలో 'తె' యనియు కాఫీ (coffee) కి 'కేఫె', (cafe) యనియు మాత్రము మాకుఁ దెలియును మాకు కాఫీలోనికి పాలను బల్లమీద నుంచలేదు. మాలో నెవరికైనను ఫ్రెంచిభాషలో పాల కేమనవలయునో తెలియదు. గదియంతయు మేమందఱము చూడగ గదిపైభాగము తెల్లనికాగితములతోఁ గప్పుబడి యుండెను. పాలు తెల్లనివస్తువుగనుక మన మీ తెల్లనిమిద్దెను జూపిన మనకుఁ బాలుకావలెనని యాహోటలునడుమ గ్రహించునని యామిద్దెనెపు చూపి తెమ్మని

ఫ్రెంచిభాషలో నడిగితిమి, ఆమె నవ్వుచు మీ కేది కావలెనో నాకు నప్పమా యెనని చెప్పి క్రిందికి బతుగిడుచుఁ బోయి రెల్లకాగితములు కలము శిరాబుడ్డి మాకుత్తరములు వ్రాసికొనుటకుఁ గావలెనను నభిప్రాయముతో మాయొద్దకుఁ జెచ్చెను. మేము కోరిన దదికాదని యు మాకుఁ బాలుకావలెననియు ఫ్రెంచిభాషలో నెట్లు చెప్పవలెనో మాకుఁ దెలియలేదు. తుదకు మాలో నొకచిత్రకారుఁడు దగ్గరనున్న కాగితముపై నొక పెద్ద పొడవుగలిగినయావును మాడను గీచి యివి కావలెనని చెప్పగా నామె గ్రహించి తుదకు మాకుఁ గావలసినపాలును కాఫీలోనికి దీసికొనివచ్చెను.

పేరిసునుండి లండనుపోవుదారిలో మేము ' ఏమియన్ను ' (Amiens) స్టేషనునొద్దకు వెళ్లునది కాయూరికి బదిమైళ్ల దూరములో జర్మనులు ఘోరయుద్ధము చేయుటవలన మారై లాస్టేషనులో తప్ప పట్టాలపైని పదియేనుగంటలకాలము నాపి వారియుద్ధసామగ్రిని మనుష్యులను నిముషమున కొకపొడుగు రైలుబండిని బంపుచుండెడివారు. జర్మను లింకొక యెదారుమైళ్లు వచ్చియేయున్న యెడల ' ఏమియన్ను ' పట్టణము వారిచేతిలోఁబడి నేను లండనునగరమునకు మారు బర్లిను నగరములో మూడేండ్లు యుద్ధఖయిదీగ నుండియుందును. ఏమియన్ను నుండి ' బోలోను ' (Boulogne) కు రైలుమీదఁ బోయి యచ్చోట ' నింగ్లీషుచానలు ' (English channel) ను పడవలో చాటి యాంగ్లేయదేశమును జేరితిమి.

పురాణములలోనిచారిత్రకవిషయము. *

కీర్తిస్తు పుట్టుటకు మూడుశతాబ్దములపూర్వము—అనగా అ
 లగ్నాండరుదండయాత్రకుఁ బూర్వము—హిందూదేశముయొక్కచరిత్ర
 తెలియదనియు నాకాలపుస్థితిగతు లెక్కడనైనఁ దెలుపఁబడినయెడ
 ల నవియన్నియుఁ బురాణములుగావున నమ్మవలెదనియు లోకప్ర
 వాద మిదివఱకుం దెడిది. దానికిఁ గారణ మాధునికులయభిప్రాయమున
 కనుగుణ్యమైనచరిత్ర హిందూదేశమున లేకుండుటయే. సంస్కృత
 భాషయందును పాలిభాషయందును బురాణగాధలుగను కర్మనూత్ర
 ములుగను నున్నవాఙ్మయమునుండి చరిత్రయేదో పుక్కిటిపురాణమే
 దో విడఁదీయుటకుఁ బ్రయత్నించుట వ్యర్థప్రయాసమని యనేకులయ
 భిప్రాయముకాని యిటీవల హిందూదేశమునందును విరోపాఖండము
 నందును బయలుపెడలిన హిందూదేశచరిత్రాపరిశోధకుల ప్రయాస
 ములవలన నాచరిత్రయొక్కకాలప్రారంభము కీర్తిస్తు పుట్టుటకుఁ బూ
 ర్వము నాలవశతాబ్దమునుండి యేడవశతాబ్దమువఱకును బెంచఁబడె
 ను. ఇందులకుఁ దార్కాణముగా నుత్తరహిందూస్థానముయొక్క పు
 రాతనచరిత్రమును ప్రాసిన విస్సెంటుస్మిత్తువ్రాసిన యీక్రిందివాక్య
 మును జూపవచ్చును.

“ హిందూదేశచరిత్రములోని యేచరిత్రాంశమున కైనను
 క్రీ॥ ము॥ 650 కేఁ బూర్వము నరియైనకాలమును దెలుపలేము. కా
 వున హిందూచరిత్రకారుపరిశోధనల కావత్సరమే ప్రారంభమునకు
 హద్దుగ నేర్పఱచుకొనవచ్చును.”

* 1911 వసంవత్సరపు మొడరనోరివ్యూనుండి గ్రహించినది.

పూర్వపుచరిత్రకారులవలె గాక మూడుశతాబ్దములయినను వెనుకకు వెడలుట కీచరిత్రకారుఁ డొప్పుకొనుట శుభసూచకమే. ఏల యన నిదివఱ కందఱును స్థిరముగా నలఱ్ఱాండరు దండయాత్రయే ప్రారంభమని ఘంటాపథముగఁ జెప్పు ప్రారంభకాలము స్థిరముకాదని స్పష్టముగ ఖండింపఁబడుటవలన స్మిత్తుగారి యభిప్రాయమయిన కీ॥ ము॥ కూడ స్థిరముకాక యంతకుఁ బూర్వమయినను కావచ్చునే మోయను సందేహము కలుగుచున్నది.

కాలనిర్ణయము చరిత్రకవనరమేకాని యదియే పూర్తియైన చరిత్రయెన్నటికిని గాఁజాలదు. మానవుల యభివృద్ధికిని జ్ఞానమునకును వలయుపద్ధతులను జ్ఞాపకముంచుకొనుటయే చరిత్రయొక్క పరమార్థము.

ఈపరమార్థము ననుసరించి హిందూదేశపు పూర్వచరిత్రను గూర్చి యనేకములగు సంగతులను మనము నేర్చుకొనవచ్చునని ప్రసిద్ధులగు చరిత్రకారులు వాఱుచున్నారు.

పురాతన హిందూదేశమునందుఁ జదువుకొనఁదగిన చరిత్ర లేదను దురభిప్రాయమును రమేశ చంద్రదత్తుగా రివిధముగ ఖండించిరి.

“వేదమంత్రములను చరిత్రకుఁ గావలసిన క్రమపద్ధతిప్రకారము చదివినపండితులు హిందువుల నాగరకచరిత్రమును వ్రాయుటకుఁ దగిన యుపపత్తులనేకములు శిలలమీఁదను వృక్షపట్టములమీఁదను గానిసింఱువానికంటె నెక్కుడు విపులముగను సత్యములుగను గన్నట్లు చున్నవని గ్రహించుచున్నారు. ఈయన పురాణములలోని కాలనిర్ణయమున కంతగా విలువ నీయలేదు. పురాతనచరిత్రను వ్రాయునందర్భమున వాఱుచుసాంప్రదాయముయొక్కప్రాముఖ్యమునాధునికు లొప్పుకొనుచున్నారు. హిందూదేశముయొక్క పురాతనచరిత్రను వ్రా

యుచు స్మిత్తుగారు సాంప్రదాయముకూడ చరిత్రజ్ఞానమున కాధారములలో నొకదానిగఁ దెలిపియున్నారు. పురాణములు నిష్ప్రయోజనములగు కల్పితకథలును నద్భుతగాథలు నని చరిత్రకారులు తోసివేయుదినములు గడచిపోయినవి. ఈపురాణము లప్పడప్పడు కాలానుగుణముగ మార్పులను జెందినను వానిలోని వాఙ్మయసాంప్రదాయమును గొంతవఱ కుపయోగించవలసియున్నది.

మిక్కిలి విమర్శనమును జేయుపండితుడయిన ఫ్లీటు(Fleet)దొరగారుకూడ పురాణములలోని చరిత్రకు సంబంధించిన ప్రకరణములను గొంచెము యుక్తాయుక్త విచక్షణము చేసి |చరిత్ర కనుకూలించునటు లుపయోగించుకొన వచ్చునని తెలిపిరి.

పురాణములలోఁ దెలుపఁబడిన రాజవంశావతారములు నమ్మదగినవని తెలుపుచు వినెంటుస్మిత్తుగారు పురాణములు చరిత్రమునకు మూలాధారములని యెక్కువప్రాముఖ్యము నిచ్చిరి. ఆయన సంగ, కణ్వా ఆంధ్ర)వంశములకాలములను దెలుపుటకు పౌరాణిక సాంప్రదాయముల నాధారముగఁ దీసుకొని యితరాధారములతో వానిని సమన్వయము చేసికొనెను. పురాణములు చరిత్రమున కాధారమనియు బ్రాహ్మణములలోని పౌరాణిక గాథలు మిక్కిలి యెక్కువ పురాతనములనియు వాయు, మత్స్య విష్ణు మున్నగు ముఖ్యములయిన పురాణములు క్రీస్తుతరువాత నాలుగవశతాబ్దమునకును, ఏడవశతాబ్దమునకును నడుమ ప్రస్తుతమున్నరూపమును దాల్చినవనియు నాయన యభిప్రాయము.

పురాణములనుగురించి ఇ. ఎఫ్. పార్గిటరు (F. F. Pargiter) గారింతకంటె దృఢమయిన యభిప్రాయమును దెలిపిరి. ఆయన యిట్లు తెలిపెను.

“ ఈపురాతన వంశావతారములును వానికి సంబంధించిన కథలు, నిరాధారములై విషయరహితములయిన బంధించిన కథలు పుక్కిటిగాధలును కల్పితకథలు నని తలంపరాదు. వానియందు సత్యమయిన చారిత్రక సాంప్రదాయము గలదు. దానిని లోకజ్ఞానముతో నాలోచించి తెలిసికొనవలెను.

ఈపైన దెలుపబడినసంగతులను బట్టి పురాతన హిందూదేశ చరిత్రమునకుఁ బురాణములు, వేదములు, వేదాంగములు మున్నగునవన్నియు నాధారములే యనియు వానివలన నార్యుల నాగరకతయే కాక రాజవంశములయొక్కయు రాజ్యములయొక్కయు వృద్ధిక్షయములు గూడఁ జెలిసికొనవచ్చుననియు దేలుచున్నది.

వేదముల నిదివఱకు శబ్దములయొక్కయు సక్షరములయొక్కయు మార్పులను దెలిసికొనును దేశముతో మాత్రమే చదివిరి. చరిత్రజ్ఞానమును సంపాదించుకొను నుద్దేశ మింతకుఁబూర్వము లేదు. ఈ సందర్భమునఁ బండితు లొకవిషయమును మఱచిరి. అదియెద్దియనిన చరిత్రభాగమును దెలిసికొనుటకు వీలులేనికాలమే పురాణకాలమున కంత్యావస్థయని. కావున వేదములుపుట్టుచున్నపు డార్యులు చరిత్రమును వ్రాయుచుండిరి గాని దానినిగూర్చి మిథ్యాకల్పనలఁ జేయుచుండుట లేదు. వేదములు పూర్తియగుటతోడనే కృష్ణద్వైపాయనవ్యాసులు సంహితలను బ్రోగుచేసినతర్వాత వేదాంగపరిభాష లనేకములు బయలువెడలెను. అందు షడంగములలో నొకటియు, యాస్కనిచే నై దవశతాబ్దములోఁ బ్రతిపాదించబడినదియు నగు నిరుక్తముయొక్క వ్యాఖ్యానము వేదపరిభాషనే గలిగియున్నదని ప్రసిద్ధి.

వ్యాఖ్యానములలో పదునాల్గవశతాబ్దమున రచించబడిన శాయనభాష్య మిప్పటికి నున్నది. ఇది నిరుక్తములపై నాధారపడి

యిటీవలి పురాణములఫక్కిని జెందియున్నది. ఇటీవల ఋగ్వేదములకు శాయనభాష్యమే ముఖ్యమయిన వ్యాఖ్యానమై యున్నది. యాస్కునికీబూర్వమే బ్రాహ్మణములు, నారణ్యకములలో నప్పడప్పడు గానిపించు చరిత్రాత్రక్రమయిన వ్యాఖ్యానముపోయి జనులకు దుర్గ్రహముగ నుండుచుండెను. ఏలయన యాస్కుడై తిహాసములను నిరుక్తమునం దప్పడప్పడు తెలిపెనుగాని మొత్తముమీద భాషాసాంప్రదాయానుసారమునే యనుసరించెను. హిందూదేశచరిత్ర కావలయుననిన మధ్యకాలములో మార్పును జెందిన పురాతనమూలము లెవ్వయో తెలిసికొని, చరిత్ర నాధారముచేసికొని యట్టివానికి జరిత్రాత్రక్రమయినవ్యాఖ్యానము లెటులుండునో గ్రహించి, యామూలము నీకనుగొనిన వ్యాఖ్యానముతో సరిచూచి క్రమమయినవద్దతి నున్నదో లేదో తెలిసికొనవలెను.

ఋగ్వేదముయొక్క ప్రస్తుతప్రతులు మంత్రములు చేసినమునులనుబట్టి కాలస్థలభేదములేక పదిమండలములుగ విభజింపబడినవి. కాని యవి రాజులు, శూరులు, పురోహితులు నేదోయొకయుత్సవమును జేయుటకై యజ్ఞములను జేయునందర్భమునఁ గల్పించి పాడినవిగఁ గన్నట్టును. పురాణగాధలను భాషానైపుణ్యము మున్నగువానినై పున దృష్టిపోసీయక పైదృష్టితో మనము శ్రద్ధగఁ జూచినయెడల చరిత్రకు సంబంధించిన కొన్నిసంగతులు మనకు బోధపడును. పురాణములుమున్నగువానియందుఁ గానిపించుకథలతోను చరిత్రాంశములతోను వీనిని తరువాతఁ బోల్చి సరిచూడవలెను.

పైనఁ దెలుపఁబడినవిమర్శనమును జేయుటకుఁ గొన్నిప్రతిబంధకములు గానిపించుచున్నవి. విదేశములలో వాఙ్మయమును బరీక్షింపఁబడలఁచుకొన్నను కీ॥ శ॥ 600 కుఁబూర్వము హిందూదేశ

మునుగురించి యేదేశమునందును దెలుపఁబడలేదు. స్థిరమయిననృత్రణ చిహ్నములుగాని తుదకు నాణెములుగాని క్రీ॥ము॥ 600 మొదలు క్రీ॥ము॥ 2000 వరకు నెచ్చటను గానిపింపవు. దీనికిఁ గారణము లేకపోలేదు. మహాభారతయుద్ధముముగిసిన యనేక శతాబ్దములతరువాత షాద్ధమతము జనించినప్పుడుగాని యార్యులహిందూనాగరకతావ్యాప్తికి విదేశములలో సౌకర్యము లేర్పడలేదు. అప్పుడయినను షాద్ధులమత ప్రచారాసక్తి, పాణిజ్యభివృద్ధియే యీవ్యాప్తికిఁ గారణము లయ్యెను. అందువలన షాద్ధమతప్రాచారమునకుఁబూర్వము విదేశములలో నెక్కడను హిందూదేశమునుగురించి యెక్కువగాఁ దెలియదు. అందువలన నాకాలపుచరిత్రమును దెలిసికొనుట కప్పటివాజ్మయము, దాని నుండి నేర్చుకొనగలుగుసాంప్రదాయములే మనకు శరణ్యములు.

మనకుఁ దెలియని యీకాలములోనిచరిత్రమును గ్రహించుటకుఁ గొన్ని పద్ధతుల నవలంబించుట శ్రేయస్కరము.

మనకు దొరకిన వాజ్మయసమూహము నాభారము చేసికొని మొదట చరిత్రసంతయు నామూలాగ్రముగ సంగ్రహముగా నేర్పఱింపవలయును. ఈచరిత్రకు సంబంధించిన స్థలములను దెలిసికొనుటకుఁ దానికిఁ దగిన భూగోళమును వ్రాసికొనవలయును. అటుతరువాత నీవ్రాయఁబడిన భూగోళములోని పురాతన నగరములయొక్కయు, యుద్ధభూములయొక్కయు, పుణ్యక్షేత్రములయొక్కయు, నాశ్రమస్థలములయొక్కయు స్థలముల నిర్దేశించుటకై యొకక్రమమయిన పద్ధతి నేర్పాటు చేయవలయును. ఈప్రయత్నము హిందూదేశములోనేకాక యితరదేశములలో హిందూదేశచరిత్రకు సంబంధించిన స్థలముల నన్నిటిని దెలిసికొనుటకుఁ జేయవలయును.

ఇట్లు కనుగొనిన నూతనాంశములను పండితులు పరిష్కరించి

యొక క్రమపద్ధతికిఁ దీసికొనిరావలయును.

పురాణములయొక్క మాన్యులలో కడపటివి క్రీ॥ వె॥ నాలు
 ఁదు శతాబ్దాలలో జరిగినటులఁ గానిపించును. అప్పు డుత్తరహిందూ
 షాసములో రాష్ట్రస్థాపకులగు గుప్తులు (Imperial Guptas)
 రాజ్యము చేయుచుండిరి. ఆ కారణములోని యభిప్రాయములనుబట్టి
 పురాణముల కన్నిటికి నద్భుతమైన వింతగాధలు చేర్చబడినవి. కావున
 నీకాలమునుగూడ దాఁటి వెనుకకు వెడలి యప్పటియాఝ్యల నాగర
 కతను దొరకునాధారములనుబట్టి యేఘలితములు వచ్చునో తెలిసి
 కొనవలయును.

సశేషము.

ప్రజాప్రభుత్వము.

ప్రతిరాష్ట్రమునకును ప్రభుత్వ మొక్కటియుండుట యావశ్య
 మని యంద రెఱిగినదే. ప్రజలప్రాణమానధనముల రక్షించి, వా
 రిని సమస్తవిధముల బాగుజేసి, వారి నుత్తమస్థితికిదెచ్చుట ప్రభుత్వ
 మువారిభారమై యున్నది. ఇందునిమిత్తముగ నేకదా సైన్యాదు లగు
 యుద్ధనామగ్నిని సమకూర్చుకొని, పరరాష్ట్రములవలన స్వరాష్ట్రవా
 సుల కెట్టియుపద్రవమును రాకుండ ప్రభుత్వమువారు జాగరూకులై
 యుండుట; ఈయుద్దేశము ననుసరించియే స్వరాష్ట్రములోనిదుర్మ
 రుల శిక్షించి, ప్రజలప్రాణధనముల గాపాడుటకై రక్షకభటులను,
 న్యాయస్థానములను, కారాగృహములను, వా రేర్పాటు చేయుచుం
 దురు. నిరుపేదలను, రోగులను, అనాధలను సంరక్షించి ప్రజల నుత్త
 మస్థితికి దేనెంచియే వారు ఆస్పత్రులు మొదలగువానిని కట్టించుచు
 న్నారు. ప్రజలలో వేరువేరుగగాని, లేక ఆందరు కలసిగాని, చేయలే
 నట్టియు, ఎవరోయొకరు చేయవలసినట్టియు, తపాలాసేవింగ్సుబాంకు
 లు, పంతెనలు, బాటలు, కాలువలు, జలాధారములు, పాఠశాలలు,
 వస్తుప్రదర్శనాగారములు మున్నగునేర్పాటుల నెన్నిటిని ప్రభుత్వ
 మువారు చేయుచుందురు. అసగా, దేశమున కప్పుడప్పుడు సంభవిం
 చు నుపద్రవముల దొల్గించుటయేకాక, దేశములోనివారు సర్వవిధ
 ముల బాగుపడుటకు నలయునదుపాయముల నిర్మించుచుండుట ప్రస్తు
 తకాలపు పరిపాలనాధర్మమై యున్నది. ఇదియొక సాశ్చాత్యదేశముల
 యందేకాక ప్రాకృతములలోని ప్రభుత్వమువారు కూడ చేయు
 చున్నారు.

ఇన్ని కార్యముల నిర్వహించుచుండు ప్రభుత్వవర్గమందు ప్రధాన శాఖలు రెండుగలవు. వీనిలో మొదటిది చట్టనిర్మాణశాఖ. (Legislature.) ఇదివర కమలులో నున్న చట్టములయందలిలోపముల నవరించి, జనోపయోగము లగుకొత్త చట్టముల నిర్మించుటయే యీ శాఖయొక్క ప్రధానకార్యము. దేశసంరక్షణకై వలయు సైన్యసామాగ్రి యెట్టిదిగ నుండవలయునో, ప్రభుత్వమువారి నరించిన కార్యముల కెంతద్రవ్యము కావలయునో, దీని నేవిధముగ ప్రజలనుండి వసూలుచేయవలయునో, ఆదాయము నేవిధము ప్రయోగపెట్టవలయునో, ఎవరు శిక్షాసామ్రాజ్యములో, ఆస్తివిషయమై యెవరెవరి కెట్టివాక్కులును, ఎట్టిప్రతిబంధకములును గలవో, ప్రజలు తమలో తా మెట్టియొడంబడికల (Contracts) జేసికొనవచ్చునో, ఏయేషనులకై ప్రజలు సంఘములుగ నేర్పడి వారియుద్దేశముల నెరవేర్చుకొనవచ్చునో మున్నగువిషయములగురించి చట్టమూలీశాఖవారుచేయవలసియుండును. కాలము మారుకొద్ది, ప్రజల వివేకము నాచారములు మారుకొద్ది చట్టములుగూడ మారుచుండవలసి యున్నది గనుక నీకాలమందు చట్టనిర్మాణశాఖవారి బాధ్యతయు హెచ్చగుచున్నది. ఇదిగాక చట్టనిర్మాణశాఖవారు గావించిన శాసనముల నమలులో నుంచి పరిపాలన కార్యమును నిర్వహించు (నిర్వాహక) శాఖయే ప్రభుత్వవర్గములోని రెండవశాఖ. శాసనముల నతిక్రమించి నడచువానిని పట్టి శిక్షించుటయు, శాసనానుసారముగ పనులనడపించుటయు, ఈ శాఖవారు చేయవలసిన కార్యములలో ముఖ్యములైనవి. ప్రజలకష్టసుఖము లెల్లప్పుడీ రెండు శాఖలవారి కార్యోద్దేశముల ననుసరించుటయే యుండును. చట్టనిర్మాణశాఖలోనివారు చేయుచట్టములు ప్రజల కనుకూలముగ నున్నయెడల ప్రజలు బాగుపడగలరు; అట్లుకానినాడు కీడుజెందుదురు.

ఇదియేవిధముగ కార్యనిర్వాహణాధికారులు చట్టములను క్రమముగ నమలులోనుంచి, నిష్పక్షబుద్ధితో బ్రవర్తించిన ప్రజలు సుఖంతురు. లేనిచో దుఃఖములపాలగుదురు.

ప్రతిరాష్ట్రమును పరిపాలకులు ప్రజలు అనురంధుపక్షముల వారున్నారు. ప్రజల శాసించువారిని సన్మార్గప్రవర్తకులుగ జేయు వారలు పరిపాలకులు ; పరిపాలకులశాసనములకు బద్ధులై మెలగవలసినవారు ప్రజలు. ఈ రెండుపక్షములవారికినిగల పరస్పరసంబంధమునుబట్టి ప్రభుత్వములు రెండువిధములని శాస్త్రజ్ఞులు పరిగణించియున్నారు. పరిపాలకుల యధికారమున కంతయు ప్రజలసమ్మత్యే మూలకారణమైన యెడల అట్టిప్రభుత్వమునకు ప్రజాప్రభుత్వమనియు, అట్లకానిదానికి నిరంకుశ (Despotie) ప్రభుత్వమనియు, వారు పేరిడియున్నారు. అనగా శాసననిర్మాణాధికారిలోనినభ్యులు ప్రజలెన్నకొనినవారై ప్రజలయిష్టమున్నంతవరకు నభయండుండి వారి కష్టములేనప్పుడు సభాద్యుతు లగునప్పుడును ; అదియేవిధముగ చట్టముల నమలులోనుంచుటకై వలయునేర్పాటుజేయు మంత్రీవర్గములోనివారు ప్రజలయంగీకారమునకు బద్ధులై యుద్యోగములజేయుచు. అట్టి యంగీకారము లేనప్పుడు వారియుద్యోగముల మానుకొనుచుండునప్పుడును ; ప్రభుత్వమునకు ప్రజాప్రభుత్వమని పేరుకలుగును. ప్రజాప్రభుత్వమనగా ప్రజలహితము ననుసరించియే జరుపబడుప్రభుత్వముగాదు. పూర్వకాలమందు మనదేశమును పరిపాలించినహిందూచక్రవర్తులేమి, తర్వాత విదేశములనుండి మనల నేలిన మహామూడీయ ప్రభువులలో ననేకులేమి ; ప్రస్తుతము మనకు నధికారులుగనున్న ఆంగ్లేయులేమి, మన దేశమున కెంతయో యుపకారమును, సౌఖ్యమును, లాభమును, కలుగజేసిరి. కాని వీరిప్రభుత్వమును ప్రజాప్రభుత్వమని

చెప్పట శాస్త్రమనుకొనుట. వీరిపరిపాలనము ప్రజానుకూలముగ నుండినను ప్రజలే మూలకారణముగ కల్గియుండలేదు. హిందూచక్రవర్తులు వారిమంత్రుల నేర్పాటుజేసికొనుటలో ప్రజలయిష్టానిష్టముల ననుసరించినవారుకారు. ఎవరిని వారు నవర్థులని యనుకొనిరో వారినే మంత్రులుగ నేర్పరచుకొని, వారినలహాల ననుసరించినయే చట్టనిర్మాణము జేయుచు, వారినహాయముననే ప్రజలను దండించుచుండిరి. మంత్రప్రదవికిగాని. శాసనసభ్యత్వమునకుగాని యధ్వానర్హతల నిరూపించినవారు ప్రజలుకారు. కనుక శాసనాధికారులపైనను, కార్యనిర్వాహకసభ్యులమీదను, ప్రజల కెట్టియధికారమును లేకయుంఁజను. అమలులో నున్న శాసనముల విసుగుజెందక శిరసావహించుటయే ప్రజాధర్మముగ నెంచబడియుండెను. ఈ కారణముచేత సట్టి ప్రభుత్వములకు నిరంకుశప్రభుత్వములని నవీనశాస్త్రజ్ఞులు వేరిరి.

ప్రజాప్రభుత్వముగాక మరియెట్టిపరిపాలనముగాని యేదేశమందును, ఎట్టికాలమందును, ఉండుటకు వీలులేదనియు, అందుచే ప్రభుత్వములన్నియు మొత్తముమీద ప్రజాప్రభుత్వములేయనియు మరియొక వాదము కలదు. “ ప్రభుత్వవర్ధనములో చేరియుండువారిసంఖ్య బహుస్వల్పము. ప్రజలసంఖ్య దీనికంటె నెన్నియో రెట్లధికముగ ప్రభుత్వమువారు ప్రజలంగీకరించనికార్యము లేవైన జేసినయెడల సాధికసంఖ్యగలప్రజలు వారిపై కలహించి వారిని ఎశవిరచుకొనగలరు. ప్రజలాలాగుచేయరేని, ప్రభుత్వమువారినిబంధనలన్నియు వారికి నమృత్తిగనున్నవనియే యూహింపవలయును. ప్రజానుకూలములేక ప్రభువులెంతకాలము రాజ్యముచేయగలరు? ప్రజలవిరోధమును సంహరింప నెట్టిప్రభువులైన సాహసించురా? కనుక, విచారించినచూడ, ఎంతనిరంకుశాధికారము వహించినప్రభువులుకూడ కొట్టకొనకు

ప్రజానుబంధులై యుండవలసియున్నది. ఈ కారణముచే ప్రభుత్వము లన్నియు ప్రజాప్రభుత్వములుకాని తదిరములుకావు " ఇది కొందరి యభిప్రాయమైనను విమర్శించిచూడ నిదిశాస్త్రసమ్మతము కాదనియు నహేతుకము కాదనియు విశదపడకమానదు. ప్రభుత్వమువారు స్వల్పసంఖ్యాకులగుట సత్యమే. కాని, సమస్తాధికారిము వారియందుండుటచేతను సైన్య మంతయు వారిస్వాధీనమం దుండుటచేతను, అధిక సంఖ్యాకులైనప్రజలు తమకిష్టమున్నను లేకయున్నను పరిపాలకులకు వ్యతిరీక్తముగ నడచుకొనునంతటిశక్తి గలిగియుండదు. ధైర్యసాహసములుగాని, యుద్ధముచేయుటయం దనుభవముగాని, జయహేతువగునైకమత్యముగాని ప్రజలయందు లేకపోవుటచేతను ; కలహించుటవలనకలుగు తాత్కాలికకష్టముల ననుభవించుటకన్న ప్రభుత్వమువారి శాసనములవలన జనించిన బాధల నోర్పుట మేలని ప్రజలభిప్రాయపడుటచేతను; ప్రజలు కలహించకయుండవచ్చును. ఆ కారణముచే పరిపాలకులు చేయునదియంతయు ప్రజలసమ్మతి బడయుచున్నదనికాని, ప్రజల కనిష్టముగ, ప్రభువులెప్పుడు ప్రవర్తింప రనిగాని చెప్పట నమంజనముకాదు.

ప్రజలకు హిత మొనరించుటమాత్రముచేతనే ప్రభుత్వము ప్రజాప్రభుత్వము కాజాలదనియు; ప్రజానురంజకము గాని ప్రభుత్వములు శాశ్వతముగ నుండజాలవుకావున ప్రభుత్వములన్నియు ప్రజాప్రభుత్వములై యని చెప్పటకు వీలులేదనియు; దీనినిబట్టి తెలియుచున్నది. ఏదిప్రజాప్రభుత్వముకాదో యిప్పటికి తెలిసినది గనుక ప్రజాప్రభుత్వధర్మముల నుదహరింపగలకొన్ని ప్రభుత్వములవిమర్శనకు మన మిప్పుడు ప్రారంభింపవచ్చును. ప్రభుత్వవర్గమును నియమించుటయందును తొలగించుటయందును ప్రజల కెక్కడయధికార ముండు

నో అదియే ప్రజాప్రభుత్వముని యిదివరలో జెప్పియుంటిని. దీనికి ప్రధానమైనయుదాహరణము మన ఆంగ్లేయ దేశములోని ప్రభుత్వమే.

ఇంగ్లండునం దిప్పుడు శాసననిర్మాణము చేయు నధికార మొక పార్లమెంటునభకుమాత్రమే యున్నది. ఈసభవారు నిర్మించినట్టి యు, వీరియనుమతిని బొందినవారు గావించినట్టియు, చట్టములకుమాత్రము ప్రజలు బద్ధులై యున్నారుగాని, మరియు చట్టములును వారిని బంధింపజాలవు. ఈసభకును దేశములోని ప్రజలకును గల సంబంధము మనము తెలిసికొనిన యెడల ఇంగ్లండునందు ప్రజాప్రభుత్వ మెంతస్థిరముగ నాటుకొనియున్నదో మనకు స్పష్టపడగలదు. పార్లమెంటుయొక్క యధికారమును చెల్లించుటలో ముగ్గురు భాగస్థులున్నారని చెప్పవచ్చును. అందులో మొదటివారు దేశమునకంత ప్రభువగుచక్రవర్తి గారు. కాని చట్టనిర్మాణమందు మాత్రము వీరికి స్వతంత్రాధికార మేమియు లేదు. మఱొక తేసలపకనిచ్చిన దానికి లభ్యమై వీరుండవలసినవారలే కాని, దానికి విరుద్ధముగ నడచుకొనుట కెంతమాత్రమును సాహసింపరు. రెండువందల సంవత్సరములనుండియు ఇంగ్లండులోని రాజు లిట్టి స్థితియందున్నారు. పార్లమెంటులోని యితర రెండు శాఖలవారును కలసి గావించిన చట్టముల నిరాకరించుటకు రాజుగారి కెంతమాత్రము స్వతంత్రములేదు. వారికసమస్తమైన శాసనమును కూడ వారంగీకరించుటయే విధియైయున్నది. అనేక సంవత్సరములనుండి జరుగుచున్న మామూలిట్టిదియే. పార్లమెంటులోని రెండవ శాఖకు ప్రభువుల సభయని పేరిడవచ్చును. దీనియందు సుమారు 650 సభ్యులున్నారు. వీనిలో చాలమంది కీకారవము వంశవరంపరగ వచ్చుచున్నది. ఈ కారణముచే నిజముగ సవర్ణతగలవా రాసభలో చాలతక్కువ. ఇందుచే వారియభిప్రాయముల ప్రజలంతగా గౌరవించుటలేదు. ఇది

గాక చట్టనిర్మాణమందు వారికిగల యధికారము బహుస్వల్పము. వారియంగీకారము లేక యే పార్లమెంటులోని మూడవ వాఖవారు ప్రజలపై పన్నుల విధించుటకును, ఆదాయమును ఇష్టమువచ్చినట్లు ఖర్చి డుటకును స్వతంత్రము కలిగియున్నారు. పన్నులతో సంబంధము లేని యితర శాసనములనుకూడ ప్రభువుల సభయనుమతిని పొందక యే కొన్ని సందర్భములయందు మూడవ వాఖవారు రమలులో నుంచవచ్చును కనుక శాసననిర్మాణాధికార మంతయు ప్రజాప్రతినిధి సభయగు మూడవ వాఖవారుయందు నిలిచియున్నది.

పార్లమెంటులోని మూడవ వాఖకు ప్రజాప్రతినిధి సభ యని పేరు ఇందులోని వ్యక్తులు 670 సభ్యులున్నారు. వీరిని సభ్యులుగా నియమించువారు దేశములోని ప్రజలే. వీరి నెన్నుకొనుటకై దేశమంతయు 670 భాగములుగా విభజింపబడియున్నది. ఒక్కొక్క భాగమందలి స్త్రీపురుషులు ఒకరు కలిసి వారి కిష్టమైనవాని నొకని వారితరపున నాసభకు పంపి దరు. ఇట్లు కెల్చిసవారై దుసంవత్సరములకంటె నెక్కువకాల మాసభలో సభ్యులుగా నుండకూడదు. అటును సంవత్సరములు ముగియగానే తిరిగి ప్రతిజిల్లాలోని స్త్రీపురుషులు చేరి, యిదివరకు తామెన్నుకొనిన సభ్యుడు తన కార్యమును సమర్థతతో నిర్వహించెనని యనుకొనిన, వానినే తిరిగి తమ ప్రతినిధిగా పంపుకొనెదరు; లేనివక్షమున మరియొకని నియమించుకొనెదరు. ఈవిధముగా సప్తాదశ్యుడు ప్రజాప్రతినిధి సభ్యుల యెన్నికలు జరుగుచుండుటవలనను; ఒకమారు తాము సభ్యులుగా నియమించినవారిని మరుసటిసమయమున తొలగించి కొత్తవారి నెన్నుకొనుటకు ప్రజలకు హక్కుండుటవలనను; ప్రజాప్రతినిధి శాఖాసభ్యులెల్లప్పుడు ప్రజలకు జబాబు చెప్పవలసియుండుదురు. ఈ కారణముచేత వారు ప్రజల సమ్మతికిని ప్రజాభిప్రాయమునకును వ్యతిరేకి

క్రముగా నడుచుకొనుట సంభవించదు. అట్లు నడుచుకొనినయెడల తమసభ్యత్వమున కెక్కడభంగమువచ్చునో యన్నభయము వారిమనస్సునం దెప్పుడు వ్యాపించియే యుండును; అందుచేత వారెల్లప్పుడు జాగరూకులై ప్రజాభిప్రాయము ననుసరించి, ప్రజల కిష్టముగ నుండుచట్టములనుమాత్రము చేయుచు, వారి కిష్టములేనివానిని తలపెట్టక, ప్రవర్తించుచుందురు. ఇట్టిసభ్యులుగల ప్రజాప్రతినిధిశాఖయే పార్లమెంటుశాఖ అన్నిటిలో ప్రధానమైనదిగ నున్నది. ప్రజలపై పన్నులవిధించుటయందును, వసూలైనపన్నుల ఖర్చిడుటయందును, ఈసభ కున్నతయధికారము మరి ప్రభుశాఖవారికిగాని చక్కవర్తి గారికిగాని లేదు. ప్రభుశాఖవారియద్దేశములకు విరోధమైన శాసనముల చేయుటకుకూడ వీరికి స్వతంత్రము కలదు. ప్రజలయభిప్రాయము లెల్లున్నవనువిషయ మొక్కదానినేవీ రెల్లప్పుడు జాగ్రతతో కనుగొనుచుందురు. కనుక పార్లమెంటువారు చేయునట్టియు, ప్రజలు శిరసావహించునట్టియు, శాసనములన్నియు ప్రజాప్రతినిధులే చేయుచుండుటచేత ప్రజలే ఇంగ్లండు దేశమందు ప్రభువులనుటయం దాశ్చర్యము కాని యసత్యముకాని యింపుకంతకూడ లేదు. ప్రజాప్రభుత్వము గలదేశములన్నిటిలో నింగ్లండు ప్రాచీనమైనది. ఈదేశమునుండియే మిగిలినవారి ప్రభుత్వరహస్యములను మర్యాదలను నేర్చికొనిరి.

స శేషము.

35608

ఆంధ్ర సేవాకార్యసాసమున వెలకుదొరకు గ్రంథములు.

1. పురాణపఠనము. శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావుపంతులుగారు 'జాతీయ విద్యను బోధించుమార్గ మిందు దెలుపఁబడినది. P 10 రు 0-1-0
2. స్వప్నకావ్యము. ఆంధ్రభాషనుగుఱించిన వివాదములను శమతాగ్రముగ నిరసించును. P 28 రు 0-2-0
3. తెలుఁగుక్లాసుతమాషా. తెలుఁగుభాషను బోధించునుపాఠ్యాయులయొక్క చిక్కులను దెలుపును. (మిక్కిలి నవ్వుబుట్టించును.) P 10 రు 0-1-0
4. కుహవాప్రసంగప్రహసనము. బ్ర|| కూచి నరసింహంపంతులుగారు వ. యె. ప్రస్తుతవిద్యార్థులయొక్క దురలవాటులను నూచించి వారికి మంచిమార్గమును బోధించును. P 10 రు 0-1-0
5. కృష్ణకుమారి: నందూరి మూర్తిరాజుగారు వ. ఎ. వంగదేశములోని యొక స్త్రీ రత్నముయొక్క చరిత్ర. పద్యకావ్యము. P 10 రు 0-1-0
6. వెనిసు. ఇటలీదేశములోని నగరచరిత్రము. P 8 రు 0-1-0
7. ప్లారెస్సు. డిటా. P 18 రు 0-1-6
8. జలాపాతము (Water Fall) P 10 రు 0-1-0
9. జలాత్పిపాతము (Artesian well) P 12 రు 0-1-0
10. హిమపాహువులు (Glaciers) P 18 రు 0-1-6
11. చంద్రగిహణము. P 10 రు 0-1-0

పై నాలుగుగ్రంథములు చక్కనియలంకారములు మున్నగువానితో నొప్పభాషయందుఁ బాశ్చాత్యకాస్త్రజ్ఞానమును దెలుపునవి.

నోటిసు.

బ్రహ్మశ్రీ సత్రనపల్లి సోమయాజులుగారిచే సుప్రశస్తముగా తయారుచేయబడినవి. వసంతకుసుమాకరం తు 1 కి రు 18-0-0. పూర్ణచంద్రోదయము తు 1 కి రు 12-0-0. మవర్ణపహితవాతరాక్షసము తు 1 కి రు 8-0-0. కాంతవల్లభసము ప్రతాపలంకేశ్వరము మున్నగునాషధములు క్రయమునకు దొరకును.

వలయువారు—ఆంధ్ర సేవాపత్రికాస్థానము, పితాపురము, అనివారియవలెను.

Wanted.

Agents to "ANDHRASEVA" a Telugu Educational Monthly Journal. Liberal commission paid.

Apply with a half-anna postage stamp to:—

The Editor "ANDHRASEVA"

PITHAPURAM,

Godavari Dt.

Wanted.

Every businessman to have his advertisement made in this Journal. For particulars, apply with half-anna postage stamp to:—

The Editor "ANDHRASEVA"

Pithapuram, Godavari Dt.

ఆర్. సి. హెచ్. హైస్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయులగు మ. రా. రా. శ్రీ కూచి నరసింహమువంతులు బి. ఏ. గారిచే రచించబడిన యీ క్రింది గ్రంథములు మాకార్యాలయమున దొరకును. పోస్టేజీ కొనువారే భరించవలెను.

1. శ్రీ రాఘవకృష్ణ పరమహంసచరిత్రయు, దద్దోధములును. .
వెల రు 0-10-0
2. శ్రీ గౌరాంగ (చైతన్యస్వామి) చరిత్రము.

1 వ భాగము పుటలు 373	1-4-0
2 వ భాగము పుటలు 317	1-4-0

వలయునారు, " ఆంధ్రసేవాపత్రికానివారిగారు,
 పితాపురము, గోదావరిజిల్లా "

అనివ్రాయవలెను.

మరి యే కారణములవలన గాకపోయినను ఈ కారణమువల్లనే టీకాలువేయించు అభ్యాసము నూతనజాతివారికి నూష్యమైయున్నది.

భావిజనాంగమున విషాదుల ప్రయోగమువలన లేక జంతుదేహ సారమును మనుజుని దేహములో నూదులగుండ జేర్చుటవలన వ్యాధులను గుణముచేయుట లేదు. అయితే వివేకయుక్తమైన యారోగ్య నియమములచేతను, ఆహార శుద్ధిచేతను, క్రియల శుద్ధిచేతను, సంకల్ప శుద్ధిచేతను, వ్యాధులు లేకుండచేయుదురు. వేయేలఁ కేవలము పరి శుద్ధతవలననే నిరోగస్థితిని కలిగించెదరు.

మతిహీనులై మీరు పై జెప్పిన చెడ్డవాడుకలకు అనకాశమిచ్చి యున్నారు. నాటివలన మీ జీవితమునకు విషమెక్కి దాని నైజ సుఖము పొందెనది.

అలోచనలేక చేసికొనిన యా దురభ్యాసములనుండి మీ దేహముల కేమేమియో యాశలను కలుగజేసి యున్నారు. ఆ యాశలచే మిమ్ముల నా దేహములు తమనశము జేసికొనియున్నవి. మీ యదృష్టమునకు మీరే కారణకర్తలై యుండుటకు మారుగా మీరు దేహముల దురభ్యాసములకు బానిసలై యున్నారు.

మీ రిప్పు డాచరించుచున్న చంతయు మీ యభ్యాస ఫలమనియే తెలియుడు. పరిశుద్ధత, ఆశారాహిత్యమువలన లభించు స్వాతంత్ర్యము—ఈ రెంటినుండి సంప్రాప్తమగు శాశ్వతానందమును పొంద యత్నించుటకు మారుగా మీరు మీ దురభ్యాసములవలన నశ్వరసుఖములను పొందుచు జీవిత సోపానమున యవనతిని చెందుచున్నారు.

సృష్టికి కుండకములై, తమకు బంధకములైయున్న యిట్టి దురభ్యాసములకు నా జాతివారు, లోబడక స్వతంత్రులై నర్తించెదరు.

(అనువాదకుఁడు)

మొళకాల్కూరు వెంకట్రావు

సమాజవృత్తాంతములు

శ్రీ కృష్ణాజీగారు జనవరి తే 27 ది రాత్రి అడయారునుండివెడలి, బొంబైనగరమున కొద్దిదినములుండి, యట్చుటనుండి పిబ్రవరి తే 2 ది నాడు నావయొక్కి ఐరోపాను విజయంచేయుదురు.

* * * *

శ్రీ శ్రీ సి. జినరాజహాసగారు దక్షిణ అమెరికాలో దివ్యజ్ఞాన ప్రచారముచేయుచు సంచారము చేయుచున్నారు. వీ రచ్చటికిపోయిన పిదప, నా ఖండమున సమాజశాఖలు వృద్ధియై యొక క్రొత్తజనాంగ శాఖ స్థాపించబడెననియును విని సంతసించుచున్నాము.

* * * *

డాక్టరు అరండేలుగారును, వారి సతీమణి శ్రీమతి రుక్మిణీదేవి యును, జనవరి తే 9 దిన అడయారువిడిచి చెన్నపురముననే నావ యొక్కి జానా, ఆస్ట్రేలియా, అమెరికా ఖండములలో సంచారము చేయఁ బోయియున్నారు.

జనవరి తే 11 ది మొదలు తే 16 ది వరకు అడయారు, సిండి కళాశాల ఆవరణమున “తారకశిబిరము” చాల వైభవముతోఁ జరిగెను. ఏడువందలమంది సంఘసోదరులు రిజ్జరుచేసికొని సమావేశ మునకు వచ్చియుండిరి. కొద్దిమంది సమాజమునకు చేరనివారును వచ్చి యుండిరి. సమావేశములలో రమారమి వేయిమంది జనమువచ్చి శ్రీ కృష్ణాజీగారి యుపన్యాసములను వినుచుండిరి. అన్ని దిక్కులనుండియు పెక్క-ండ్రు సోదరీమణులు, వచ్చి శిబిరమున పాల్గొనిరి. ప్రతినిన మును :—

ప్రాతఃకాలమున నొక యుపన్యాసమును, మధ్యాహ్నము మీద నొక ప్రశ్నోత్తర సభయు, సాయం సంధ్యాకాలమున “ శిబిరజ్యోతి ” యు, ఉపన్యాసము— ఇవి ముఖ్యాంశములు. ప్రాతఃకాల ఉపన్యాసములలో ఒక దినముమాత్రము మాత్రుః శ్రీ ఆనీబెసెంటమ్మగారును, ఒకనాడు హాలెండు దేశస్థుడును, ప్రస్తుతము ఆస్ట్రేలియానుండి వచ్చి యుండిన డాక్టరు వాకెడర్ లేయుగారును ఉపన్యసించిరి. తక్కిన నాలుగు దినములు శ్రీ కృష్ణాజీగా రుపన్యసించిరి. ప్రశ్నోత్తర సభలన్నియును శ్రీ కృష్ణాజీగారే జరిపిరి.

ఉపన్యాసములును, ప్రశ్నోత్తరములును ముగియగనే శ్రీయుత చిట్టమూరు రామయ్యగారు వానిని ఆంధ్రమున చెప్పుచుండిరి.

ఈ “ తారకశిబిర ” ఉపన్యాసముల సంగ్రహము రాబోవు సంచికలో విస్తారముగ ముద్రింతుము. ఈ సంచికలో కాశీక్షేత్రమున జరిగిన దివ్యజ్ఞానసమాజ తారకసంఘ వార్షికోత్సవములం జరిగిన యుపన్యాసముల చాల మట్టుప విస్తారముగనే ముద్రించితిమి. ఈ పిబ్రవరి సంచిక కస్వెన్స౯ స్పెషల్ సంచిక. రాబోవుసంచిక “ తారకశిబిర ” పు స్పెషల్ సంచిక యగును. సం ||

ఆంధ్ర దివ్యజ్ఞాన సమ్మేళన వృత్తాంతములు

దివ్యజ్ఞాన నేవాసమితి (Theosophical Order of Service)

ఈ సమితి మన ఇండియా దేశములోకూడ వ్యాప్తి చెందుచున్నది. ఇది దివ్యజ్ఞాన సమాజము చాటుచున్న యాదర్శమును ఆచరించి చూపుచున్నది. అనగా సోదరభావమును వివిధ నేలద్వారా ప్రకటింపుచున్నది. ఈ సమితి చేయునేన ఏడు విధములుగనున్నది. అవి యేవి యనిన :—

1. సంఘ సేవ :—బిడ్డలను కాపాడుట, నిరుపేదలకు అన్నదానము వస్త్రదానము, రోగులకు వృద్ధులకు ఖైదీలకు సేవ మొదలుగా గలవి.
2. జంతు సేవ :—పశుసంరక్షణ, పక్షుల సంరక్షణ, జంతుబలుల నాపుచేయుట, జంతువుల వేట ఆపుజేయుట, పక్షుల వేటాడకుండజేయుట, పశు పక్ష్యాదులకుగూడ సుఖ మొనగూర్చుట.
3. లోకశాంతి :—శాంతి జపములు—లోకమందు శాంతిగలుగు మార్గములు జూచుట.
4. పౌష్టిక :—లోక కల్యాణమునకై ఏవిధమైన సేవనైనను చేయుటకు ఎల్లప్పుడు సిద్ధముగా మెలకువతో నుండుట.
5. ప్రకృతిచికిత్స—ఆహార విహారములయందు కృత్రిమమార్గములు గాక ప్రకృతిజీవనము పద్ధతులు బోధించుట.
6. రోగ నివారణ :—ధ్యానాదులవలన రోగ నివారణ విధానము.
7. చిత్రకళలు :—సౌందర్యము, సంగీతము, సాహిత్యము, నాటకములద్వారా ఆత్మతత్త్వము నెఱుగుమార్గము నూచించుట.

వీని నన్నింటినిగూర్చి సవిస్తరముగా తెలియగోరువారు తత్సమితికి మన దేశమున ప్రధానసోదరులగు శ్రీమతి భాగీరతీ శ్రీరాం గారికి, అడయారు, మదరాసు అను చిరునామాకు వ్రాసి తెలిసికొనవచ్చును. ఆంధ్రదేశములోని సమాజశాఖలవారందరు నీ సేవావిధానములలో కొన్నింటినిగాని అన్నింటినిగాని చేకొని ఈ సమితిపక్షమున నొక శాఖ నేర్పరచి పనిచేయుచు మన యున్న తాదర్యమును లోకమునకు వెల్లడి చేయుదురని మరి మరి వేడుచున్నాము.